

ala yekîti

Hejmar: 29 Gulan 1993 Biha: 4 DM

Sayı: 29 Mayıs 1993

BAĞIMSIZ BİRLEŞİK DEMOKRATİK KÜRDİSTAN VE SOSYALİZM İÇİN

ATEŞKES, UZLAŞMA; REFORM, DEVRİM VE DEVRİMCİ ÇİZGİ

Newroz 93'ten bu yana Kürdistan ve Türkiye'de önemli olaylar cereyan ediyor. PKK'nın Newroz öncesi tek taraflı ateşkes ilanı, ardından bu ateşkesi süresiz uzatması, tüm siyasal merkezlerde ve çevrelerde yoğun bir tartışmaya yol açtı. Aynı tarihte PKK'nın Kuzey Kürdistan'lı bazı örgütlerle birlik çalışması içine girmesi, bu birlik ve dostluk girişimini daha önce ihanetle, her tür negatif betimleme ile tanımladığı PSK ile yapması sorunun bir başka yönüydü. Bütün bu işlerin başında YNK Genel Sekreteri Celal Talabani'nin bulunması sorunu daha da ilginç duruma vardiroydu.

Değerli Ala Yekîti Okurları,

Uzun dönemdir, Ala Yekîti yayınına ara vermiş bir durumdadır. Yayın hayatına son verme doğrultusunda ya da yayın peryodunu değiştirme doğrultusunda bir kararı olmamasına rağmen; devrimci hareketimizin Savaş ve Parti İnşa Kongresi süreci dönemi ve sonrasındaki yeni düzenlemelerden dolayı, bir dönem, Ala Yekîti yayını aksadı. Daha önceki düzensizlikler de dikkate alınırsa bu durum devrimci bir yayın için oldukça acı olduğu gibi, ciddi eleştiri konusudur da! Çok haklı olarak, devrimci hareketimizin çeşitli organ ve kurumları, Ala Yekîti okurları bu durumu eleştirmektedirler.

Bu olumsuz durumun doğmasında değişik etmenler rol oynamaktadır. Hiç kuşkusuz, Türkiye'de ve Kürdistan'da legal yayıncılığa verilen ağırlık böylesi bir durumun doğmasını etkilemektedir. Le-

Devamı Sf. 6'da

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devriminde yeni bir dönem mi başlıyor? Sorunun barış ve uzlaşmalar zemininde halledileceği dönem!! Kürdistan'lı siyasal güçler arasında ulusal birlik ve demokrasi, dostluk ve barış dönemi mi başlıyor! İster istemez, bu sorular etrafında dönen problematik tüm siyasal merkezleri ilgilendirdiği gibi, Kürdistan, Türkiye ve bölge emekçi kitlelerini de yakından ilgilendirdi. Çok genel söylenecek olursa, savaşın her şeyi yakıp yıktığı Ortadoğu gibi bir bölgede, barışa ve özgürlüğe büyük bir özlem bulunmaktadır. Dolayısıyla büyük bir ümitle barışa sarılma durumu doğuyor!

YNK Genel Sekreteri Celal Talabani Ortadoğu'daki siyasal merkezlere uğradıktan sonra PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan ile görüşüyor ve akabinde barış dönemine ilişkin açıklamalar peş peşe geliyor. Girişim Celal Talabani'den mi geliyor! İşin arkasında Celal Talabani mi var? Ortadoğu'daki barış sürecinde, Celal Talabani ve Abdullah Öcalan insiyatifçi mi olmak istiyorlar! Irak KDP Ankara temsilcisi Muhsin Dizayî: "Suriye, barış

ve uzlaşma için bize arabulucu olmamızı önerdi". İşin içinde Suriye daha önceden bulunuyor. Ankara'da yayımlanan Turkish Daily News ABD Dışişleri yetkililerinin 19 Mart 1993 tarihli konuya ilişkin açıklamasına yer veriyor: Abdullah Öcalan'ın Türk Devletine yaptığı barış çağrısı ve ateşkes kararını olumlu buluyor ve destekliyoruz, doğrultusunda. Bu türden daha da enteresan değişik açıklama ve bilgi aktarmak mümkün! Burjuva-empyralist medyasının yarattığı dezenformasyon ortamında doğruyu yakalamak; olaylar arasındaki bağlantıları, sebep-sonuç ilişkileri içersinde irdeleyebilmek sıradan bir siyasal gözlemci için pek de öyle kolay olmuyor. Kürdistan'da Milli Kurtuluşçu Komünistlerin tavrı her sorunda olduğu gibi bu noktada da aydınlatıcı-yolgösterici olmak zorundadır.

Ateşkes ve uzlaşma ne anlama geliyor? Devrimci savaşında ateşkes ve uzlaşmanın yeri nedir? Hangi dönem ve koşullarda böyle bir taktiğe başvurulur? Ulusal Kurtuluş, devrim ve sosyalizm tarihlerinde ne türden dersler bulunmaktadır.

İÇİNDEKİLER

* Ulusal Meclis ve Devrimci Tavrı	7
* Kongre Etkinlikleri.....	9
* Dönemin Önümüze Koyduğu Tarihi Görevleri Enginleri Fethetme Ruhuyla Yakalayalım.	10
* Birlik Üzerine Bir Yaklaşım.....	11
* Kawa-MK'nın Newroz Mesajı	16
* Devrimci Örgütler Arası İlişkiler Üzerine.....	22
* Önce Davaya İnanc, Coşku Ve Kararlılıkla İleriye Atılma Ruhu.....	24

Devrim ile karşı devrim arasındaki zıtlıkta, birinin diğeri yok etmesi temelinde yükselen mücadele, temel olandır. Devrim, karşı devrimci iktidarı dağıtarak, kendi iktidarını inşa eder. Esas olan, asıl olan budur. Bu hedefe ulaşmak için çeşitli mücadele araç, yol ve yöntemlerini devreye sokarsın. Ancak her yol benim için mübahtır, anlayışı ile hareket edemezsin. Çünkü, "her yol mübah" anlayışı devrimin tabiatı ile çelişir. Devrimci değerlere uymayan "yol"lar bir kenara atılır. Bu nedenle hedefe ulaşmak için devrim hareketinin seçtiği yol ve yöntemlerin amaca uygunluğu, devrim değerlerine uygunluğu büyük önem arz etmektedir. Her isteyen istediğini yapamaz. Yaptığı taktirde kitlelerin gözünde, devrimci değerlerin nezdinde gözden düşer, teşhir olur. Devrim düşmanı ile ilişki sahası oldukça hassas bir alandır. Kawa hareketi, sık sık vurguladı: Devrim düşman cephesi ile ilişki prensip olarak reddedilemez. Önemli olan bu ilişkinin biçimi, kime hizmet ettiği sorunudur. Ne zaman, nerede, hangi koşullarda yapıldığı sorunudur. Sömürgeci devletlerle ilişkiler sorununda Kawa'nın ilkelere dayanan, uzlaşmaz tavrı bilinmektedir. Sömürgeci baş düşmanlarla, çeşitli güçlerin girdiği ilişkinin, devrimimize ve halkımıza büyük zararlar getireceği doğrultusunda oldukça haklı bir temelde yoğun eleştirilerde bulundu. Bu sorunun bir yönü.

Diğer taraftan, Kürdistan devriminin uzun süreli halk savaşını kendisine temel alan uzun süreli bir devrimci süreç olduğunu; bu süreç içerisinde değişik ara aşamaların yer alabileceğini; büyük zafer ve yenilgilerin yaşanabileceğini; saldırı ve savunma dönemlerinin olabileceğini; devrimci atılımlar ve reformlar döneminin olabileceğini gözlerden uzak tutmamak gerekmektedir. Uzun bir dönemi kapsayan devrim sürecinin tabiatında bu yatar. Devrimin değişik aşamalarında devrim düşmanı güçle, değişik koşullarda, farklı biçim ve amaçlarla ateşkes, uzlaşma çalışmalarına girmek bu anlamda mümkün ve doğaldır. Ateşkes, bir soluk alma görevini gördüğü gibi, değişik rol ve görevler üstlenerek de gündeme gelir. Tarafların durumuna göre bu durum değişir. Devrimin zafere doğru yürüttüğü; karşı devrim iktidarının yıkıma doğru ilerlediği dönemlerde; karşı devrim güçleri böyle bir ateşkesle ömürlerini uzatmaya çalışırlar. Aksi durum da, söz konusu olarak tarih sahnesine çıkabilir: Bu nedenle önceden çizilmiş devrim güçleri cephesi zayıf durumdayken de bir ateşkes ihtiyacı duyar. Kurullarla bu sorunu açıklamaya çalışmak doğru olmayacaktır. Bir tek kural vardır: Devrimin geleceğini düşünen, onun ileriye gidişatını garantileyen bir geri çekilme -soluklanma- toparlanma olarak görüldüğü taktirde başvurulacak reformcu, uzlaşmacı adımlar doğrudur. Sosyalizm tarihin-

de oldukça yaygın örneklerini görmek mümkündür. Lenin döneminde hayata geçirilen "Yeni Ekonomik Plan" dönemi kapitalizm ve emperyalizm ile uzlaşmadır. Geri çekilme, hatta Lenin'in deyişi ile geriye dönüşür. Bu sorunun üzerinde sonradan duracağız. Ancak şu kadarını tespit etmeliyiz, NEP dönemi kapitalist-emperyalist Avrupa ile Sovyet Rusya arasında belli alanlarda -özellikle ekonomik alanda- imzalanmış ateşkestir, kapitalizme çıkarılmış taviz programıdır. Bir başka örnek Vietnam tarihinde Dien-Bien Fu zaferinden sonra Vietnam İşçi Partisi ile sömürgeci emperyalistler arasında imzalanan anlaşma ve ateşkes örneğidir. Dien-Bien Fu'da kazanılan zaferin kazanımlarını siyasal-diplomatik alana taşımak gerekiyordu. Sömürgeciler ile aynı masaya oturmaktaki amaç buydu. Neticede de bu anlaşmanın ulusal kurtuluş devrimi ve sosyalizm sürecine hizmet ettiği gözlemlendi. Dien-Bien Fu'da atakta olan devrim güçleriydi; teslimiyet ve tavize zorlanan sömürgeci-emperyalist karşı-devrimdi. Yukarıdaki örnekleri ikinci dünya savaşında, faşizme karşı mücadele yıllarında ve hemen sonrasında örneklerle daha da yaygınlaştırabiliriz. Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği, Nazi-İtalyan-Japon faşizmine karşı diğer emperyalist devletlerle ittifak yaptığında, birçok ülkede iç savaş etelendi. Yunanistan, İspanya, Fransa, Çin örneklerinden herbiri apayrı bir karakter taşımaktadırlar. Bugün Kürdistan'da gündeme gelebilecek ya da PKK'nın ilan ettiği ateşkes durumunun ise bambaşka özelliği olacaktır. Bazı tarihi paralellikler aramanın hiçbir anlamı olmayacaktır. Tarih şurasını açıkça gözler önüne sermiştir ki; ateşkes sonunda, reformlar uğruna mücadele sorununda devrim perspektifini terketmeyen zafere ulaşmış; reformlarla ufku sınırlayan teslimiyet sonucuna mahkum olmuş, sonuçta son acı yenilgiyi de tadararak, küçülerek önemsizleşmiş, giderek yok olmuştur.

Tam da bu sorunda kitlelere verilen mesaj çok önemlidir. Emekçi yığınları silahsızlandırma, onların bilinçlerini karartma ve adım adım onları isteyerek ya da istemeyerek teslimiyete götürme yöntemi ve perspektifi vardır. Bunun tersi olarak, kitlelere durumu olduğu gibi, bütün ihtiva ettiği tehlikeleriyle birlikte aktarma ve buradan hareketle onları gelecek büyük mücadeleye hazırlama yöntemi vardır. Geri çekilme olayında da, durum böyledir. Geri çekilmekten geri çekilmeye bu anlamda fark vardır. Biri ilerideki büyük devrimci atılım için yapılır; yanlış tarzda hayata geçen diğeri ise teslimiyeti-bozgunculuğu ve yenilgi ve dağılmayı getirir. Lenin'in politikası oldukça öğretici ve anlamlıdır. NEP döneminde geriye çekilmelerini, kapitalizmle uzlaşmalarını, gizlemek isteyenlere, kitlelere şirin göstermeye çalışanlara karşı çıkar. Ge-

rekcesi şu doğrultudadır: Kitlelerden gerçekleri gizleyemezsiniz. Bunun iyi, doğru, sosyalizm olduğunu söyleyerek kitleleri aldatamazsınız. Kitlelere yanlış bilinç taşımak oldukça büyük tehlikeler getirecektir. NEP ne amaçla yapıyorsa açıkça ortaya konulmalıdır. Bu politika geçicidir, kapitalizm ve emperyalizmle uzlaşmadır. Geriye doğru adım atmadır. Bu politika sürekli kılınmaz. Sürekli kılındığı taktirde gideceği yer kapitalizmdir. Dolayısıyla kitleleri uyarmak, bu tehlike karşısında uyanık kılmak gerekiyor. M-L politika böyle olmak durumundadır. Ama Kruşçev Modeli'nin Revizyonizmi de 60'lı yıllarda yaptıklarını, NEP'e benzeterek, NES diye adlandırdı. Bir bütün olarak kapitalist reform sistemini, sosyalizm diye sunarak kitleleri aldatma, onları silahsızlandırma yoluna gitti. Gorbaçov'da yaptıklarını sosyalizm diye yaptı. Sonuçta açık batı kapitalizmine dönüşümü gerçekleştirdi. Biraz farklı olmasına rağmen, iki farklı tutum, bizler için oldukça öğretici karakterdedir. Biri devrimin ilerleyişi için gerekli olan geri çekilme ve uzlaşmayı, geçici olarak sunmakta, ileri atılım için bir hazırlık toparlanma-soluklanma zemini olarak görmekte; kitlelere bu geri çekilmenin ihtiva ettiği tehlikelere karşı nasıl mücadele edeceğini göstermekte; diğeri ise reformlar, geriye çekilme, uzlaşma hakkında yanlış hayaller yaymaktadır.

Bugün Kürdistan'da ateşkes olgusunun doğruluğu ya da yanlışlığı bir tarafa bırakılacak olursa; bu olaya yaklaşım oldukça büyük önem taşımaktadır. Ateşkes, uzlaşma mücadelenin bir biçimidir. Zaman zaman başvurulmaz diye bir şey de söylenemez. Önemli olan onun nasıl ele alındığı sorunudur. Kürdistan devriminin geleceği açısından soruna yaklaşım önem taşıyor. Reformlar uğruna mücadele, devrim perspektifi ve geleceğine tabi kılınmadığı taktirde büyük bir bozgunu ve yıkımı getirecektir. Böyle bir tehlikenin, hemen hemen her uzlaşmanın içinde potansiyel olarak varlığını bilmek gerekiyor. Bu da yetmez. Doğabilecek tehlikeler karşısında gerekli önlemleri almak gerekiyor, emekçi halk yığınlarını bu konuda silahlandırmak gerekiyor.

Kawa hareketi olarak, Kürdistan'da T.C.'nin yürüttüğü barbar özel savaşın yarattığı yıkımın geçici bir dönem de olsa son bulmasını sağlamak amacıyla; Kuzey Kürdistan'da halkımızı bırakalım savaşın, yaşamdan bıkıracak ölçüde yoğunlaşan sömürgeci devlet terörünün karabasanından geçici bir süre de olsa çıkarmak için (PKK ve diğer siyasal güçlerden oluşan Kürdistan Cephesinin hatalarına değinmiyoruz), bu ateşkes belki zamanında yapılmadı, ancak doğrudur. Sömürgeci T.C. rejiminin, insanlık düşmanı terörcü yüzünü dünya kamuoyuna göstermek amacı da dikkate alınarak bu ateşkes doğru denilebilir. Bu ve

sırlanabilecek daha birçok nedenden dolayı, ateşkesin Kürdistan halk kitlelerinin vicdanında yarattığı etki de önemlidir. Kürdistan halkının büyük bir özgürlük ve barış özlemine sahip olduğu açık bir şekilde gözlemlenmektedir. Dünya düzleminde de durum böyledir. Dünya çapında halkların barışa olan özlemi giderek yükseliyor. Bu barışı bozan güçlerin kimlerin olduğu açık bir şekilde dünya demokratik kamuoyuna gösterilmelidir. Ateşkesin böyle bir rolü de olacak; KUKM'ı gelişen uluslararası desteğin yükselmesine neden olacaktır. Ayrıca, yıllardır süren silahlı mücadelenin kazanımlarını siyasal aktarmak hiç te yanlış olmayacaktır. Ateşkes sürecinin, Kuzey Kürdistan'lı yurtsever güçler arasında birlik ve dostluk süreci ile iç içe geçirilmeye çalışılması diğer olumlu bir yöndür. Kürdistan devriminin günümüz koordinatında, böylelikle iki yön ön plana çıkıyor. 1) Ateşkes ve reformlar doğrultusunda sömürgeci karşı-devrimci rejimle uzlaşma süreci. 2) Kuzey Kürdistan'lı devrimci, yurtsever güçler arasında birlik çalışmalarının başlatılması ile başlayan Ulusal Birlik ve Demokrasi süreci. Özellikle birlik sürecinin başlaması karşısında Kürdistan'da ulusal devrimci kamuoyunu sevince boğdu. Bu anlamda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde büyük bir moral gücü yarattı. Bu moralsal-manevi gücün birlik süreci ile birlikte daha da yükseleceği bütün kuşkuşların ötesindedir. Yukarıda anlatılan nedenlerden ötürü Kawa ilan edilen ateşkes sorununda geçici ve şartlara bağlı olarak desteğini sundu. Doğru olan da bu tavrıdır. Kürdistan'daki devrimci durum; emekçi kitlelerin ruh halı, devrimci kamuoyunun vicdan gücü, yaşanan ulusal devrimci birlik süreci; Ulusal Kurtuluş Cephesine duyulan özlem bu tavrı gerekli kılıyordu. Ancak bu destek verilip, gelişmedeki pozitif öğeler görülürken; yapılan yanlışları, sorunun negatif yönlerini eleştirmek de; doğabilecek tehlikelere karşı kitleleri uyarmak, ideolojik siyasal olarak donatmak da ertelenmez, devrimci görevin bir parçası olur.

Böyle bir karara ulaşmak, bizler için, oldukça büyük zorluklar taşıyor. Kawa, Savaş ve Parti İnşa Kongresinin çizdiği perspektif doğrultusunda, kendi eksikliği olarak gördüğü, silahlı mücadele alanındaki atılımı doğrultusunda hazırlık dönemindeydi. Devrimci kamuoyu için bu bilinen bir gerçektir. Böylesi bir dönemde kendi dışımızda gelişen gelişmelerin bizleri başka yöne zorlaması; geçici bir dönem de olsa, oldukça önemli zorluklar doğurmaktadır. Bir başka açıdan olaya bakıldığında, kısa dönemli hedef ve taktiklerimizde söylene ulaşmamız gerekiyordu. Bu engellemenin yarattığı, negatif gelişmeleri bertaraf etme yönünde hazırlıklı olmamız gerekmektedir. Bu olumsuzluk üzerinde fazla

spekülasyona meydan vermeden düşündüğümüz çizgide ilerleyeceğiz.

Kawa, ateşkes olayına oldukça geçici bir olay; birlik olayına ise uzun süreli olarak bakıyor. Ateşkes ve reformu devrimin önüne geçirmiyor. O'nun bir parçası, bir yan ürünü olarak değerlendiriyor. Dolayısıyla da bu perspektifi karartacak, reform ve ateşkes sürecini teslimiyet aşamasına vardırarak her türlü anlayışla da amansız bir mücadeleyi zorunlu görür. Reformculuğa ve teslimiyete karşı mücadeleyi de birlik espirisi içinde yükseltmeyi doğru görür ve bu konuya gereken titizliği gösterir.

Tavır belirledikten sonra, olayın yorumu bölümünde de bazı noktalara değinmek gerekiyor. Ateşkes olayına durup dururken öyle bir günde gelinmedi. Önce bu süreci etkileyen uluslararası gelişmelere bakmak gerekiyor. Çünkü uluslararası gelişmelerin ateşkesde eğer dikte ettirici değilse de! zorlayıcı bir etmen rolü oynadığı oldukça net bir şekilde gözlemleniyor. "Yeni Dünya Düzeni"ne göre en istikrarsız bir alan olan Ortadoğu'nun "düzene" sokulması ve "Yeni dünya düzenine" entegre edilmesi gerekiyor. Bu nedenle, Kürdistan'da Ortadoğu'daki bir devrim merkezi olarak Batılı emperyalist devletlerin ilgi odağı durumundadır. Batı, Kürdistan sorununu kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda çözmeden yanadır. KUKM, batı kamuoyunda önemli bir destek bulmuş durumdadır. Son 15 yıllık gelişme, daha önceki yıllarla kıyaslandığında, bu rahatlıkla görülecektir. Batıdaki mevcut iktidarlar bu duruma gözlerini kapayamazlar. Üstelik kamuoyunun zıddı bir tavır geliştirmeleri oldukça zordur. Onlar da bunu bildikleri için değişik manevralara başvurumaktadırlar. Barışı koruma melekleri (!?) Bundan daha da "erdemli"(!) rol olabilir mi? Bu nedenle Salvador, Nikaragua ve Güney Afrika'da uygulanan devrim ve karşı-devrim uzlaştırma programatığını devreye sokmaktadırlar. Kürdistan Salvadorlaşma sürecine ne ölçüde girecektir? Biz, bu konuda doğrusu pek "iyimser" değiliz. Kürdistan'da sömürgeci köleliği yumuşak biçimde de olsa devam ettirme artık tutmayacaktır. Geçici bir dönem Kürdistan halkı reformlar biçiminde ateşkesle razı olabilir; ancak O, tam bağımsızlık ve özgürlüğe ulaşana kadar mücadelesini durdurmayacaktır. Bu konuda hiçkimsenin hayalci olması gerekmediği gibi, hiç kimse ham hayaller dağıtamaz da. Salvadorlaşma planını Batılılar defalarca dile getiriyorlar. Batı Avrupalılar, değişik yetkilileri aracılığı ile, Kürtlere buldukları ülkelerde otonomi, kültürel özerklik verilmesi istemini dile getirmektedirler. ABD'nin aynı şekilde T.C. ve Suriye ile ilişkilerinde aynı program etrafında dikte ettirici olduğu gözlemleniyor. Ayrıca ABD'nin soruna ilişkin resmi tavrı her şeyi açıkça ortaya koyacak niteliktedir.

Bu konuda yorum yapmaya gerek kalmıyor: Kürt sorununun barışçıl temelde, bazı reformlar yoluyla "çözümü" ulaştırılması doğrultusunda çaba gösteriyor. Emperyalizmin bu tavrına karşı elbette devrimci tavrı yükseltmek gerekiyor. Bu elbette, devrimlerle ilerleme yoludur. Buraya kadar olanı sadece sorunun ana ve temel yönü olarak, bir yönü. Sorunun diğer yönü ise şöyle konulmak durumundadır. Emperyalizm reformu savundu diye devrimci hareket, her ne pahasına olursa olsun, en genel deyim ile ifade edersek "reformu" red mi edecektir. Bu elbette oldukça yanlıştır. Bir siyasal çocukluğun, dar ufukluluğun düzeyinde seyretmedir. Devrimci hareket durum ve koşullara göre, kendi ve düşman elindeki güçlerin mevzilenme durumuna, en genel anlamıyla karşılıklı güçler dengesine bakarak tavrını belirleyecektir. Elbette dünya halklarının özgürlük mücadelesini boğan temel düşman emperyalizmin tavrı ve taktiklerini dikkate alacaktır. Bu nedenle emperyalizmin tavrına sonuçta yakınlaşan, görüntüsel-sonuçsal bir yakınlaşma nedeniyle, "emperyalizmin işbirlikçiliği" feryadını koparmak doğru olmayacak; devrimci vicdanlar da yankı bulmayacak, devrimci kamuoyu nezdinde etkisiz kalacaktır. Bu noktada kıstas; reform girişimi; son tahlilde emperyalizm ve sömürgeci rejimleri mi, yoksa devrim güçlerini mi güçlendiriyor sorusunda yatıyor. Alınan sonuca göre "reform ve ateşkes" girişimcilerinin hangi kampta olduğuna karar vermek gerekiyor. Bunu önümüzdeki siyasal gelişmelerin seyri içerisinde yakalayacağız. Önceden Türkiye'de sık sık yapıldığı gibi "emperyalizm işbirlikçiliğini Kürtlere tapulamak" önyargı ve saplantısından uzaklaşmak gerekiyor. Bu bir. İkincisi de; bazıları illahi de muhalefet de kalayım; muhalefet tavrını yükseltiyim psikozundan kendilerini kurtarmadıklarından, sorunun objektif algılanmasına ve bilimsel-siyasal değerlendirilmesine ulaşmamaktadırlar.

PKK'nın geliştirdiği ateşkes çağrıları, PKK içinde hiç de yeni bir olay değildir. Son bir yıldır, daha çok rejimin "özel savaş"ını teşhir amacına yönelik oluyordu. Bu kez, işe C.Talabani'nin girmesi, daha önce Ankara'ya uğraması, Batı'nın teyid ve desteğini alması, durumu ciddileştiren yön oluyor. Buna Kürdistan'daki siyasal güçler arasında birlik ve dostluk döneminin başlaması eklenince, durum daha ilgi çekici oluyor. T.C., bu ateşkes çağrısında oldukça hazırlıksız yakalandı. Dolayısı ile de bir bocalama dönemi geçirdi.

T.C.'nin yetkilileri şaşkınlıklarını gizleme becerisinde pek de usta olmadıklarını sergilediler. Aynı şekilde, ikili yaklaşımda gizlenemiyordu. Eskiden beri söylenip gelen reforma korkarak ve çekinerek göz kırpan, ama yeri geldiğinde "kirli özel savaşta" diğer kanattan hiç de eksik kalma-

arak aslan kesilen "ikinci cumhuriyetçiler" bir tarafta, geleneksel ırkçı-Kemalist-militarist kanat diğer tarafta gözlemleniyordu. Bu ayrılık pek net gözlemlenmesinde, aralarında sürekli var olan Kürdistan'a karşı sürekli devam eden "milli mutabakat" öne çıksa da, çatlıkları gizlemek pek de kolay olmuyordu. Özal'ın ölmesi, ikinci Cumhuriyetçilerin geleceğinde nasıl bir rol oynar, göreceğiz. Özal'ın, TC'nin bu sömürgeci kliğinin yapılanmasında önemli rolünün olduğu biliniyor. Dolayısıyla bu kanatta bir dönem bocalama yaşanacak, belki de bu ekip bitmeye doğru gidecektir. T.C.'de giderek geleneksel-ırkçı militarizm Demirel'in önderliğinde süreç içinde ağırlığına koyacağına benzetilmektedir.

T.C.'nin hazırlıksız yakalandığı nasıl rahatlıkla söyleniyorsa PKK'nın da "ateşkes" sonunda pek hazırlıklı olmadığı açık ve net olarak gözlemlendi. İstemler öylesine geri bir düzeyde ve şekilsiz, sistemsiz formüle ediliyor ki, bu yöntemle birakalım silahlı savaşın kazanımlarını, siyasal alana aktarma süreci başarıya götürül-sün, ciddi bir görünüm vermiyordu. Belirli bir program ve programatik eksikliği yaşıyordu. Bir ay sonra düzenlenen basın toplantısı ile budurum hemen giderilmeye çalışıldı, ancak istemler oldukça geri düzeydeydi. Denilecektir ki, henüz T.C. ile görüşmelere başlamadan önce, istemler üzerinde şu ya da bu değerlendirmeyi yapmanın, ya da istemlerin kendisinin pek bir değeri olmayacaktır. Ancak sorunu böyle koymak devrim-kitle bağlantısını yerli yerine yerleştirememek zaafından kaynaklanıyor. Kitlelere verilen mesaj ve onun yarattığı etkilenmelerin çok büyük önemi oluyor.

Dolayısıyla, otonomist platformun gerisine kadar bile düşen bir pozisyonu kabul etmek devrimci-militan çizginin görevi olamaz. Bu doğrultuda, var olan eksiklikler sorunumuzdur!, yoksa çizgi sorunu mu!, Hepbirlikte göreceğiz. Eğer, sorun sadece hata ve eksiklikler sorunundan ileri geliyorsa, tamamlamak gerekiyor. Eğer sorun çizgi sorunuyorsa, bu teslimiyete giden çizgi biçimini alacaktır. Buna karşı her yurtsever mücadele etmek görevi ile karşı karşıyadır. Şu anda ikisi arasında bir geçiş ve muğlaklık, aynı zamanda da çatışma yaşanıyor. Biz teslimiyetçi çizginin, zemin bulamayacağı inancındayız.

Ateşkes sorununa Güneyli Kürtlerin getirilip dahil edilmesi oldukça ilginç bir ögeyi teşkil ediyor, genel sistematik içinde. Güney Kürdistan'a yönelik bir emperyalist plan açıkça sözkonusudur. Ancak emperyalizm, özellikle ABD, bölgede her şeye hakim olamadığından, bir tek sabit plana göre hareket edemiyor. Etmesi de oldukça zordur. Bölgede siyasal değişkenler o kadar değişken ve kaygan ki, değişkenler bilinmezler düzeyine rahatlıkla sıçrayabiliyor.

Bu değişkenler ve bilinmezler içinde rota tutturmak, ABD içinde, işin aktüalitesi ve somutunda konuşacak olursak, pek kolay olmuyor. Dolayısıyla ABD, değişkenlerin gelişme seyrine bakarak kendi çıkarlarına uygun plan geliştiriyor. Dolayısıyla ABD'nin somut planından şu anda söz etmek pek doğru olmayacaktır. ABD, esasta şu anda, Kürt sorununu ilgili devletlerin iş sorunu olarak çözmeden yanadır. Ancak mevcut sömürgeci rejimlerin kendisine yakınlık-uzaklık derecesine bağlı olarak, değişik kartlarla oynayarak, bölgeyi "yeni dünya düzenine" entegre etmeye çalışacaktır. Kerkük-Musul'un T.C.'ye bağlanması sadece bir karttır. Güney-Kuzey Kürdistan birleşiminin, T.C. ile federasyonu diğer bir karttır. Bu kartların başarısı için bölgede önemli karışıklıkların daha da cereyan etmesi gerekiyor. Yoksa bugünkü haliyle bu hedefin gerçekleşmesi pek kolay görünmüyor. Ortadoğu sürekli süpriz siyasal gelişmelere sahne olmuştur. Ancak, bu süpriz gelişmeler üzerine siyaset inşa etmek bilimsel ve doğru olmayacaktır. Güney Kürdistan'ın büyük ekonomik sıkıntı içinde olduğu, kelimelerin ifade gücüyle açıklanamaz. T.C. üzerinde gelişen ticaret "ana hayat kaynağı" durumundadır. Güneylilerin deyimi ile "candamarı", (aort) görevi görmektedir. Objektif olarak da durum budur. Dolayısı ile T.C. bu durumu kendi lehine kullanmaya çalışmaktadır. Güney-Kuzey çatışmasında büyük umutlarla; çatışmayı derinleştirmeyi denedi. Bu çatışmada sömürgeciler epeyce yararlanmalarına rağmen, devrim gücü zayıflamasına rağmen, T.C. esas hedeflerine ve muradına ulaşamadı. Şimdi de Güneylilerin barış sürecinde kendilerine "yardımcı olmalarını" isteyecektir. Bu durum belki de Kürdistan için bir dezavantajdır. Ancak Kürdistan Ulusal Kurtuluş güçleri bu dezavantajı, avantaja dönüştürebilirler. Sömürgecilerin bu kartı ve silahını, onlara karşı kullanabilirler. Sorunun özü, bu ilişkilerde belirtilen bu noktada düğümlenmektedir. Bu ilişkiler sistematikliğinde; durumu devrim lehine dönüştürme; olanakları Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin hizmetine sunacak politik beceri ve yetkinliğe, dahası ustalığa sahip olmak gerekiyor. Kürdistan'da bunu başarabilen, halkımızın kalbinde yer edinecektir.

Kürdistan'da "ateşkes ve reform sürecinde" nasıl silahlı devrim; Bağımsızlık; sorunu devrime bağlama noktasında taviz verilemezse; bölge ülke halklarıyla devrimci ilişkinin tabiatında da taviz verilemez. Kürdistan halkı, aynı zamanda bölge halklarının demokrasi, özgürlük, sosyalizm hedefi içinde mücadele ediyor. Kendisinin bu uğurdaki mücadelesini, komşu halkların mücadelesine bağlıyor. Komşu halklarla, onların devrimci-demokrat temsilcileriyle ilişkiyi esas edinir. Halkların

kardeşliğini bozacak bir davranış hattına girmeyi asla kabul edemez. Kendi mücadelesini, komşu halkların mücadelesi ile bütünleştirir. Bu Türkiye için gündeme geldiğinde, sadece Kürdistan'da değil; aynı zamanda kendi güç ve olanakları ölçüsünde, T'de devrim ve demokrsinin hedef ve talepleri uğruna mücadele eder. Türkiye'deki komünist, devrimci-demokrat parti ve örgütlerle omuz omuza savaşır. Karşı-devrimci iktidarla gidilen ateşkes platformundaki ilişkiler geçicidir, küçük bir ayrıntı ölçüsündedir, talidir; esas olan devrim güç ve cephele arasındaki dayanışma ve kardeşlik bağlarıdır. Dolayısıyla da bu noktada hem fazla süpekülasyonlara meydan vermemek gerekiyor, hem de titiz olmak gerekiyor.

Bugün ateşkes sorununda ortaya çıkan bir diğer olgu da, reformizmin önemli temsilcilerinin, özellikle K.Burkay ve varkadalarının bilinçli bir şekilde; unutulmuşluk çemberinden çekilip tekrar politik arenaya çıkarılmaları olgusudur. Elbette reform denilince, reformizmin temsilcilerini bulup ortaya çıkarmak, en doğal olanıdır, diyeceksiniz. Ancak, sorunun sınırlarının sadece bu boyutla sınırlı kalmadığı gözleniyor. Devrimci çizgiyi bitirme hesapları, çok yönlü bir çaba sonucu, bir çok merkezin anlaşması neticesinde, hayata geçirme durumu söz konusu oluyor. Mevcut görüntüde bu olumsuz yön, Kürdistan Devrimi için oldukça büyük tehlike içeriyor. Devrimci-radikal çizginin en genel anlamıyla, bu noktada uyanıklığı elden bırakmaması yetmiyor, reformist-teslimiyetçi çizgiye bu yönüyle de cephe alması gerekiyor.

Newroz'la birlikte cereyan eden gelişmelerin, en olumusu, kuşkusuz ki, Kürdistan'lı siyasal güçlerin dostluk ve birlik sürecini başlatmış olmaları ve ulusal kurtuluş cephesinin sinyallerini vermiş olmalarıdır. Kuzey Kürdistan halkının en çok sevindiği durum budur. Kürdistan ulusal kurtuluş güçleri arasındaki birlik süreci, bu kısa zamanda ulusal kurtuluş cephesi aşamasına varılmak durumundadır. Aksi tavrı, devrimimizin çıkarları ile bağdaşmayacaktır. Uzun yıllardır, Kürdistan halkının ve ulusal-devrimci güçlerin birliği uğruna verdığımız mücadele ve ittifaklar politikamız da bunu bizlere dayatıyor. Esasında ise, ikili görüşmelerden ziyade, ulusal kurtuluş cephesi uğruna toplu çalışma ve girişim ile başlansaydı, daha da doğru olacaktı. Eğer bugün böyle bir fırsat ve tarihi olanak yakalanmış ise, bunu mutlaka başarı ile tamamlamak gerekiyor. Bu, aynı zamanda Kürdistan'lı ulusal kurtuluşçu güçlerin olgunluk düzeyi ve devrime bağlılığının bir ölçütü durumundadır. Biz bu birlik çalışmalarını bütün gücümüzle destekleyeceğiz. Bu konuda daha önceden yaşadığımız pratik oldukça açıktır.

Kürdistan halk kitlelerine, derimci-demokratik kamuoyuna devrimci-yurtsever aydınlarına büyük görev düşmektedir. Bu "Ulusal Birlik ve Demokrasi" sürecini kelimenin gerçek anlamıyla, gözbebeğimiz gibi koruyalım. KUKM, bugün öyle bir dönemden geçiyor ki: devrimimizin bu birliğe ivedilikle ihtiyacı var. Görüyoruz, sömürgeci rejimler kirli özel savaşlarını kitle jenositlerine, onların da ötesinde bütün halka yönelik toplu ve çok yönlü saldırı düzeyine ulaştırdılar. T.C.'den ilham alan İran sömürgeciliği son günlerde, Güney Kürdistan'ın Qaladize ve Ranya şehirlerini topa tutuyor. Kürdistan'ın geleceğine yönelik büyük tezgah ve provakasyonlar doluyor. Böylesi bir dönemde "birliğe" biçilen değer elbette en yukarıda olmak durumundadır. "Birliğin" oluşmasında, ayak diretenlere, bozgunculara karşı topyekün tavır geliştirmek, birliğin etkin başarısı için önemli bir silahtır.

Bizim Ulusal Kurtuluş Cephesine bakış açımız biliniyor. Kürdistan'lı tüm yurtsever siyasal güçlerin katılımı ile oluşmasının doğru olduğunu özellikle vurguluyoruz. Bu sorunun bir yönü. Aynı şekilde, Cephe ile sınıf mücadelesinin Kürdistan sahasında bitmeyeceğini de biliyoruz. Cephe içerisinde sınıf mücadelesinin devam edeceği açık. Sosyalizm mücadelesinde cephe içinde ve dışında devam edecek. Bu, kelimenin klasik anlamıyla, işin ABC'si. Cephe'de demokrasi ve telorans anlayışı çerçevesinde; ulusal bağımsızlık ve özgürlüğe ulaşılan kadar; sosyalizm için mücadelenin belli kuralları olacaktır. Kürdistan proletarya hareketi, cephe içinde olsun, dışında olsun sosyalizm perspektifi ve mücadelesini bir an için dahi olsa elden bırakmayacaktır. Bu mücadelenin biçimi, yolu, yordamı ise ayrı bir sorundur. Bunu da koşullar, güçler dengesine bağlı olarak; sınıf savaşının olduğu somut biçimlenmeye bağlı olarak çözmesini bilecektir. Bugün Kürdistan'da eksikliği duyulan, elzem olan, kendisini acil olarak dayatan sınıf mücadelesi sorunu değildir.

Tersine, bugün Kürdistan halkı ve devrimin özlemine ve gereksinimini duyduğu olgu, bağımsızlıkplatformdaki birlik olayıdır. Kürdistan devrimine hizmet eden tüm güçlerin, çağdaş ilişkiler düzeyine ulaşan, savaşkan-militer ve modern ulusal kurtuluşçuluğu yakalayabilen bir demokratik ilişkiler sistemi düzeninde bir araya gelmeleri, bugün, büyük önem arz ediyor. Kürdistan'da devrimci siyasi hareketler arası düşmanlık yeteri kadar sergilenmiş ve halkımızın nefretini kazanmıştır. Bu

düşmanlık, örgüt şövenizmi yolunda diretmenin hiç kimseye faydası olmayacaktır. İnsanların, örgütlerin, kurumların birbirleriyle ilişkilerde aşiret ilişkileri düzeyini aşması zamanı, çoktan gerilerde kaldı. Devrimci siyasal hareketler arasında ilişkileri düzenleyen tolerans, demokrasi, dayanışma, eleştiri-özeleştir, tekrar dostluk, dayanışma, birlik prensipleri olmak zorundadır. Bu ilişkiler üzerinde seyretmeyen örgütler arası ilişki ülke devrimine büyük zararlar verecektir. Sömürgecilik ve emperyalizm böylesi zeminlerde çatlaklar bulup kendi lehine kullanmaya çalışacak. Kürt hareketlerini birbirlerine karşı kışkırtmayı deniyecektir. Kürdistan devrim düşmanlarına böyle bir fırsat vermemek gerekiyor. Dolayısıyla, önümüzdeki sürece eleştirel yaklaşımı terketme girişimine hiç de gerek duymadan; birlik ve dayanışmayı öne çıkarıcı davranış hattını tüm Kürdistan'da dayatmak gerekliliğini derinden kavramak gerekiyor.

Kürdistan'da eksikliği duyulan bir başka önemli olgu, sosyalizme yapılan vurgunun, sosyalizme olan bağlılığın giderek zayıflamasına olağan gözüyle bakan anlayışın yaygınlık kazanmasıdır. Dünya çapında emperyalizmin hizmetindeki atom tekniği medyasının sosyalizme saldırısının ülkemizde de yankılarını ne yazık ki görüyoruz. Bu oldukça tehlikeli bir gelişmedir. Kürdistan halkının da geleceğine yöneliktir. "Ateşkes ve uzlaşma" gündeme geldiğinde sosyalizmin değerlerine saldırı oldukça yaygınlaşıyor. Bu tehlikeye karşı sosyalizmin savunusu büyük önem taşıyor. "Uzlaşma", sosyalizmin prensipleri ışığında yürütülmelidir, aksi taktirde de sonuç hiç de hayırlı olmayacaktır. Sosyalizmin öngördüğü ilkeler temelinde masaya oturulmalıdır. Karşı devrimle masaya oturmak sosyalizm ilkelere aykırı değildir. Adı açıkça üzerinde: uzlaşma! Ateşkes! Olay pazarlık sorundur. Kimin ne kadar alıp, ne kadar vereceği bir dizi faktöre bağlı olduğu gibi, diplomatik alandaki devrimci yetkinlik ve beceriye de bağlıdır. Daha önce de söylediğimiz gibi, bu aynı zamanda, savaşın başka alanlarda, başka biçimlerde devam etmesi demektir. Böyle kavranmadığı müddetçe sonuç yine hayırlı olmayacaktır.

İçine girilen bu dönem, oldukça kısa bir geçiş dönemi olacaktır. T.C. hakkında ham hayalci olmamak gerekiyor. T.C.'de militarist gelenek başını duvara vurmaya devam edecektir. Bilinen ırkçı-barbar mentalitesine dayalı işe yaramaz "özel savaşını bütün kirliliği ve laneti ile devam ettirecektir. Ancak Kürdistan Öz-

gürlük Hareketi karşısında bütünüyle etkisiz kalıp, ölüp gitmekten başka çaresi yoktur. Kardeş Türkiye halkı da T.C.'nin bu ırkçı ve barbar politikası altında inlemektedir. Kürdistan'a yapılan her operasyonda Türk halkı ve devrimi biraz daha kaybediyor, zarar görüyor. Bu nedendir ki, Türkiye' de de halkın önemli bir çoğunluğu T.C.'den bu kirli savaşa artık dur demesini bekliyor ve istiyor. Siyasal çözüm doğrultusunda gözlemlenen yükselme (kamuoyu yoklamalarına göre) bu gerçeği açıkça gösteriyor. Ancak, halk düşmanı T.C. iktidarı, Türkiye ve Kürdistan halklarını dinlemeyecektir. Çünkü onlara düşmandır. Saldırı politikasını devam ettirecektir. Bugün T.C. de varolan esas eğilim budur. Dolayısıyla da yanlış hayaller yayararak; yeteri kadar Kürdistan devrimine karşı yükselen tehlikeyi, daha da boyutlandırmamak gerekiyor.

Kürdistan silahlı devrimci gücüne yönelik de takınılacak tavır oldukça önemlidir. Kürdistan Devriminin askeri örgütlenmesinin temel gücü olan peşmerge ya da gerilla (siz partizan örgütlenmesi de diyebilirsiniz, farketmiyor) güçleri, devrimin garantörü ve teminatıdır. Bunların korunmasına özel önem göstermek gerekiyor. Bu garanti bitirildi ya da dağıtıldı, biter, hiç bir anlam ve önemin de esasta kalmaz. Bu bizim savaşa ve silaha olan düşkünlüğümüzden ileri gelmiyor. Devrimin, ulusal kurtuluşun gelişim kanunları bunu böyle emrediyor. Kürdistan devrimine değer kazandıran ve kazanılan değeri koruyan devrimin silahlı güçleri ve silahlı mücadeledir. Kürdistan devriminin zaferi için silahlı mücadele dışında barış üzerine inşa edilen teori ve propaganda esasta yaygara düzeyinin ötesine geçmeyecektir. Ancak bu türden teori ve düşüncelerin yaydıkları boş hayallerin; devrime yönelik tehlike boyutunu tespit etmek pek de öyle zor olmayacaktır. Kürdistan devriminin temel karakterine yönelik bu dinamiti şimdiden fittilden yoksun, bütünüyle tesirsiz hale getirmek gerekiyor.

Ateşkes ve uzlaşma üzerine birçok boyutu ile sorunu irdelemeye çalıştık. Kuşkusuz ele almadığımız yönler de vardır. Ancak bu yazı çerçevesinde bu kadarıyla yetiniyoruz. Bizce en önemli olan; devrim, bağımsızlık, silahlı devrim ve sosyalizm perspektifinin bir an için dahi olsa tarkedilmemesi gerektiği noktasıdır. Bu perspektif titizlikle korunduğu taktirde; uzlaşma, ateşkes barış sürecinde de başarılı olmak olanaklıdır.

24.04.1993

Sayfa 1'den devam:

gal basının alan ve olanakları ölçüsünde, değişik yöntem ve araçlar devreye sokularak, Kürdistan devrimine ilişkin bir dizi sorunun dile getirildiği ne kadar tartışma götürmez bir gerçekse; doğrudan bir harekete ait basının görevlerini üstlenemeyeceği; onun rolünü oynamayacağı da o kadar açık ve yalın bir doğrudur. Devrimci hareketimizin oldukça geniş alanlar üzerinde, devrim ve sosyalizm savaşımını vermek durumunda olması; Milli Kurtuluş, Devrim ve Sosyalizm sorunlarının ihtiyacına paralel olarak bir dizi basın-yayın organını siyasal savaşıma sokmayı gerektirmektedir. Ülke devrimimizin bir prosedür ve ilgi odağı olarak üzerinde seyrettiği alan ve devrim bileşenlerinin zenginliği, çok yönlülüğü ve renkliliği gereği, devrimci hareketimiz, hem kendisine doğrudan bağlı, hem de kendisine dolaylı olarak bağlı bir dizi basın-yayın organıyla ilgili durumdadır. Güney Kürdistan'dan, Batı Avrupa'nın değişik ülkelerine kadar uzanan alanda böylesine bir zenginliği yaşıyoruz. Bu zenginliğin yanısıra, karşı-devrim cephesinin, özellikle de sömürgeci devletlerin yarattığı engellemeler çalışma tarzında gecikme ve aksamlara yolaçmaktadır.

Kawa, "Savaş ve Parti İnşa Kongresi" ve görevlendirdiği MK, yukarıdaki gerçekliği göz önüne alarak Ala Yekîti yayınının 3 aylık bir periyotla çıkması kararını alır. Kongre sonrası yeni düzenlemeler de değişik şekillerde gecikmeye neden olur. Hareketimizin değişik organ ve kurumlarının, bu 3 aylık periyoda eleştiri yükselttiğini daha önce de bir başka vesile ile vurgulamıştık. Dolayısı ile Ala Yekîti yayınının düzgün ve sistemli bir şekilde yayın hayatına oturması amacıyla belli çalışma ve düzenlemeler yapılmaktadır. İleride, yayın hayatındaki düzenleme ve düzelmeye bağlı olarak daha yeni ve somut açıklamalar olacaktır.

Ala Yekîti, Kawa, Savaş ve Parti İnşasının kararı uyarınca, Kawa hareketinin merkezi yayın organı olacaktır. Dolayısıyla, Kawa hareketinin MK'sinin denetiminde yayın faaliyetini devam ettirecektir. Kürdistan devriminin stratejik ve taktik tüm sorunlarının irdelenmesi ve çözümlemesinde önemli bir organ olacağı gibi; mücadele alanı için önemli bir kılavuz görevi görecektir. Bir merkezi yayın organına özgü bilinen özellikleri peş peşe sıralama gereği duymaksızın; gerekli söylemi şöyle ifade edelim: Ala Yekîti, Kürdistan devriminin meşalesi, yol gösterici-aydınlatıcısı olmak durumundadır.

Ala Yekîti, düzenli yayın hayatına girdiği bu yeni dönem, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devriminde de yeni bir aşamaya denk düşmektedir. Bu dönemin bir çok özelliğinin yanı sıra; bir özelliği de Kürdistan Ulusal Kurtuluş güçleri, yurtsever güçleri arasında dostluk ve birlik döneminin başlama şansının yakalanmış olmasıdır. Ala Yekîti'nin bu uğurda oldukça saygın bir mücadele verdiği bir tarihi değer olarak belleklerde. Ala Yekîti, bu saygın çizgisi ve pratiğini devam ettirecektir.

Kawa, Savaş ve Parti İnşa Kongresi, Kürdistan'da haklı olarak halkımızın ve devrimci odakların ilgisini üzerinde toplamış, umut özelliği işaretlerini vermiştir. Devrimci bir hareket için örnek bir hazırlık süreci göstererek; katılımında demokrasi ve kollektivizm gücünü ideale yaklaştırarak; ülke bütünü temsil etmede gösterdiği yetkinlik ile; Kürdistan Devriminin tüm sorunlarını çözümlemeye sergilediği sorumluluk bilinci ve olgunluk gücü ile, Kawa Kongresi, bir dizi yönüyle Kürdistan siyasal tarihi ve geleceğin de örnek alınması gereken bir özelliktir. Bu durumu kongreye ilişkin belge ve dokümanlarda rahatlıkla bulabileceğimizi söylemeliyiz. Kawa, Savaş ve Parti İnşa Kongresinin Ala Yekîti'ye yeni bir çehre kazandıracığı, ona yeni bir güç ve ivme vereceği noktası gözönüne alınması gereken diğer önemli bir gerçektir.

Ala Yekîti'nin bu yeni dönemdeki, sorumlu ve saygın yerini layıkıyla yerine getirmesi okurlarının çok yönlü desteği ile daha da anlamlı olacaktır. Özellikle Kawa hareketinin kadro ve militanları, tüm organ ve kurumlarının aktif desteği zorunludur. Politik gündemde ve siyasal savaşımında önde olmak gibi bir görevi başarıya ulaştırmak için bu gerekiyor. Ülke ve dünyadaki siyasal gelişmelerin bilimsel çözümlemesini, bu çözümlemelerden çıkacak devrimin strateji ve taktiklerini; siyasal gündemin yönünü, mücadele hattını; yakalaması gereken halkı rahatlıkla ele verecek perspektifi en doğru haliyle sunacak önder bir yayın organı görevini yerine getirmek zorundayız. Bu görevin derinliğini kavramak gerekiyor. Bu derinlik kavranmadıkça, gerekleri yerine getirilmeyecektir. Önderlik olgusu, bu duruma sıkı sıkıya bağlıdır. Önderlik olgusunun yaratılmasında, merkez organ, en önemli beleşen durumundadır. Önderlik olgusu ve önder bir yayın organı arasındaki diyalektik bağ ne kadar gerekli ve açıksa, ne kadar yalın ve doğruysa; önder yayının da örgüt, leninist örgütlenme ile olan doğrudan ve canlı ilişkisi o kadar açık ve berraktır. Örgüt, örgütlülük, örgütlenme ile iş bölümü esasına dayalı kollektivizm ilişkisi noktasında da aynı şeyleri söylemek durumundayız.

Öyleyse Savaş ve Parti İnşa Kongremizin ışıklı yolu doğrultusunda; onun sonuçlarının yarattığı derin devrimci gücün verdiği enerji ile Ala Yekîti yayın organımızı istediğimiz düzeye yükseltelim.

23.04.1993

**KAWA
KONGRE BELGELERİ
Ekim-1992**

ÇIKTI

ULUSAL MECLİS VE DEVRİMCİ TAVIR

Setxan DOZ

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin kurumlaşma, genel temsil ve iktidar sorununda şüphesizki en önemli aşamalarından birisini ULUSAL MECLİS oluşturuyor. Sorunun teorik yanı bugüne kadar çok tartışıldı. KAWA bu konudaki olumlu tutumunu, ulusal kurumların oluşturulması gerektiğini bu bağlamda ULUSAL MECLİS'inde oluşturulması için sürekli çaba sarfetti. Ulusal Kongre-Konsej kurulma çabalarındaki tavrımız buna örnek gösterilebilir.

ULUSAL MECLİS bugün pratik anlamda Kürdistan'ın iki parçasında gündeme gelmiş bulunuyor. Güney Kürdistan ve Kuzey-Batı Kürdistan. Güney Kürdistan'da NEWROZ DEVRİMİ'nin akabinde gerçekleştirilen demokratik seçimlerle bu parçaya özgü meclis oluşturuldu. Meclis, işlevine uygun olarak daha sonra, kendi içinde -başta hükümet olmak üzere- kurumlarını seçti. Ve Güney Kürdistan'daki Federe Devlet ilanında, bu devletin pratikte hayat bulmasında seçimler ve neticesinde oluşturulan meclisin tartışmasız çok önemli bir yeri vardır. Güney'de gerçekleşen seçimler ve parlamentonun eleştirilmesi gereken, yanlışlarına karşı mücadele edilmesi gereken yönleri vardır ve olacaktır. Nitekim KAWA henüz seçim döneminde bu tavrını pratikte ortaya koymuştur. Daha sonrada meclisin aldığı her olumlu kararı desteklemiş, yanlışlarına karşı açık bir şekilde kitleler içinde, basında vs. mücadele etmiştir.

Güney Kürdistan'daki meclis, ulusal bir kurum olmasına

rağmen, içinde faaliyet yürüten siyasal partilerin -ki ağırlıklı olarak YEKİTİ ve KDP'dir- çizgileri önemli zaaf ve handikaplarında barındırıyor. Bu partilerin, parçacı anlayış ve mantıkları, sorunu Irak çerçevesinde ele almaları, uluslararası duruma ilişkin uzlaşmacı ve hatalı çizgileri meclis çalışmalarına ve alınan kararlara yansımaktadır. Yanısıra, halkımızın tarihinde iktidar deneyimi hemen hemen yoktur. Bu önemli bir sorundur. Zira, bir bütün olarak Kürdistanlı siyasi akımlar hemen hemen tüm tarihleri boyunca muhalefet olarak kalmışlardır. Böylesi bir durum, iktidar olmanın getirdiği sorunları çözmede olumsuz bir başlangıçtı.

Güney'de olsun, Kuzey'de olsun ULUSAL MECLİS'in önündeki en önemli görevin, Kürdistan halkının BİRLİK, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ istemlerine cevap vermektir. Bu yönde bir siyasal tutuma, pratik doğrultuya girmektir. Temel denektaşı budur. Değerlendirmede kıstası böyle koymak gerekiyor. Şüphesiz, karşılıklı güç dengelerine, ulusal kurtuluş hareketinin döneme ilişkin taktiğine göre bazı taktik açılımlar geliştirilebilir. Bu anlaşılırdır. Ama her halükarda vazgeçilmez olan ulusalcılığın kendisiyle birlikte zorunlu olarak dayattığı, BAĞIMSIZLIK, BİRLİK ve DEMOKRASİ gerçeğidir.

Kuzey-Batı Kürdistan'da ULUSAL MECLİS çalışmaları somut olarak PKK tarafından tek başına başlatıldı. Daha çok yurtdışında seçim bazında gündeme gelen seçimler önemli bir kitleyi harekete geçirdi. Çalışmalar başından iti-

baren PKK'nin kendi denetiminde, tek başına yürüttüğü çalışmalar olmasına rağmen, hem önemli bir kitleyi harekete geçirdiği, hem de böylesi bir çalışma, ULUSAL MECLİS çalışmalarının sonucunda etkileyecek şekilde ciddi kısırlıkları, hataları da beraberinde getirdi.

Kuzey-Batı Kürdistan'da düşman denetimi kırılmadığı için sağlıklı bir seçimin yapılamayacağı açıktır. Ve bu haliyle temsilcilerin seçiminde kendiliğinden önemli sorunları beraberinde getirecektir. Bu düşman denetimi kırılıncaya kadar ULUSAL MECLİS çalışması ve kurumlaşması yapılmasını anlamına gelmiyor. Aksine, Kürdistan halkının mücadeleden eden, örgüt, çevre, bağımsız aydın vs. potansiyeli harekete geçirilir, demokratik birlik, ulusal temsil ilkesi hayata geçirilirse bunun zararları asgariye indirilebilir.

Kuzey'de yürütülen ULUSAL MECLİS çalışmalarının tek ayaklı yürümesinin bir dizi nedeni vardır. Bunları bazı yönleri ile açıklamak gerekirse birincisi; Kuzey'de mücadele PKK ağırlıklı yürümektedir. Mücadelenin gerilla boyutu esasta PKK'nin omuzları üzerindedir. Dolayısıyla bu, PKK ile öteki akımlar arasında bir dengesizlik doğurmuştur. İkincisi; PKK'nin kendi anlayışından kaynaklanan anti-demokratik, anti-ulusal birlikçi tavrıdır. PKK, ısrarla kendisi dışında ulusal bir varlık tanımak istememiştir. Bu konudaki pratik tutumların dökümünü yapmayı gereksiz görüyorum. Bu yeterince biliniyor. Burda, PKK kendisinin birlik

çağrısı yaptığını, ötekilerin gelmediğini söyleyecek olursa, bu gerçeğin ifade edilmesi değildir.

PKK için birlik, PKK önderliğinde gidip ERNK içinde yer almaktır. ERNK ise başkanın APO olduğu, PKK'nin direkt bir örgütlenmesidir. Dolayısıyla da, farklı bir örgütün, ideolojik-siyasi-örgütsel bağımsızlığı olan bir örgütün, gidip ERNK'de yer alması mümkün olmamaktadır.

Öte yandan meclis çalışmalarında da görüldü. PKK bir yandan birlik çağrısı yapmakta, öte yandan kendisi dışındaki tüm akımlara "MİT'in kurduğu örgütler", "ajan örgütler" demektedir. Haliyle, böylesi bir birliğin olamayacağını da kendisi baştan kapatmış olmaktadır.

İster eylem birliği olsun, isterse cephesel birlik olsun, böylesi bir birliğin iki yönü vardır. Birincisi; belli amaçlarda bir araya gelmek, ortak pratik doğrultu geliştirmek, ikincisi; farklılıkları eleştirmek, ajitasyon özgürlüğü, bağımsız çalışmanın devam ettirilmesidir. Bu iki unsur bir arada işletilmedimi sağlıklı bir birlikten de bahsedilemez. Elbeteki, burdaki ajitasyon özgürlüğü anti-işgalci güçlerin, ulusalçı güçlerin kendi içlerindeki bir özgürlüktür. Dolayısıyla da bu noktadaki farklı eleştiriye, ajitasyona katlanmak, hoşgörüle yaklaşmak gerekiyor. Burda dikkat edilecek nokta, siyasal dostluk, ideolojik eleştiridir. Eleştiri "birlik" ilkesidir. PKK'nin bugüne kadar izlediği pratik hat, yanısıra geliştirdiği ideolojik-siyasi çizgi ise kendi dışında yürütülen her eleştiriye düşman faaliyeti, ya da "özel savaş faaliyeti" olarak yaklaşmasıdır.

Bu bakış açısı ile ULUSAL MECLİS çalışmalarına bakarsak, eğer ULUSAL MECLİS, ulusal ve uluslararası alanda Kürdistan halkının iradesinin temsilcisi olacaksa, temsili bir güce dönüştürülecekse, tüm yurtsever, de-

mokrat, devrimci güçleri kapsamalıdır. Tek, tek örgütler, meclisin içindeki çalışmaları oranında kendini ifade etmeli, etkinliğini sağlamaya çalışmalıdır. MECLİS eğer ulusun sesi olacaksa, şu anda Kürdistan'daki anti-sömürgeci mücadelenin tüm kesimlerinin sözcülüğünü yapabilmelidir. Bugünkü koşullarda bunu ancak, Kürdistan halkının siyasal örgütlenmeleri aracılığıyla sağlayabiliriz. Bu tavır, sözkonusu örgütler arasında biçimsel eşitlik olsun demek değildir. Herkes gücü oranında temsil edilmelidir. Demokratik bir anlayışla örgüt bencilliğine düşülmeden bunun yolu bulunabilir ve teknik bir sorun olarak haletmek tamamen mümkündür. Yeterki, anlayış birliği sağlansın.

Bir araya gelmenin temel ve ilk koşulu, anti-sömürgeci mücadeleyi savunmak, onu değişik şekillerde örgütlemeye çalışmaktır.

MECLİS'in tüm Kürdistan'ı temsil etmesi ilkesel olarak doğrudur. Amaçta budur. Ulusal temsil de ancak böyle sağlanabilir. Ama, bugün objektif bir gerçek olarak Kürdistanlı örgütlerin büyük çoğunluğu parçalara özgü çalışma yapmaktadır. Ve her parçada Kürdistanlı siyasal akımların kitleler üzerinde ulusal çapta etkileri, örgütlenmeleri ve bunun sonucu olarak mücadeleleri sözkonusudur. O halde MECLİS'in tüm Kürdistan'ı kapsaması için, tek tek parçalarda ortaya çıkan iradeleri daha üst düzeyde birleştirmek gerekiyor.

Ulusal irade, bugün Güney Kürdistan'da sağlanmıştır. Kuzey'de sağlıklı bir çalışmanın içine girilir, gerekli diyalog ve birlik sağlanırsa, Kuzey'de de sağlanabilir. Doğu'da ve Güney Batı'daki örgütlenmelerle de ilişkiye geçerek, ortak çalışma sonucunda tüm Kürdistan çapında tek bir ulusal temsil sağlanabilir. Bu kurum halkımızı uluslararası ve ulusal

çapta temsil edebilir. Böylesi bir çalışma, birliğe ve bağımsızlığa giden yolun en önemli kilometre taşlarındanda birisi olacaktır.

Bunun yerine bir parçadaki iradeyi öteki parçaların karşısına çıkartmak, Kürt ulusunun oluşmuş, meşru ulusal temsil kurumlarını tanımamak, yeni olumsuzlukların, tartışmaların, çatışmaların sebebi olacaktır, böylesi bir tavır, sömürgeciler tarafından gerçekleştirilmiş parçalanmanın, birde bizim aracılığımızla desteklenmesi olacaktır, ulusalçılık, yurtseverlik adına kimse bunu savunmamalıdır.

ULUSAL MECLİS bugün pratik bir boyut kazanmıştır. Yani sorun ajitasyon düzeyinden, eylem düzeyine kaymıştır. O halde eylem düzeyine gelen bir olguya pratik işlerlik kazandırmak gerekiyor. Aksi taktirde yozlaşma tehlikesini de içinde barındıracaktır.

Tüm bu eleştiri ve önerilerimize rağmen, MECLİS çalışmaları bugün olduğu gibi tek ayaklı, PKK belirleyiciliğinde yürür, öteki örgütleri dışlarsa ne yapmak gerekir. Bu meclisin Kürt halkının bir kurumu olarak buna rağmen desteklemek, ama eksikliklerini eleştirmek doğru tavidir. Kürdistan halkının iç yaşantısına yönelik olarak alabileceği demokratik-ulusal kararları desteklemek, anti-demokratik, iç ilişkileri zedeleyecek kararları ise eleştirmek gerekiyor.

Şu rahatlıkla görülmelidir. Yanlızca, teorik gerekçeler değil, pratik olaylarda yeterince gösteriyor. Halkımızın anti-sömürgeci, demokratik birliğini sağlamak, bunun için örgüt bencilliğini aşmak, pratikte zararlı olduğu hep görülmüş tavırları terk etmek ertelenemez bir görevdir.

Öğrenmek ve düzeltmek için tarihe ve bugüne bakmak yeterlidir.

KONGRE ETKİNLİKLERİ

Hareketimiz KAWA'nın "PARTİ İNŞA ve SAVAŞ KONGRESİ"nin başlarıyla tamamlanmasından sonra, Avrupa'da kongreyi tanıtmak, kongrenin ulaştığı sonuç ve ortaya koyduğu perspektifi kitlemize ve kamuoyuna kavratmak, açıklamak, tanıtmak için bir dizi etkinlik gösterildi.

Kongreyi kavrama ve tanıma kampanyası iki boyutlu olarak yürütüldü. Çalışmanın birinci boyutu; örgüt kadrolarına, örgütüne yönelik çalışma idi. Bu vesile ile düzenlenen kadro ve örgüt toplantılarında; kongrenin gerçekleşme süreci, tartışma seyri, tek tek kararların alınmasında izlenen yöntem ve nihayetinde kongrenin önümüzdeki dönemde, örgütün önüne koyduğu çalışma perspektifi açıklandı, tartışıldı.

Kongrenin özellikle alanımıza, Avrupa'ya ilişkin tespit ettiği kısa ve uzun dönemli çalışma planı, mevcut gücümüz, örgüt yapımız, potansiyelimiz göz önünde tutularak, örgütlenme ve çalışmada bu doğrultuda düzenlemeler yapıldı. Yanısıra, kongrenin ulaştığı ideolojik-siyasi kararlarda, toplantılarda ve organlarda ayrıntısıyla tartışıldı. Kararların siyasal-ideolojik arka planı açıklanmaya çalışıldı. Gerçi bu süreç kongre belgelerinde nispeten ayrıntılı olarak açıklanıyor. Ancak, hem kongre belgeleri daha yayınlanmamıştı, hem de belgeler özellikle kongre öncesi hazırlık döneminin tartışmalarını, kongredeki tartışmaların sözlü kısmını sonuç düzeyinde açıklıyor. Her ne kadar sözlü tartışmaların ulaştığı sonuç, kongre belgelerine anlayış ve karar olarak yansımışsa da, bu süreci tam olarak kavramak için kongre tutanaklarında yayınlanması gerekiyor.

Çalışmanın ikinci boyutu ise; tüm kamuoyuna açık yürütülen faaliyetti. İlk olarak PARTİ İNŞA ve SAVAŞ KONGRESİ SONUÇ BİLDİRİSİ on bin adetten fazla çoğaltılarak başta Almanya, İsviçre, Fransa, Danimarka, İsveç, Hollanda olmak üzere Avrupa'da dağıtıldı. Kongreyi merakla bekleyen, sonuçları doğrultusunda tavır geliştirmek isteyen bir dizi çevre ve kişi düzeyinde devrimci ve sosyalistlere ayrıntılı açıklamalar yapıldı. Sürecin bütünü anlatıldı.

Kongre tanıtım faaliyeti doğrultusunda, PARTİ İNŞA ve SAVAŞ KONGRESİ'Nİ SELAMLAMA geceleri yapıldı. Almanya'da Frankfurt'ta 1000'i aşkın bir kitlenin katıldığı, İsviçre'de Basel'de 600 kişilik bir kitlenin katıldığı iki gece düzenlendi. Gecelerde, kongrenin ve günün siyasi anlamını açıklayan konuşmalar, devrimci-yurtsever ozanlar; NUZAN, Said GABARİ, Vivan GABARİ, ŞERWAN, OZAN ŞAHİN, Fırat BAŞKALE, Kürt müziğinin kendilerine özgü yorumunu sundular. Ayrıca Almanya'da KAWA taraftarlarının hazırladığı, Kuzey-Kürdistan'daki Hizbikontra-sömürgeci işbirliğini işleyen, özel olarak KAWA militanı Mehmet Emin AYHAN yoldaşın şehit edilmesini konu edinen Kürtçe bir tiyatro sunuldu. Tiyatro-

yu gerçekleştiren yoldaşlar bu alanda yeterince tecrübeli olmamalarına ve tiyatroyu nispeten kısa bir dönemde gerçekleştirmelerine rağmen büyük beğeni gördü. Kitleler verilen mesajı coşkuyla karşıladılar. Adeta, tiyatrodaki olayları o salonda yeniden yaşadılar.

Gecelere, Kürdistanlı birçok akım destekleme mesajları gönderdi. Almanya gecesinde, I-KDP, Yekiti ve Suriye Kürtleri Sosyalist Partisi adına konuşmalar yapıldı. KAWA Kongresinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde önemli bir yere sahip olduğu belirtildi. Almanya gecesinde konuşan Suriye Kürtleri Sosyalist Partisi temsilcisi, KAWA Kongresinin başarıyla sonuçlanmasından dolayı son derece sevinçli olduklarını, kongrenin ulaştığı sonuç, aldığı kararların kendilerinde beklentilerine cevap verdiğini açıkladı. Gecelere Devrimci PARTİZAN adına gönderilen mesajlarda da, kongrenin ulaştığı sonuçun çok önemli olduğunu, kongreyle birlikte yeni bir döneme girildiği, bu dönemin Kürdistanlı sosyalistlerin birliği olduğu belirtildi. Devrimci PARTİZAN'ın kongrenin almış olduğu PARTİ İNŞA ve SAVAŞ sürecine katılacağını belirtti. Devrimci PARTİZAN'ın bir iç ayrışma yaşadığını, Kürdistan kanadının Kürdistan devrimine tümüyle yönelerek, Kürdistanlı bir örgütlenmenin yaratılması sonucuna vardıkları, kongrenin bu bağlamda aldığı PARTİ İNŞA sürecine katılacaklarını belirtiyordu.

Kongre sonuçlarını kamuoyuna açıklama, bu doğrultuda bir tartışma ve ayrışma sürecini başlatma faaliyetinin diğer bir yönü ise, kitlelere açık toplantılardı. Bu amaçla Almanya'da; Köln ve Stuttgart'ta, İsviçre'de; Basel ve Zürih'te, Fransa'da; başta Paris olmak üzere Nantes ve Toulouse'da kongre tanıtım toplantıları düzenlendi. Toplantılar için Avrupa Komitesi'nin çıkardığı çağrı bildirisi geniş olarak dağıtıldı. Toplantılara ortalama olarak 40-120 kişi katıldı. Bazı yerlerde bu sayı daha fazladan olabiliirdi. Ancak, toplantı öncesi yürütülen faaliyetin yetersizliğinden dolayı istenilen düzeyde katılım olmadı. Bu özellikle, Paris ve Köln toplantısı için geçerlidir. Aynı aksaklık gece çalışmalarında da görüldü. Gece öncesi faaliyetin düzensiz olması, istenilen ölçüde bir koordine ve planlı faaliyetin olmamasından dolayı katılımı gereken kitleden daha az bir kitle katıldı. Kongre tanıtım toplantılarında; -ki ortalama 6-8 saat sürüyordu- ayrıntılı olarak, kongrenin gerçekleşme biçimi, hazırlık süreci, izlenen tartışma yöntemi anlatıldı. Kongrenin günümüz kapitalist-emperyalist dünyanın tahlili, sosyalizmin tarihine bakış ve geriye dönüşün bilimsel açıklanmasını, Kürdistan devriminin problematik sorunları, örgüt ve mücadele sorunları kongre tezleri doğrultusunda açıklandı. Tartışmalarda gündem daha çok, savaş sorunları, Güney Kürdistan Devrimi'nin içinde bulunduğu durum ve bu parçaya ilişkin

almamak tavrı, sosyalizmin tarihsel tecrübesine yaklaşım ve birlik problemi ağırlıklı olarak tartışıldı.

Kongrenin tezleri kitleler tarafından oldukça olumlu karşılandı. Yanlızca, hareketimizin üye ve taraftarları değil, birçok dost ve yurtsever çevre, tek tek aydınlar, bağımsız çevreler kongre sonuçlarını oldukça olumlu buldular ve bunun Kürdistan tarihinde bir dönüm noktası olduğunu açıkladılar. Yanısıra, bizim hem birlik politikamız, bağıntılı olarak Kürdistanlı güçlerin iç ilişkilerine ilişkin geliştirdiğimiz faaliyet genel olarak kabul gördü. KAWA'nın 92'den itibaren vurgu yaptığı, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin yumuşak kamının kendi iç ilişkilerinde yaptığı anlayışı, pratikte meyvelerini vererek devrimci sürecimize önemli zararlar verdi. KAWA'nın bu süreçte izlediği devrimci-bağımsız tavır toplantılarda bir kez daha açıklandı ve kabul gördü.

Kongrenin almış olduğu iki temel karar, SAVAŞ ve PARTİ İNŞA kararı en çok tartışılan konu oldu. Kitleler, böylesi bir kararın kendi beklentileri de olduğu, ancak bu noktadan itibaren belirleyici olanın alınan kararları hayata geçirmek olduğunu, yaptıkları konuşmalarda dile getirdiler.

Toplantılarda Türkiye devrimci hareketinden, Kürdistan yurtsever-devrimci hareketlerinden de kişi ve örgüt adına katılıp, konuşanlar oldu. Kendi düşüncelerini, eleştiri ve önerilerini açıkladılar. Bunlar esas olarak olumlu tavlardı. Ancak, Türkiye Sol'unun özellikle marjinal bazı kesimlerinin hala daha eski hastalıklarından kurtulmadığı, sosyal-şovenizmden önemli derecede etkilenmeye devam ettikleri toplantılarda bir kez daha görüldü. Tartışmalarda, KAWA'nın sosyalizmin sorunlarını daha çok günümüz devrimci görevleri bağlamında tartıştığı açıklandı. Devrimden, devrimci görevlerden kapatılarak yürütülen bir sosyalizm tarihi tartışması, devrimci tartışmayı ilerletmediği gibi, bu sorunlarda gerekli açıklamayı getiremez. Ayrıca, KAWA bürokratik yozlaşmanın, içten çürümenin sonuçlarını çöküşten çok önce görmüş, bu konuda da esasta doğru bir hat izlemişti. Bu bakımdan, bizim için süreç bu yönüyle yenide değildi. Biz son pratik gelişmelerin ışığında, siyasal tezlerimizi, ideolojik bakışımızı dahada netleştirdik.

Stuttgart toplantısında, kongrenin DİA'sı da gösterildi. DİA'da kongrenin güvenlik durumu, açılış, kapanış ve tartışmalardan bölümler gösterildi.

Kongre faaliyetlerinin şüphesizki bu sadece kısa bir dilimidir. Bu alanda esas olan, ideolojik-siyasi düzeyde Kongre belgelerini incelemek, tartışmak, örgütsel düzeyde kongre doğrultusunda yeni bir hat tutturarak kararları hayata geçirmektir. Belirleyici olan da son noktadır.

KAWA Avrupa Komitesi

DÖNEMİN ÖNÜMÜZE KOYDUĞU TARİHİ GÖREVLERİ ENGİNLERİ FETHETME RUHUyla YAKALAYALIM

Ali BIRA

“Ve bundan dolayı, iş başına yoldaşlar! Değerli zamanları ziyan etmeyelim! Rusya sosyal-demokratlarının, uyanmakta olan proletaryanın ihtiyaçlarını karşılamak, işçi sınıfı hareketini örgütlemek, devrimci gurupları ve bunların karşılıklı bağlarını güçlendirmek, işçilere ajitasyon ve propoganda yayını sağlamak, Rusya'nın her bir yanına dağılmış durumdaki işçi çevrelerini ve sosyal-demokrat gurupları tek bir Sosyal-Demokrat İşçi Partisi halinde birleştirmek için yapacakları çok şey var.”(Lenin; Partileşme Süreci S.64-65)

Evet yoldaşlar, Kürdistan devrimi ve ulusal kurtuluş mücadelesi çok önemli tarihi bir evreden geçmektedir. Bu tarihi evrenin temel ve karakteristik özelliği, halkımızın şu ana kadar görülmemiş boyutlarda ulusal ve toplumsal kurtuluş yolunda mücadele azim ve isteğini açıkça ortaya koymasıdır. Kürdistan'ın artık eski Kürdistan olmadığını hepimiz görüyor ve biliyoruz. Sömürgeci esaretten kurtuluş, ulusal uyanış ve bilinç toplulumuzun, halkımızın en küçük gözenciklerine kadar işlemiş ve ışıyor. Derinden derine kaynayan ve kendisini dışı vuran bu gelişme salt bir parçayla sınırlı değil, Kürdistan'ın tüm parçalarını sarıp iç bütünselliğe doğru seyir izliyor. Kelimenin gerçek anlamıyla Kürdistan devrimi koşullarını ve bunun en yoğunlaşmış ifadesi olarak savaş ortamını yaşıyor. Bir yanda halkımız ve sömürgecilere karşı tavır alan tüm ulusal güçlerimiz, diğer yanda emperyalizmin desteğinde sömürgeci haydutlar.

Burada nesnel koşulların üzerinde uzun boylu ve çok yönlü durmayacağım. Elbette somut ülke gerçekimizi bölgesel ve uluslararası bağlantılarıyla ele alıp belirlemeliyiz. Bu zeminde devrim ve karşı-devrim arasındaki ilişki ve güç dengesinde devrimimizin ve karşı-devrimin avantaj ve dezavantajlarını somut olarak saptayıp strateji ve taktiklerimizi bunun üzerine oturtmalıyız. Sorun burada bu değildir. Hareketimiz geçmişte özellikle son kongresinde bu alanda esaslı yaklaşım göstermiş ve doğru bir perspektif sunmuştur. Ve söylenecek son söz şudur; Kürdistan halkı ve Kürt ulusu özgürlüğüne ve bağımsızlığına kavuşmanın tarihi fırsatını yakalamıştır. Bu fırsat geçmiş dönemlerde ortaya çıkan fırsatlardan daha büyük ve olanaklıdır.

O zaman sorun nedir? Şudur; bu fırsat ve olanaklar nasıl değerlendirilecek, bunu kim yapacak?

Ne kadar ileri boyutlara varırsa varсын, kendiliğinden bir mücadelenin, zaferin yolunu açmadığı, sonuca ulaşmadığı tarihsel deneylerle biliniyor. Hiçbir ciddi halk hareketi, ulusal, toplumsal ve sosyal hare-

ketler öndersiz ve örgütsüz olarak zafere ulaşmamıştır. Köleci toplumdaki günümüze dek önemli tarihi kavşaklarda ve toplumsal altüst oluşlarda nesnel gerçeklik ve gelişmeler üzerinde son tahlilde önderliklerin belirleyici rolü olmuştur. Bunu anlamayanlar ya da gereğine uygun davranmayanların sonu hüsrana olmuştur.

Günümüz kapitalist-emperyalist dünyasında emek ile sermaye arasındaki mücadele ve tarihsel hesaplaşmada bu olguyu daha bir bilince çıkararak Lenin, şöyle der; “İktidar için mücadelede proletaryanın örgütünden başka silahı yoktur.”(Lenin; Partileşme Süreci S.141)

Bu olgunun genel geçerliliği olduğu gibi Kürdistan için de geçerlidir. Kürdistan sömürge boyunduruğu altında ulusal gelişimini tamamlamamış geri bir toplum olsa da, yine de bu koşullar altında yabana atılmayacak, küçümsenmeyecek bir proletaryası vardır. Sosyal kurtuluşu olduğu gibi ulusal kurtuluşu da sonuna kadar götüren, onu daha ileriye taşıyan, önderlik eden en tutarlı ve yetenekli bir sınıftır. Ve böyle bir sınıfın partisi ancak ulusal kurtuluş mücadelesini en kararlı bir tarzda çekip çevirmeye, ona yol göstermeye ve bu mücadeleyi zaferle taçlandırmaya muktedir olabilir. İşte biz bugün Kürdistan'da herhangi bir örgütlenmeyi değil, bu niteliğe uygun bir örgütlenmeyi, önderliği istiyoruz. Bu sadece bizim isteğimiz değil, Kürdistan proletaryası ve emekçi halkının acil ve yakıcı bir isteği olduğunu da özellikle görmeliyiz. Kuşkusuz bugün Kürdistan'da bazı siyasal önderlik ve örgütlülükler vardır. Burjuva-feodal önderliklerden küçük-burjuva örgüt ve önderliklere kadar birçok örgütlülük vardır. Hatta bunların bir kısmı kendilerini “marksist-leninist”, işçi sınıfının “sosyalist” partisi olarak görüyorlar. Ancak bir insanın ya da bir partinin kendisine bir sıfatı yakıştırmasıyla, onun gerçekten öyle olduğu anlamına gelmez. Öte yandan bütün bu iddialara rağmen Kürdistan'da M-L esaslara dayalı bir proletarya partisinin olmadığı da bir gerçek.

Bugün Kürdistan'da özlemini duyduğumuz böyle bir partinin mevcut olmayışındandır ki, ulusal kurtuluş mücadelemiz istenilen düzeyde bir gelişme ve atılımı sağlayamıyor. Bu, halkımızın sömürgeci güçlere karşı savaşmak ve direnmek isteksizliğinden ileri gelen bir şey değil, tam tersine halkımız savaşmak, kazandığı mevzilerde direnmek ve özgürlüğünü kazanmak istiyor. Kürdistan'da yer yer var olan önderlik boşluğundan ya da çeşitli parçalarda mevcut olan önderliklerin hatalı politikalarına karşı duyulan tepkiyle, halkımız, sömürgeci güçlerin kanlı-katliamcı saldırılarına kar-

şı kendi “öz” savunma birliklerini kurmaya gidiyor. Eğer bugün Kürdistan'daki mücadele bütünlleştirici ve birleştirici bir rota izlemiyorsa, eğer bugün halkımızın yaratıcı gücü, insiyatifi hakkıyla ve doğru bir tarzda harekete geçirilemiyorsa bu, her şeyden önce, bir birinden farklılıklar taşısa da ancak Kürdistan'da genelde ve her parçada var olan mevcut önderliklerin hatalı strateji ve taktiklerinden, bu temelde yükselen açmaz ve yetmezliklerinden ötürüdür. Eğer bu açmaz ve yetmezlikler aşılmazsa; bilimsel esaslara dayalı, Kürdistan gerçeğini özümlemiş, demokratik ve sosyalist bilinci içine sindirmiş, bununla yoğrulmuş, yanısıra merkezi çekim yeteneğiyle savaşkan niteliğiyle, otorite ve disiplin gücüne sahip bir proletarya partisi bir an önce kurulmazsa ve eğer böyle bir parti gelişmelere aktif olarak müdahale edip insiyatifi adım adım eline almazsa mücadelenin ciddi bir tıkanmayla karşı karşıya kalacağı, hatta gerileme ve başarısızlığa uğrama tehlikesini de yaşayacağını şimdiden görmeliyiz. Bunu tarihi bir an olarak görüyorsak, bu tarihi anın derin sorumluluğu ve bilinciyle davranmanın zamanıdır artık.

Hareketimiz KAWA “SAVAŞ ve PARTİ İNŞA KONGRESİ”nde bu gerçeğin derin bilincine vakıf olarak şu tarihi kararı almıştır; “Bağımsız, Birleşik, Demokratik ve giderek Sosyalist bir Kürdistan için tüm Kürdistan sahinde tek bir parti oluşturmak..

En geç gelecek kongre süresi içinde parti kurma kongresini hazırlamak, partiye doğru yürümek; istem olmaktan çıkarılıp, gerçeğe dönüştürülmesi hedeflenmelidir.(KAWA SAVAŞ ve PARTİ İNŞA KONGRESİ KARARLARINDAN S.13)

Kongremizin bu kararı hayati önemde bir karardır. Neşteri, vurulması gereken yerde vurmuştur. Kürdistan'da temel amaçlarımızı gerçekleştirme, hedeflerimize varmak için kongremiz hareketimizin önüne çok haklı ve isabetli olarak partiyi inşa etme görevini, kavranılacak halka olarak koymuştur.

Kongremiz parti gerçeğini yakalamak için önüne koyduğu somut görevlerle bu konuda ciddi, samimi ve kararlı olduğunu açıkça ifade etmiştir. Ayrıca kongremiz büyük inanç ve coşkuyla aldığı bu kararın hayata geçirilmesi için başta örgütümüzün tüm organ ve kadrolarını, tüm taraftarlarımızı ve de dışımızda olan bütün sosyalist gurup ve bireyleri bu yüce ve soylu çalışmaya aktif olarak katılmaya çağırmıştır.

Öyleyse, “ve bundan dolayı, iş başına yoldaşlar!”

BİRLİK ÜZERİNE BİR YAKLAŞIM

S.ERDOĞAN

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinde her zaman tartışılan ve gündemde olan konuların başında birlik geliyor. Hemen herkes bu konuda tavır takınıyor. Birlik denilince, eylem birliği, cephe birliği, parti birliği gibi çok değişik konular gündeme geliyor. Benim burda üzerinde durup, tartışmak istediğim, daha doğrusu giriş niteliğinde tezleri ifade etmek istediğim konu, öncülerin, sosyalistlerin birliği, bunun aracı olarak, sınıfın siyasal öncü partinin yaratılması sorunudur.

Birlik, kendiliğinden anlaşılması gerekiyor, aynı ideolojik-siyasi çizgiyi ve ortak temel siyasal-örgütsel hattı paylaşanların bir örgütle birleşerek, eylem ve irade birliği haline gelmeleri demektir. Burda aritmetik bir toplama değil, her bakımdan birleşmiş, gönüllü ve çelikten disiplinin saflarında hakim olduğu bir eylem ve irade birliğinin, en üst aşaması, öncü siyasal örgütünün oluşturulması sözkonusudur.

Kürdistanlı sosyalistleri ve güçlü sosyalizm eğilimi taşıyanları birlik yönünde harekete geçiren ulusal ve uluslararası bir dizi koşulun da bugün olunlaştığını belirtmeliyiz.

Uluslararası alanda, ÇKP-SBKP-AEP eksenli tartışmalar belli bir sonuca varmış, bu gelişme ve değişimleri daha rahat değerlendirmenin ortamı doğmuştur. Her şeyden önce sözkonusu akımların kendileri, daha doğrusu ana unsurları alanı terketmişlerdir. Eski sosyalist ülkelerdeki restorasyon ve kapitalist dünyaya eklemleme dünya çapında burjuva-kapitalist ideolojiye geçici bir üstünlük sağlamakla birlikte, gerçek sosyalistlerin de sağlıklı, bağımsız temelde ortaya çıkmalarının ortamını oluşturmuş, sahte 'komünist', "sosyalist" akımların oluşturduğu sis perdesi dağılmıştır.

Kürdistan söz konusu olduğu ölçüde, özellikle SBKP çizgisinin yarattığı tahribat, revizyonist etki daha rahat

görülmüştür. Geçmişteki revizyonist çizginin izinden yürüyen, ondan etkilenen, onun gerçek niteliğini görmeyenler de bir yol ayrımına gelmiştir. Bizde revizyonist etkiyi, Özgürlük Yolu, DDKD esas olarak temsil ediyorlardı. O dönemin ideolojik-siyasi tartışmalarında, tartışmayı daraltan, düşmanlığı-ayrılığı derinleştiren "sosyal-faşist" gibi hatalı yaklaşımları saymazsak -ki bugün bu aşılmıştır- anti-revizyonist mücadelede savunduğumuz devrim, gerçekleştirme yolu, enternasyonalizm, sosyalist inşa, emperyalizm gibi konulardaki tezlerimiz gerçek hayat tarafından esas olarak doğrulanmıştır. Burda, KAWA'da bir dönem ÇKP'den, daha sonra ise AEP'ten etkilenmiştir. Bu akımların sadece doğrularını değil, bazı yanlış teori ve yaklaşımlarını da savunmuştur. Ya da bunlara karşı sessiz kalmıştır. Bu ölçüde de ortak olmuştur diyebiliriz. Ama KAWA 1984, 88, 92 konferans ve kongreleriyle bu etkiyi de aşmış, sağlıklı M-L bir temele oturmuştur. Kuruluş döneminin getirdiği darlığı mücadele içinde, teorik-siyasi yönden aşmıştır.

Burada vurgulamalıyım ki, KAWA devrimin ulusal ve uluslararası güzergahının temel noktalarında geçmişte de M-L bir hatta duruyordu. Bugünkü sağlam ideolojik-siyasi yapısının garantisinde geçmişteki bu sağlam temeldir.

Bugün gelinen yerde, uluslararası tartışmaların belli bir sonuca varması, Kürdistanlı akımları ve çevreleri iki yönlü etkilemiştir. Birinci yön; geçmiş hatalı çizginin, günün koşullarına uyarlanarak sosyal-demokrasie kayan yöndür. Bunun başını PSK ve çevresindeki akımlar oluşturuyor. İkinci yön ise; örgütsel ve siyasal ifadesini tam olarak bulmamakla birlikte, sosyalizmi savunmakta, geçmişin muhasebesine girmekte, Kürdistan devriminde sosyalizmin örgütlenmesi, öncü ağırlığını gerçekleştirmek için çaba göstermektedir. Hemen belirtelimki, ikinci eğilimdeki

çevre ve kişiler belli bir disiplin ve örgütsel çerçeve ile hareket etmedikleri için dahası mücadelenin örgütlü anlamında şu anda alternatifini olmadıkları için, eğer yönelimlerini belli bir disipline ve örgütlülüğe kavuşturamazlarsa, gittikçe atomize olacak, sosyalist mücadelenin gerektirdiği örgütsel-siyasi mücadelenin tarafı haline gelebileceklerdir.

Sosyalizm yönünde tam olarak netleşmemekle birlikte, direnç gösteren Kürdistan devrimine sosyalist alternatif olmak isteyen, Rızgari, TSK ve Tekoşına Sosyalist'i de bugünkü koşullarda birlik yapılacak potansiyel güç olarak görmek gerekiyor. Bu sonuncuların TSK, Özgürlük Yolu revizyonizmine karşı mücadele içinde doğmuş, revizyonist çizginin kaba tezlerini red etmiş, devrimci bir alternatif geliştirmeye çalışmıştır. Rızgari ve Tekoşına Sosyalist'te sosyalizm konusunda gittikçe netleşme yönünde adımlar atmakta, nicel anlamda zayıfta olsa mücadeleye örgütsel olarak müdahale etmeye çalışmaktadırlar.

Kürdistan'da birlik ekseninde değerlendirilmesi gereken başka bir eğilim ise, geçmişte Türkiye devrimci hareketi içinde yer almış kadroların Kürdistan devrimine yönelmesidir. Somut olarak TKP/ML'den kopan Devrimci Partizan, Dev-Yol'dan koparak Kürdistanlı bir eğilim gösteren arkadaşları gösterebiliriz. Ayrıca, Kurtuluş'tan TDKP'ye kadar bir dizi akımın içinde, çevresinde böyle bir eğilim vardır. Fakat, örgütlü bir ifade ve netlik kazanmamıştır.

Burada, sosyalizm üzerine yürütülen tartışmanın yöntemine ilişkin de bazı noktaları netleştirmek gerekiyor. Şüphesiz, sosyalizm mücadelesinde, geçmişte devrim yapmış ülkelerin tarihlerinin incelenmesi, onların geliştirdikleri yol ve yöntemi değerlendirmek önemli bir noktadır. Ama sosyalizm üzerine yürütülen tartışmalar bu kadar daraltılarak, akademik bir çerçeveye

sığdırılmaz. Tartışma ve tavır tüm bu noktaları kapsamakla birlikte, tartışmanın esası, bugünkü somut durumda nasıl bir sosyalizm, sosyalist görevler üzerine yoğunlaşmalıdır. Somut olarak sosyalizm ile mücadele arasındaki bağın nasıl kurulduğu önemlidir. Mücadeleden ve sınıftan kopuk bir sosyalizm tartışması, teorik ve tarih arşivciliği tehlikesini içinde barındırıyor. Öte yandan tartışılan tüm bu konularda, her noktada, her tarihi olayın değerlendirilmesinde birlik aramak, örgütsel birliği bu noktalara bağlamak sağlıklı bir yol değildir.

Örnek olması bakımından geçmişte Lenin ile Rosa Luksemburg ve arkadaşları arasında, ulusal sorun, yeni bir enternasyonal, sosyalizmin örgütlenmesine ilişkin görüş ayrılıkları olmasına rağmen, uluslararası komünist bir örgütlenmede bir araya gelmişlerdir. Bizim izleyeceğimiz yöntemde böyle olmalıdır.

Sorunun öteki boyutunu ise Kürdistan devrimine bakış açısı oluşturuyor. Bu konuda görüş ayrılıkları olmakla birlikte, işçi sınıfının rolü, ittifaklar, devrimin içeriği ve gelişmesi ve seçilen araçlarda görüş birliği varsa, öteki konulardaki görüş ayrılıklarını doğal saymak gerekiyor. En azından son 20(yirmi) yıllık tartışmaların ortaya çıkardığı gerçek, her şey bir yana Kürdistan devrimi bir parçaya sığdırılmaz. Kürdistan devrimi bir bütündür. Burjuva-feodal, küçük-burjuva akımların ulusal sorunu gerçek anlamda çözme kudretleri yoktur. Bir yandan bunlar Kürdistan halkının birlik ve bağımsızlık istemine çözüm getiremiyorlar, öte yandan Kürdistan'ın demokrasi istemlerine çözüm getiremiyorlar. Güçlü uzlaşma eğilimleri var. Bağımsızlıkçı hatları dahi tutarlı değil. Demokratik-ulusal görevleri de tam olarak çözmek, proletaryanın, sosyalistlerin önündeki bir görev olarak duruyor.

Ben, birlik eğilimlerini esas olarak Kuzey-Batı açısından işledim. Gerçekte ise, Kürdistan'da merkezi, birleşik bir parti oluşturmak için tüm parçalardaki sosyalist, sosyalist eğilimli akım ve çevreleri birleştirmek gerektiriyor. Yada hepsini bu birliğin içine çekmek mümkün olmasada, bu alandaki temel sosyalist birikimle birleşmek gerekiyor. Bunun imkanları vardır. Kürdistan'ın öteki parçalarındaki mücadelemiz, karşılıklı olarak görüşlerin öğrenilmesi, mücadele içinde güvenin oluşması, bu süreci kısaltacaktır. KAWA bu alanda küçümsenmeyecek adımlar atmıştır. Güney Kürdistan'daki mücadele ve örgütlenmesinin yanında, çıkardığı Soranca yayınıla hem parçalar arasındaki yakınlığı sağlamaya çalışmakta, hemde merkezi bir partinin adımlarını atmaktadır. Bu aracı güçlendirip, desteklemek gerekiyor.

Partileşme sürecinde birlik tabii ki örgütsel-ideolojik sürecin koordineli bir şekilde birbirini tamamlamasıdır. Birincisi; ideolojik sorunlar, sosyalizmin sorunlarına eşitlenmemesi gerekiyor. İkincisi; örgütsel sorunda sadece belli eğilimleri bir araya getirmek, birleştirmek olarak darlaştırılmaz. Bu son noktayı kapsamakla birlikte -ki bugün için sorunun esas yönü budur- birlik aynı zamanda sınıfla, sınıfın doğal öncüleri ile birleşme sorunudur. Bugün Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi içinde öne çıkmış, pratik mücadele içinde yetkinleşmiş, ama burjuva, küçük-burjuva akımlarla örgütsel-siyasi olarak birleşmemiş önemli bir sosyalist potansiyel vardır. Birlik, partileşme süreci, tamda bu potansiyelle birleşmeye de kapsmalıdır. Bu da ancak, ideolojik mücadeleyi sağlıklı bir pratik mücadele ile birleştirerek elde edilebilir.

Çizdiğim bu tabloyla birlik için her şey yolunda demek istemiyorum. Tersine hem uzun yıllar içinde oluşmuş grup ruhu, örgüt fetişizmi, birliğin önün-

de önemli bir engeli oluşturuyor. Hem de, ideolojik-siyasi olarak netleşmemek, hatalı eğilimlerde diretmek birliğin önündeki engellerden birisi olarak karşımızda duruyor.

O halde, sağlıklı bir ideolojik-siyasi tartışma, mücadelede birlik-yakınlaşma dönemine girmek gerekiyor. Görüş ayrılıkları gizlenmemeli, ilkelerde uzlaşma olmamalıdır. Ayrılık noktaları tartışılmalıdır. Birlik ve ayrılık noktaları bilince çıkartılmalıdır. Zaten uzlaşma değil birlik istiyoruz. Bu ise aynı olanların birleşmesi anlamına geliyor. Eğer temel konularda ayrı düşünüyorsak, tartışmalar, ideolojik mücadeleler ayrılıklarımızı gidermiyorsa, mesele yok, herkes yoluna devam etmelidir. Ama, devrimin asgari ve azami programında bir hatta isek, bunun için aynı araçlarla(örgütlerle) mücadele etmek istiyorsak, birleşmek gerekiyor. Bunun, pratiğine, mücadelesine girelim diyorum.

Bunun için KAWA'nın 92 sonunda gerçekleştirdiği "PARTİ İNŞA ve SAVAŞ KONGRESİ" sonuçları, tezleri iyi bir zemindir. Birlik için burayı zemin alabiliriz. Kongre tezlerinde, her şeyi söylediğimizi, hiç eksiklik ve yanlışlığın olmadığını iddia etmiyoruz. Aksine, Kürdistanlı öteki sosyalistleri de bu sürece ortak etmek, öğrenmek ve öğretmek, parti inşasını yalnızca örgütsel değil, teorik-siyasi olarakta muhtemel yanlış ve eksikliklerimizi aşmak için PARTİ İNŞA SÜRECİ olarak ifade ettik. Partileşmeye doğru kongrenin sunduğu zemin üzerinde tartışalım. Ayrılık ve birlik noktalarını netleştirelim.

Sunni görüş ayrılıkları yaratmadan, sağlıklı bir tartışma ve pratik mücadele hattıyla, Kürdistan işçi sınıfının öncü siyasi partisini, istem olmaktan çıkartıp, gerçeğe dönüştürebiliriz.

Şubat-1993

V.İ.S.d.P. S. Haidarı

Grossenbergener Str.48
4971 HÜLLHORST
DEUTSCHLAND

Yazışma Adresi:

Postlagerkarte Nr. 166 238 E,
5000 Köln 1

Banka Hesabı:

Stadtsparkasse Köln,
Konto Nr. 942 231 79
BLZ: 370 501 98

Almanya : 4.- DM
Fransa : 14.- FF
Belçika : 90.- BF
Hollanda : 5.- HF
Danimarka : 14.- DKRN
İsveç : 14 KRN
Avusturya : 35.- ÖŞ
İsviçre : 4.- SFr

8 MART ULUSLARARASI EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜNE VE BUGÜNÜ MÜCADELESİNDE YAŞATAN KÜRDİSTAN KADININA ŞAN OLSUN!

8 Mart 1857'de Amerika'nın Newyork kentinde tekstil iş kolunda kadın işçilerin iş ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi amacıyla ölümleri pahasına yükselttikleri mücadele ülke ve ülke sınırları dışında yankılanmaya başladı. Bu tarihi mücadele giderek uluslararası bir niteliğe büründü. 1910'da Danimarka'nın Kopenhag kentinde İkinci Uluslararası Kadınlar Konferansında Komünist kadın önder Clara Zetkin'in önerisiyle her yılın 8 Mart'ı Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü olarak kabul edildi.

O günden bugüne bu anlamlı gün uluslararası boyutlarda çeşitli biçim ve düzeylerde kutlanarak süre geldi.

Bu tarihi gün, hiç kuşku yok ki 17 Ekim Sovyet Devrimiyle anlamını daha bir buldu. Tarihten gelen bütün eşitsizliklere rağmen ve ezilen cins olarak kadın, ilk kez bu devrimle kendini toplumsal yaşamın her alanında gerçekleştirme, kendi öz benliği ve özgürlüğüne sahip çıkmanın olanağını bulmuştur.

Kadının kurtuluşu insanlığın kurtuluşu ve gerçek anlamıyla erkeğin de kurtuluşudur. Bu kurtuluş ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesiyle iç içe ve yanyanadır. Proleter ve emekçi kadın sınıfsal ve diğer tüm baskıların yanı sıra cinsel baskıdan da kurtulmak istiyorsa, özel mülkiyet dünyasına, kapitalist-emperyalist sistemin temellerine saldırmak zorundadır. Dünya'da genel olarak ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin yükselme ya da düşme grafiğine bağlı olarak, kadın hareketi de düşme veya yükselme eğrisi göstermiştir.

Sovyetlerdeki revizyonist bozulma ve bugünkü çöküntü kadın hak ve özgürlüklerini de derinden yaralamıştır. Bugün uluslararası kadın hareketinin geriye düşmesi ve dağınkılığının başlıca temel nedenlerinden biri budur. Dünya proletaryası ve ezilen halkların kapitalist-emperyalist sisteme karşı yükselen ve yükselecek mücadelesiyle beraber, özel olarak kadınların erkek egemenliğine karşı mücadelesi de gelişip güçlenecektir.

Kürdistan kadını daha şimdiden bu mücadelede onurlu yerini almıştır. Faşist-sömürgeci devletlerin saldırı ve katliamlarına karşı kahraman direnişiyile Kürdistan kadını sadece kendi özgürlüğü ve ülkesinin kurtuluşu için değil, bu mücadelesiyle insanlığın kurtuluşu ve dünya kadınlarının özgürlük hareketine de katkı sunmaktadır.

Kürdistan'ın direniş tarihinde Kürt kadınının büyük yeri ve rolü olmuştur. Bêsê, Perixan Xanım özellikle ulusal kurtuluş mücadelemizin ateşi içinde ön plana çıkan komutan Margret, 1975 yılında Irak Baas sömürgecileri tarafından idam edilen Leyla Qasım, sonrasında bu mücadeleye proleter bir renk katarak yine şehitler mertebesine yükselen Necla Baksi Yolbaş ve Zekiye Alkan hafızalarda önder kadın simaları olarak daima yaşayacaklardır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin yükseldiği ve bu mücadele içinde özellikle serhildanlarda kadınlarımızın rolünün ön plana çıkması sebepsiz değildir. Tarihsel dinamiği ve derinliğiyle kadınlarımız, başta sömürgeci barbarlık olmak üzere, kendilerine ortaçağ karanlık delhizlerine mahkûm kılan tüm köhne zincirleri kırmak istiyorlar. Bütün acılara rağmen bu uğurda ön saflarda mücadeleye atılıyorlar.

Hareketimiz KAWA kuruluşundan beri Kürdistan kadınının mücadele içindeki yerine, toplumsal fonksiyonuna derinden inanmış, güç ve olanakları dahilinde bu bilinçle hareket etmiştir.

Şimdiden ve bu tarihi günde Kürdistan kadınına müjdelemek isterizki; hareketimiz **KAWA Savaş ve Parti İnşa Kongresi**'nde kadın sorununa ilişkin aldığı yeni ve önemli kararlarla onlara layık olmanın ciddi tutumu ve çabası içerisinde olduğunu göstermiştir.

Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart'ı kutlarken, bu tarihi günde Kürdistan kadınına, Kürdistan'da yükselen topyekün mücadeleye daha etkili ve bilinçli bir şekilde katılmaya çağırır, onların kendi özgül sorunları ve erkek egemen sistemine karşı yürüttükleri mücadelede yalnız olmadıklarını belirtiyor ve kendileriyle omuz omuza olduğumuzu bildiriyoruz.

*YAŞASIN ULUSLARARASI EMEKÇİ KADINLARIN BİRLİK,
DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ 8 MART!

*YAŞASIN KÜRDİSTAN KADINININ ÖZGÜR, BAĞIMSIZ, SOSYALİST
KÜRDİSTAN İÇİN VE KENDİ HAKLARINA SAHİP ÇIKMA MÜCADELESİ!

1 Mart 1993

KAWA
Avrupa Komitesi

GECE TERTİP KOMİTESİNE

Newroz gecesini düzenleyen ve katılan yoldaşları ve yurtsever halkımızı KAWA Merkez Komitesi olarak devrimci coşkuyla selamlar, Newroz Bayramlarını kutlarız.

Yurtdışında Newroz Bayramını kutlamanız, Kürdistan halkının özgürlüğe duyduğu özlemin ifadesidir. Zulme karşı direniş simgesi olan Newrozu kutlamanız ülkedeki ulusal kurtuluş mücadelesine bir destektir. Kürdistan halkının bu tavrı, sömürgeci politikayı iflasa, çıkmaza sokmuştur. Yasaklamalara rağmen Newroz'un serhıldanlara dönüşmesi, Kürt halkının kendisini ifade etmesi, Newroz'u demokrasi mücadelesinin bir parçası haline getirmesi ve direnişin yükselmesi, sömürgecileri çıkmaza sokmuştur. Bu nedenle her 21 Mart'ta sömürgeciler paniğe kapılmakta, hırçınlaşıp saldırganlaşmaktadır. Çünkü Newroz direniştir, halkın ifadesini, özlemini haykırış günüdür.

Değerli Misafirler!

Son yirmi yıllık tarihimize bakalım, 20 yıl önce yok sayılan Kürt ulusu, bugün dünya devrim ve demokrasi cephesinde saygın bir yere sahiptir. Mücadeleyle haklı mevziler kazanıldı. Kürt halkının devrimci gücü karşısında düşman diz çökmekte, yok saydığı Kürdistan halkı karşısında panik ve dağılma süreci yaşamaktadır. Çok yakın bir gelecekte yok olan Kürt ulusu değil, sömürgeci güçler olacaktır.

Yoldaşlar!

Son günlerde Kürdistanlı güçler arasında bir yakınlaşma süreci yaşanıyor. Birlik ve cephe çalışmaları gündeme gelmiştir. Bu sevindirici bir gelişmedir ve hareketimiz KAWA bu süreci ulusal demokratik bir cephe ile taçlandırmak için üstüne düşen sorumluluğu yapacaktır. Bundan hiç kimse kuşku duymasın. Bu aynı zamanda KAWA Savaş ve Parti İnşa Kongresi'nin tespit ettiği bir görevdir. Gereği KAWA Merkez Komitesi, bütün birim ve kadrolarınca yerine getirilecektir.

PKK'nin ilan ettiği tek taraflı ateşkes, Kürdistan halkının uzun vadeli çıkarlarını korumak, devrimci gelişmenin önünü tıkamamak kaydı ile, demokratik bir ortamın yaratılması ve siyasal çözüm imkanlarının doğması açısından ilk adım olarak doğrudur, destekliyoruz. Taktik olarak doğrudur. Kürdistan halkının özgür iradesi üzerinde ipotek koymamak ve geleceğine kısıtlama getirmemek kaydıyla doğrudur. Sömürgeci güçlerin bu ilk adıma karşılık vermemeleri; siyasal çözüm yollarının önünü açmaması ve eski imhacı, inkarcı politikalarında ısrar etmeleri halinde Kürdistan yurtsever devrimci güçlerinin ve halkımızın topyekün direnişinden başka da bir seçeneği olmayacaktır. Bu durumda Kürdistan yurtsever devrimcilerinin ve halkımızın sömürgeci güçlere yanıtı daha güçlü ve sert olacaktır. Bugün gündeme gelen Ulusal Demokratik Cephe bu anlamıyla önemlidir. Kawa askeri mücadeleye de, demokratik bir ortamda siyasal mücadeleye de hazırdır, donanımlıdır. Sömürgecilerin Kürdistan'da zafer kazanmaları olanaksızdır. Kısmi askeri başarılar sömürgecilerin zaferini getirmez, savaş biraz daha sancılı ve uzun kılar. Ama zafer er geç Kürdistan halkının olacaktır. Kürdistan'da, bölgemizde ve dünyamızda kalıcı bir barış isteniyorsa, Kürdistan halkının özgür iradesine herkes saygı göstermelidir. Özgürlük ve direniş bayramı Newroz'u özgür bir şekilde, özgür Kürdistan'da kutlamak umudu ve inancıyla hepimizi devrim ve demokrasi kavgası içindeki yerinizi almaya çağırır, başarılar dileriz.

YAŞASIN BAĞIMSIZ BİRLEŞİK DEMOKRATİK KÜRDİSTAN !

KAWA Merkez Komitesi

NEVROZ 93: BİRLİK VE ULUSAL KURTULUŞ İÇİN DÖNÜM NOKTASI

Halkların tarihinde belli dönüm noktaları vardır ki; onların kader ve geleceğini belirleyen kilometre taşları yerleştirme özelliği taşırlar. Son yılların Kürdistan tarihine bakıldığında, özgürlük ve direniş simgemiz Newroz; bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm savaşımızın en yoğun ifadesi olarak böylesi bir tarihsel anlam ve görevle yüküdür.

Kürdistan halkı dört parçada ulusal bağımsızlık ve özgürlük sürecinin farklı düzeylerinde, sömürgeci devlet terör ve özel savaşla korkunç ve can bedeli bir mücadele sergilemektedir.

Kürdistan tarihinin damarlarından süzülerek gelen, gurur verici bir tarzda yükselen ve dünya halklarının saygınlığını kazanan halkımızın isyan ve direniş geleneği ile nakış gören Newroz; Kürdistan tarihinde her zaman özel bir önem taşımıştır. İlkçağ Kürdistan'ında Spartaküs işlevi görerek tarih yaratan demirci Kawa, Ortadoğu halkları için Newroz Bayramını yaratmıştır.

Newroz isyan ve direniş içinden doğuyor. İsyân ve direnişle ilkçağ dünyasının en büyük diktatörlerinden biri olan Dehak'ın beynini parçalıyor. Demirci önlüğü, isyan ve isyanla doğan zafer ve özgürlüğün bayrağı oluyor. Tarihin kendisine yüklediği değer ve anlam gereği, Newroz özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin, sosyal kurtuluş savaşının doruk noktasını teşkil etmektedir. 93 Newroz'u da Kürdistan Ulusal Kurtuluş güçlerine böyle bir görev ve sorumluluğu daha yakıcı bir şekilde dayatıyor. KUKM açısından doruk noktası, Kürdistan halkının mutluluğu ve birliği içinde zirve anlamını taşıyor. Bu zirveyi bu Newroz'da yakalamak gerekiyor.

Newroz'da ulusal ve sosyal özgürlük sürecinde zirveyi yakalamak için, Kürdistanlı tüm ulusal kurtuluş güçlerinin uygun politik davranış hattında sebat etmeleri gerekiyor. Günümüzde bizlerin hata yapmaya hakkımız olamaz. Kürdistan halkı ve yaşanan politik gelişmeler de bunu kaldıramaz zaten.

Öyleyse bugün bir dizi politik ilişkiler kombinasyonu nun çehre kazandırdığı uluslararası dünyamızda, öncelikle doğru bir uluslararası perspektife sahip olmak gerekiyor. Sosyalizm cephesinin dünya ölçüsünde aldığı yenilgiler sonrasında, günümüz dünyasında doğru perspektif sahibi olmak oldukça önem taşıyor. Sosyalizmden öcünden korkar gibi korkup, 180 derece çark eden davranış biçimleri, ne adına yapılırsa yapılsın, Kürdistan halkının ve emekçiler dünyasının çıkarlarına olamaz. Biz sorunun klasik ifade tarzı ve yorumunu da aşma düzeyinde olduğumuzdan ve günümüz ilişkilerinin modern analizini yakaladığımızdan, söylediklerimize özel bir anlam yükleyerek, vurgu yapıyoruz. Kürdistan Devrimi, geçici günü birlik oportünist politikalarla, emperyalizmi umut göstererek ilerleyemez, tersine emperyalizm ve sömürgecilikle radikal ve köklü kopuşu şart koşar. İç ve dış politikasını da bu temele oturtur.

Bu temel doğru kavrandıktan sonra, Kürdistan devrimi uluslararası boyutta dost kazanacaktır, saygınlık ve güçlülüğünü yükseltecektir. Sömürgeci devletlerle Kürdistan Devrimi uluslararası boyutta da, ülkede olduğu gibi kıyasıya vuruşmaktadırlar. Uluslararası planda sömürgeci devletlerin teşhir edilmesi, onların her türlü dış destekten mahrum edilmesi, açıkçası bütün çağdaşlık, barbarlık ve insanlık düşmanlıkları ile dünyadan izole edilmeleri, devrimimiz için büyük önem arz ediyor. Günümüz dünyasında böyle bir izolasyon eğer doğru politik perspektif tutturulursa pek de öyle zor olmayacaktır. Yukarıda belirlenen temel politika, belli bir diplomatik esneklikle kombine edildiğinde bu başarılacaktır. Kawa'nın çizdiği hat ve ittifaklar politikası ve bunun uluslararası boyuttaki yorumu, 88 Birlik Konferansımız'dan bu yana saygınlık kazanıp, 92 Savaş ve Parti İnşa Kongerimizle daha da netleşerek yol gösterici bir karakter taşımaktadır.

TC. halkımıza karşı yürüttüğü Özel Savaş ruhunu, bölge ve uluslararası politik arena da aktarmak için her türlü girişimi kendisi için reva görmektedir. Yeni bir "Cento ruhundan"(!) bahsediliyor. Ecevit ırkçılığı akıldan neliği ağır basarak Saddam diktatörlüğü, Tahran ve Şamla sancılarla kıvranan "anti Kürt cephe"ye doğru bir işlerlik kazandırmaya çalışılıyor. TC'nin dış arenadaki bu çabası, Kemalist ırkçılığın şart koştuğu, Kürt gerçeğini, Kürdistan halkını yok etmeyi hedef almaktadır. TC.; sınır, kural, fütur tanımayan eşi ve benzeri görülmeyen canavarlıktaki özel savaş ruhunu dış politikada da devam ettirmeyi hedeflemektedir. Bu politika on yıllardır işlemedi, Ortadoğu'da barışın düşmanı oldu. Sömürgeci devletlerin bu politikası Kürdistan Ulusal Kurtuluş güçleri ve kuruluşları tarafından boşa çıkarılmalıdır.

TC. Kürdistan'da 92 yılını korku, terör ve katliam yılına dönüştürmeye çalıştı. Kürdistan'da köy ve kasabalar yıkılarak, mecburi iskan devreye sokuldu. Politik cinayetler korkunç boyutlar kazandı. Cizre ve Şırnak merkez olmak üzere sivil halka yönelik katliamlar dünyanın gözleri önünde gerçekleştirildi.

Hedef açıktı; en çağdışı metodlarla Kürdistan halkını yaşamdan ve özgürlük mücadelesinden bezdirmek, ülke topraklarından uzaklaştırmak. TC. devreye ayrıca halkımızın dini duygularını istismar ederek, onu kendi kirli emelleri için kullanarak, Kürdistan halkını içinden bölerek, Hizb-i Kontrayı devreye soktu. İşte böylesi bir dönemde doğru bir mücadele taktiği ve örgütlenmesi büyük önem içeriyor. Devlet terörüne ve katliamlarına karşı halkımızın korunması, savaş ve terör atmosferi içinde her yönüyle bunaltılan halkımızın, kendisini koruma örgütlenmeleri yaratması gerekiyor. Özgürlük mücadelesini bugünün yükseklerine taşımasını bilen, özgürlük uğruna olmadık fedakarlığı sunmaktan çekinmeyen halkımız, özgürlüğe olan tutkusu düzeyinde kendisini korumasını da bilecek ve başaracaktır. Gerilla ya da partizan birliklerinin bizzat halkın bağrında filizlenmesinin yanısıra, özel görevi; halkı düşman terör ve katliamına karşı korumak olan "halkı koruma milisleri" gibi yaygın kitle örgütlülükleri yaratılması zorunluluk teşkil ediyor. Bu görev sömürgeci teröre karşı kendisini

yakıcı bir şekilde dayatıyor.

Güney Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Mücadelesi farklı bir düzeyde seyrediyor. Güney'de seçimler, Parlamento ve Federasyon'un oluşması hiç kuşkusuz, genel devrimimiz için bir mevzidir. En genel ifade ile ülkemizin bu parçasında da, yaşanan özgürlük ve demokrasi ortamına rağmen, devrimi yükseltme görevleri bitmemiştir. Farklı boyutlarda devam etmektedir.

Doğu Kürdistan'da Ortaçağ karanlığında yürüyen sömürgecilik, TC.'den aşağı kalmayarak, politik önderlere yönelik cinayetlerini, ülke içindeki katliamcı terörcü politikası ile devam ettirmektedir. Dr. Kassemlo ve Dr. Sait Şerefkendi ve arkadaşlarının şehit edilmesi, Doğu Kürdistan'da yükselen Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin geriye değil, tam tersine önceki dönemle kıyaslanmayacak boyutlarda ileriye gitmesini beraberinde getirdi.

Güney-Batı Kürdistan'da ulusal özgürlük mücadelesi uğruna savaşım çok boyutlu yönleriyle devam ediyor.

Kürdistan halkı özgürlük ve bağımsızlığa duyduğu büyük özlem ve tutku nedeniyle, büyük bedeller ödeyerek on yıllardır savaş veriyor. Özgürlük, Bağımsızlık, Barış ve Birlik için.... Ulusal Kurtuluş hedefine emin adımlarla ilerlenmesi için herşeyden önce Kuzey parçasında tüm Ulusal Kurtuluş Güçlerinin içinde yer alacağı Ulusal Kurtuluş Cephesi oluşturulmalıdır. Böyle bir Ulusal Kurtuluş Platformu aynı zamanda, dört parçayı kapsayan Ulusal Konsey ve giderekten Ulusal Kongre yönünde pratik adımlar atmada temel görevini göreceklerdir.

Kürdistan halkı özgürlüğe olan tutkusu gibi, barış ve birliğe olan özlemini de ne pahasına olursa olsun gerçeğe dönüştüreceklerdir. Bütün parti ve örgütler, Kürdistan halkının bu ertelenemez ve yakıcı talebini gerçekleştirme sorumluluğunu bilerek hareket edeceklerdir. Bütün Kürdistanlı yurtseverler, demokratlar, örgüt militanları, birlik yolunda işlenebilecek hatalara yol vermemelidirler.

***Yaşasın Özgürlük ve Direniş
Simgemiz NEWROZ !**

***"Birlik"de Zirveyi Yakalamak
İçin İleri !**

*** Yaşasın Bağımsızlık ve
Özgürlük Savaşımı !**

Mart '93

**KAWA
Merkez Komitesi**

Newroz Kutlamalarında Bir Yoldaş Tarafından Öz Olarak Yapılan Konuşmanın Tam Metnini Sunuyoruz

Değerli yurtseverler, dostlar, yoldaşlar!

Sizleri devam eden Newroz'un sıcaklığıyla, ihtilalci ruhuyla selamlıyorum!

Bu yıl bir kez daha Newroz'u kutladık ve kutlamaya devam ediyoruz.

Tarihsel süreçte bazı günler vardır ki toplumsal yaşama damgasını vururlar. Böylesine günler sadece yaşadığı ülke ve toplumla sınırlı kalmaz, dahada genişler, bölgesel ve uluslararası bir niteliğe bürünür. Bir çağrışımın simgesi haline gelir. 1789 Fransız Burjuva İhtilali, Paris Komünü, 17 Ekim Devrimi ve bunlara benzer daha başka günler olduğu gibi 21 Mart Newroz'u da böylesine tarihi öneme sahip bir gündür.

Düşünebiliyormusunuz M.Ö.612 yılında ve bugünün takvimiyle 21 Mart'ta gerçekleşen bu olayın arkasından asırlar geçti, evet bundan tam 2605 yıl önce yaşanan Newroz gerçeği, bugünde tarihi önem ve anlamından hiçbir şey kaybetmeden, tersine daha bir anlam kazanarak yaşamaya devam ediyor.

Neden?

Çünkü Newroz, tarihsel akış ve toplumsal gelişmenin önünü açan, ona hız kazandıran bir devrimci toplumsal olaydır.

Dünyanın ilk medeniyetinin şekillendiği bir yerde, Ortadoğu'nun Mezopotamya'sında bir zorba ve zulüm yönetimine karşı, Asur istibdatına ve onun kan emici kralı zalim Dehak'a karşı Kürt halkının ayağa kalkıp, onu yerle bir ettiği günün adıdır Newroz!

Kürtler bu zulüm yönetimini yıkmakla sadece kendi özgürlüğüne kavuşmakla kalmadılar. Ortadoğu halklarının özgürlüğüne kavuşmasının da yolunu açtılar.

Kürtler bu tarihi hamleleriyle büyük MED mucizesini yaratmanın da yolunu açmış oldular.

Tarihsel diyalektik öyledir ki bazen, bazı toplumların aleyhine de çalışır. Hatta bir kısmını tarih sahnesinden yok etmeyi de getirir. Nitekim klasik sömürgeciliğin barbarlığı altında bazı halklar silinip gitmişlerdir. Bu tarihsel diyalektik gelişmenin Kürtlerin aleyhine işlediğini de vurgulamak gerekiyor. Özellikle özü Kürt olan büyük MED İmparatorluğunun dağılmasıyla bu böyle olmuştur. Bu tarihten sonra Kürtler tarihsel ve toplumsal gelişimini bir türlü tamamlayamamış, içinde buldukları nesnel durum, bölge ve dünyadaki genel gelişmeler ve coğrafi koşullar Kürtleri özgür gelişmeden mahrum bırakmış, dış ilhakçı-sömürgeci devletlerin pençesinden kendilerini sıyırmayı başaramamışlardır.

İslamlık ve Arap barbarlığı, Fars ve nihayet Türk barbarlığı Kürtlerin başına hep bela olup gelmiştir. Bölge devletleri Arap, Fars ve Türk sömürgecileri topraklarımız üzerinde ardı arkası gelmeyen katliamlarla yetinmeyerek bizzat ülke ve toplum gerçeğimizi de parçalayarak bizi tamamen tarih sahnesinden silmeyi önüne koymuşlardır.

Dünyada çok az ulus ve halk Kürtlerin karşılaştığı koşullarla karşı karşıya kalmıştır.

Şu anda dahi, sözüm ona medeni ve uygar dünya içinde Kürtler hala bu talihsiz kaderlerini yaşamaya mecbur bırakılmak istenmektedir. İnsan hakları, ulusların kendi yazgılarını kendilerinin tayin etme hakkı, salt sözlede olsa, dünya üzerinde artık bugün kabul görüyor.

Bir milyonu bulmayan halk topluluklarının özgürlüğünden ve bağımsızlığından söz ediliyor. Ancak bunlar 30 milyonluk Kürt ulusu için yine de kabul görmüyor.

İşte böylesine bir halk, bir ulus sadece bölgenin sömürgeci barbar devletleri tarafından değil, dünyanın da büyük haksızlığına ve gadrine uğruyor. Ne var ki bugün bu halk, bu ulus artık tüm öfkesiyle ortaya çıkıyor. Bende varım ve var olacağım diye haykırarak kendisini dayatıyor.

Ve Kürtler bugün yüzyılların baskı, istila ve sömürge koşulları altında imha, inkar ve yok etme politikaları karşısında yok olmadıysa, tam tersine Kürtler bugün tüm benliğiyle daha güçlü ve etkili bir şekilde ortaya çıkıp kendilerini gerçekleştirmeye çalışıyorlarsa bunda, diğer şeylerin yanısıra geçmişteki önemli tarihi dayanaklarının büyük rol oynadığını kesinlikle belirtmeliyiz.

Bu tarihi dayanağın en ilki ve belirleyicilerinden biri 21 Mart'ta demirci KAWA'nın önderliğinde, Kürt halkının Dehak zulmüne karşı gerçekleştirdiği, büyük başkaldırı ve isyan hareketidir.

O günden bugüne Kürtler, o eski atalarının, demirci KAWA'nın zulme ve zorbalığa karşı isyan öfkesini, özgürlük tutkusunu hiçbir şekilde terk etmemiş, bunu mücadelesinde kendine büyük bir miras ve güçlü bir dayanak olarak ele almış, Newroz'un halkçı, özgürlükçü, ihtilalci ruhunu kendisine klavuz edinmiştir.

Kürdistan halkı son yıllarda Newroz'u adına, şanına yaraşır bir tarzda kutlamış, Newroz'u mücadelesinde görkemli bir gün ve güçlü, ileri, devrimci bir adımı haline dönüştürmüştür.

1991 Mart'ı, Güney Kürdistan'daki Newroz Devrimiyle başlı başına özel bir yere sahiptir. Irak Baas rejiminin Kuveyt'e saldırısı ve sonrasında, ABD ve Batılı güçlerle çıkan savaşta, çok geçmeden Irak'ın yenilgisi ve Saddam'ın teslim bayrağını çekmesiyle sonuçlandı. Kürdistan Cephe iyi bir zamanlamayla Güney Kürdistan'da ayaklanmayı başlattı. 5 Mart'ta Ranya'da çakılan isyan ateşi kısa zamanda halk ayaklanmasıyla da birleşerek şehrin ele geçirilmesini sağladı. Hemen arkasından Süleymaniye ve Erbil'de devam eden ayaklanma, oralarda da zafere ulaştı. 14 Mart'ta zorlu mücadelelere sahne olan Kerkük ayaklanması 21 Mart'ta tam da Newroz gününde zafere ulaştı. Kerkük te artık kendi sahiplerinin eline geçmişti. Ve ülke topraklarında tam bir özgürlük coşkusu egemendi. Fakat Amerika ve Batılılar bu esnada devrimi boğmak için Saddam'a yeşil ışık yaktılar. Saddam hava üstünlüğüyle, füzeleriyle ve kimsayasal silahlarla şehir merkezlerimize saldırmaya başladı. Kendi iç örgütlenmesini ve savaş düzenini yeterince yapmayan ve hazırlıksız olan ulusal kurtuluş güçlerimiz geri çekilmek, kırsal ve dağlık alanlara yerleşmek zorunda kaldılar. Onbinlerce insanımız Saddam'ın barbar saldırısı karşısında şehit düştü. Onbinlercesi de açlıktan, soğuktan ve hastalıktan yaşamını yitirdi. 70 bin yurtseverimizin sınırlara sürülerek Türk zalimlerinin insafına terk edilmesi bu döneme denk düştü. Bu büyük bir vahşet ve barbarlık örneğiydi.

Saddam katili aynı şekilde ve insanlık tarihinin en büyük ve en lanetli katliamlarından birini de 16 Mart 1988 tarihinde HALPÇE'de gerçekleştirmişti. Onbine yakın her yaşta insanımız kimyasal silahlarla katledilirken, binlercesi de sakat kalmıştı.

Kuzey Kürdistan'da geçen seneki Newroz'un coşkulu ve serhıldanlarla kutlandığını biliyoruz. Fakat TC Devleti, militarist

güçleri ve özel savaş makinasıyla saldırıya geçerek onlarca yurtseverin kanına girerken, birçok yerleşim birimimizi ağır silahlarla döverek harabeye çevirdi.

Bu yılki Newroz Kuzey Kürdistan'da kendine has özel ve yeni bir durumun ortaya çıkmasına karşın, yine halkımızın büyük coşkusuyla kutlandı.

TC, bu Newroz'da kirli ve kanlı planlarını hazırlayıp günde-me sokarken, PKK'nin öne sürdüğü yeni bir taktikle durum daha değişik bir mecraya sürüklendi. PKK'nin "geçici" ateşkes kararı ve sorunları "siyasi zeminde" ele alma tutumu, TC'yi de sorunun üstüne ihtiyatlı yürümeye zorladı. TC'nin siyasi sözcüleri "herkes Newroz'u kutlayabilir" demelerine karşın, durumun hiçte böyle olmadığı görüldü. Birçok yerleşim yerinde halkımızın evlerinden çıkmasına izin verilmedi. Çıkanlara saldırıldı ve birçoğu gözetim altına alındı. Cizre'de ateş açılarak bir provakasyon yaratıldı ve halkımızın gözü korkutulmaya çalışıldı. Bütün bunların yanısıra militarist ordu, özel tim kırsal kesimlerde gerilla avına çıktı ve birçok devrimci yurtsever militanın kanına girmekten yine geri durmadı. Ayrıca Türkiye'nin metropollerinde, Newroz'u kutlayanlara, silahla saldırıldı. Adana'da bir genç yurtsever katledilirken, genelde birçok insan yaralandı, gözetim ve işkence altına alındı.

İşte TC'nin yapılan barış çağrılarına karşı yanıtı böyle olmuştur. TC'nin barışa, huzura, güven ortamına ilişkin sözlerinin sahteliği de bir kez daha ortaya çıkmıştır.

TC Devleti'nin barıştan, huzurdan anladığı şey, kendi sömürgeci faşist yönetiminin Kürdistan'daki kesin hakimiyetidir. Kürdistan halkı ve devrimci güçleri onların faşist buyruklarına harfiyen riya-yet edecek, bunun adıda huzur, sükun ve barış olacak. Nerde görülmüş böyle bir şey! Bu tam bir demogoji ve ikiyüzlülük örneğidir.

TC Devleti ve diğer sömürgeci ülkeler şunu bilsinlerki, Kürtler artık köleliğe boyun eğmiyor. O köleci yaşamlarını tersine çevirmek istiyor. Bugün mutluyuz ve gururluyuz ki, Kürdistan halkı ve Kürt ulusu uzun esaret döneminden sonra ve tarihte ilk kez bu denli bir ulusal uyanışın ve sosyal kurtuluşun derin sürecine girmişti. Bu neseldir ve ortaya çıkan somut bir olgudur. Kürdistan, devrim koşullarının yaşandığı bir ülkedir. Bu koşullar bütün unsurlarını koruyarak devam edecektir.

İşte bu ulusal uyanış ve özgürlük yürüyüşünün sonucudur ki

Kürtler hem kendi geçmiş olumsuzluklarını sorguluyorlar hem de bu temelde kendi gerçekliği ve kendi kaderleri üzerinde söz sahibi olmak istiyorlar. Bu çok doğal ve tamamen haklı isteklerini ileri sürdükleri an Kürtler "kötü" oluyor, "terörist" oluyor, "düzen bozucu" ve "huzuru kaçıran" oluyorlar.

Halkımızın gerçekliğine ve özgürlüğüne yönelik bu saldırıların esasen hiç bir kıymeti harbiyesi yoktur. Özgürlük düşmanı, barış ve insanlığın düşmanı; bölgenin sömürgeci devletleri ve onların arkalarındaki emperyalist babaları değildir!

Asırlardan beri Kürdistan halkına kan kusturan, halkımızı bir kez değil, yüzlerce kez katliamlardan geçiren, ülkemizi talan edip götürülen onlar değildir! Bunlar hangi yüzle kalkıp, özgürlükten, barıştan, insanlık ve insanca yaşamdan bahsedebiliyorlar!

Kürdistan'ı bölüp parçalayan, sömürgeciliği uygulayan bölge devletleri özeldir de TC Devleti bütün bu kavramlara temelden karşıttır. TC Devleti belki de dünyanın en ırkçı, en şoven devletlerinden biridir. Temel dokusu böyle örülmüştür. TC'nin bırakalım Kürtlerin ulusal haklarını tanımaması, Kürt sözcüğünü telaffuz etmeye dahi tahammülü yoktur. Kürt realitesini tanıyoruz demeleri koca bir yalandır. Ülkemizdeki mücadelenin ve uluslararası gelişmelerin de etkisiyle TC Devleti her ne kadar Kürt realitesini tanıyor, dese de, ancak tarihten gelen inkarcı, imhacı ve yok edici politikası bugünde gündemdedir. Neden bunun üzerinde burada

özellikle durmak istiyoruz? Çünkü Kürdistan devrimi ve ulusal kurtuluş mücadelesi bugün yeni bir döneme adımını atmış bulunmakta, çok önemli bir dönemeçten geçmekte. Açıkçası bu Newroz'un hemen öngününde gerek ulusal güçlerimiz bazında, gerekse de sömürgeci TC Devleti'ne karşı mücadelede yeni bir taktik öngörüldü ve adım atıldı.

PKK ve PKK önderliği tarafından atılan bu adımı bazı bakımlardan ele almayı ve kendi tutumumuzu burada ortaya koymayı bir görev biliyoruz.

Çok iyi biliyoruz ki, Kuzey Kürdistan'da PKK önderliğinde somutlaşan ve yıllardan beri TC Devleti'ne karşı kıyasıya devam eden bir savaş vardır. Aslında bu savaş bugün de devam ediyor. Ancak, PKK'nın belli bir dönem silahlı mücadeleye başvurmaması ve ateşkes ilan etmesi ve aynı zamanda TC'ye karşı bazı talepleri ileri sürmesi; durumu, gerek dost, gerekse de düşman tarafından bir dizi yorum ve değerlendirmelerin yapılmasına neden oldu.

TC Devleti'nin siyasi sözcüleri, basım, yayım kuruluşları ve kalemşörleri bu durum üzerine fırtına koparmakta, büyük bir iş-tahla PKK ve önderi Apo'nun artık teslim olduğu ve olması gerektiği üzerine çığırkanlık yapmaktadırlar. Ve şimdiden TC bütün araçlarıyla Kürdistan halkı ve devrimci ulusal güçleri arasında yılmılık ve pasifikasyon ortamını yaratmak için, yoğun bir propoganda atağına geçmiş bulunmaktadır.

Biz TC'nin bu sevinç çığlıklarının kursaklarında kalacağını şimdiden belirtmek istiyoruz.

PKK'nın silahlı mücadeleyi geçici olarak askıya almasını ve siyasi mücadele alanında yoğunlaşma taktiğini bugün yerinde ve doğru bir taktik olarak değerlendiriyoruz. Evet, bu gerçekten sadece bir taktikse, ulusal mücadelemizin temel taleplerinden, onun temel araçlarından vazgeçmeme ve bundan esasta ödün vermeme ise, bu taktik doğru bir taktiktir. Desteklenmesi gerekir ve destekliyoruz da.

Biz mücadeleyi dümdüz bir çizgi olarak görmüyoruz. Devrim mücadelesinde zaman zaman soluklanma dönemi olduğu gibi, mücadele ettiğin düşmanla da, koşulların gereği olarak bazen geçici uzlaşma ve anlaşma tutumu içine girilebilir. Hele dört bir yandan çepeçevre, düşman kuşatması altında olan Kürdistan devrimi gibi zorlu bir devrimde, üstelik bugünkü uluslararası arenada güç dengesini de dikkate aldığımızda böylesine bir taktiğin mevcut nesnel ve öznel durumda gerekliliği ve doğruluğu yadsınmamalı, yadsımıyoruz.

Ama bu sadece bu ölçüde ve taktik düzeyde kavranıldığı zaman, böyledir, doğrudur, anlamlıdır. Bunun ötesinde bir şeyse, buna bir milim dahi desteğimiz olmayacak ve bu anlayışa ve tutuma karşı mücadele edeceğiz.

Mevcut durumda bu konuda ciddi kaygılarımız olsa da, yine de bunun geçici bir taktik olduğuna dair inancımızı koruyoruz ve bu temelde davranacağımızı ifade ediyoruz.

PKK'nın yıllardan beri TC sömürgecilerine karşı yürüttüğü haklı savaşımı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine önemli katkılar sunmuş, değerler kazandırmıştır. Bu değerler tüm Kürdistan'ın değerleri ve hepimizin değerleridir. Ve binlerce şehit kanıyla bunlar elde edilmiştir. Bu kazanımlar öyle kolayca düşmana kap-tırılması ve tepside bir meyve gibi sunulması o kadar kolay değildir. Varsınlar TC sömürgecileri zevkinden dört köşe olsunlar. Ama bu zevkleri çok geçmeden bozulacaktır. Çünkü biz PKK'da dahil olmak üzere Kürdistan'daki tüm devrimci dinamiklerimizin ve herşeyden önce biz proleter devrimcilerin, KAWA'nın komünist devrimci dinamiğinin yaşayıp yükseleceğine dair en ufak bir kuşku duymuyoruz. Proleter devrimci ve ulusal devrimci güçlerimiz devrimi daha derinden mayalayarak kendilerini yeniden tahkim ede-

cek ve mücadele bayrağını, daha yükseklerde dalgalandıracaklardır.

Düşmanın hiçbir lafı ve hilafı PKK'da dahil tüm ulusal devrimci güçleri ve baştada biz proleter devrimcileri gafil avlamaya yetmeyecektir. Bu konuda en küçük bir iyimserliğe ve hayale kapılmayacağımızı da kuvvetlice vurgulamak istiyoruz.

TC Devleti en temel savunma araçlarımızdan bizi mahrum bırakarak gafil avlamaya çalışıyor. Kendi öz savunma güçlerimizi, silahlı örgütlülüğümüzü ve ordulaşmamızı hiçbir şekilde tasfiye etme cihetine gitmeyeceğiz. Hareketimiz KAWA, kongresinde aldığı savaş kararından asla vazgeçmeyecektir. Bu alanda güç biriktirme, hazırlıklarını hızlandırma ve etkili bir şekilde ortaya çıkma faaliyetini kesinlikle sekteye uğratamayacaktır. Bir halkın, hele kurtuluş aşamasında olan bir ulusun kendi silahlı güçleri, kendi halk ordulaşması yoksa o hiçbir şeydir ve zafere ulaşmasında olanaksızdır.

Silahlı örgütlenme dahil ve bununda üstünde olan siyasi parti örgütlenmesi ve önderliği açısından bu daha çok böyledir. Parti mücadelenin asıl örgütleyicisi ve yol göstericisidir. Sömürge koşulları altında, bugün Kürdistan'da parti örgütlenmesi illegal ve en sıkı gizlilik ilkesi temelinde örgütlenmek zorundadır. Parti -kuşkusuz ki, marksist-leninist bir parti- bu yakıcı gerçeği dikkate almadan hareket edemez. Biz KAWA olarak bu gerçeğin bilinciyle hareket ettik ve edeceğiz.

Bugün TC Devleti PKK'yi sözüm ona siyasi mücadele alanına, legal bir alana, daha doğrusu kendi alanına çekmek istemektedir. Bazı ulusal Kürt liderlerimizde bu konuda teşvik edici ve gayretkeş görünüyorlar. Bunun büyük bir yanılgı ve öntü bir dizi tuzakla örülü olduğunu da hemen belirtmeliyiz.

Eğer bu alanda eğilimler ve hayaller varsa (ki vardır) bunlar, oldukça yanlış ve ham hayallerdir.

Türkiye'ye bugünkü rejim altında demokrasi ve özgürlük gelecek, Kürtlerin gerçek ulusal ve demokratik hakları verilecek, "özgür ve demokratik ortamda yasal Kürt partileri kurulacak ve bunlar demokratik zeminde mücadelelerini sürdürecektir" diyenler bugün gülünç ve komik bir konuma düşmektedirler. Türk Devleti gibi bir devletten bu oranda adımlar beklemek, bunların samimi olduklarını sanmak, sadece geçmiş dönemlerde TC'nin yaptığı yüzlerce kalleslik örneklerini görmemekle kalmıyor, onun yakın zamandaki kallesliklerini de görmemek ve dersler çıkarmamak demektir. Bize ibret olsun diye TC'nin geçmişteki kallesliklerinden sadece bir tanesini burada anımsatmak isteriz.

Dersim ayaklanması esnasında ve katliamdan önce TC Devleti'nin baş katillerinden biri olan Celal Bayar Dersimlilere hitaben şu çağırısı yapmıştır;

"Ey Dersim halkı eğer silahlarımızı terk ederseniz, sizin için kollarımız hazırdır, merhametimiz büyüktür, fakat gazabımız daha da büyüktür" diye seslenmiştir.

Peki ne oldu! Bunun büyük bir hile ve kalleslik örneği olduğu, daha sonra görülmedimi?! 60 bine yakın Dersimli kadın, erkek, genç, ihtiyar ve bebennin en vahşi bir şekilde katledilişi bir gerçek değildir?

Ve ibret vericidir ki, bu çağrılardan sonra silahlarını usul usul götürüp TC güçlerine teslim eden bazı Dersim aşiretleri, herkesten önce ve acımasızca bu katliamdan nasibini aldılar. Kürdistan mücadelecilerinde buna benzer daha nice örnekler mevcuttur.

Çok yakın bir geçmişte hafızalarda henüz canlı olan bir örnekte şudur;

Koalisyon Hükümeti'nin başı ve Türk ulusal mutabakatının büyük mimarı kıdemli faşist Demirel; evet Demirel'in, hükümet kurulmadan önce ne vaatlerde bulunduğu biliniyor. Kürt realitesini tanıdıklarını, buna uygun davranacaklarını birçok kez belirtmişti. Yaptığı şovlarla Türkiye'de sol geçinen bazı kesimleri, sözde bazı Türk demokratlarını, hatta bizim bazı Kürt demokrat kesimleri de oldukça etkilemişti ve bazılarını heyecanlandırmıştı.

Onu da gördük! Hem de katliamcı generallerden hiçte aşağı kalmayacak şekilde. Demirel ve hükümeti generallerle tam bir uyum içinde kanlı, ırkçı ve katliamcı yüzünü çok geçmeden bir kez daha gösterdi. Geçen yılki Newroz'da ve sonrasında devam edip gelen, hatta Güney Kürdistan'a kadar uzanan katliamların siyasi baş sorumlularından biri bu zat değil midir?

Şimdi bu zat ve hükümeti PKK önderliğinin bu son taktiği ve "barış görüşmeleri" karşısında oldukça pişkin davranıyor. "Hele bir silahları bırakıp bırakmayacaklarına bakalım, samimiyetlerini ölçelim, ona göre davranırız" demektedir. Bunları söylerken de aynı zamanda teslim olun çağrılarını beraber militarist orduyu da gerilla avını sürdürmektedir. Her şey açıkça ortadadır. Öyle inanıyoruz ki, Kürdistanlı devrimci ulusal güçler bu oyuna gelmeyeceklerdir. TC Devleti PKK'yı olduğu gibi, Kürdistan devrimini de teslim almak için kısmi ve göstermelik bazı adımlar da atabilir. Ya da bugünkü dünya konjoktüründe ve mücadelemiz karşısında, TC kendini daha bir emine almak için, zorunlu bazı adımlar atmak durumunda kalabilir. Biz bu gerçeğin bilinciyle hareket edeceğiz. Devrimimizin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin temel çıkarları, kazanımları, sahte ya da kısmi vaadlere feda edilmeyecektir. Esnek ve usta taktiklerin yanısıra devrimci mevzilerde direnerek, *Ya özgür vatan ya ölüm* şiarında ısrar edilecektir. Sömürgeci güçleri geri adım atmaya götürecektir, özgürlüğün yolunu açacak temel yaklaşım budur.

Hareketimiz KAWA Kürdistan'da bugün bu bilinç ve anlayışla hareket ediyor ve edecektir. Mutluyuz ve gururluyuz ki KAWA Kürdistan devriminin bu önemli dönemesinde hazırlıksız ya kalanmamıştır. Henüz tamamen aşılmayan önemli zorluk ve yetersizliklerimize rağmen bu böyledir. Hareketimiz birkaç ay öncesinde yaptığı "SAVAŞ VE PARTİ İNŞA KONGRESİ"yle ve aldığı önemli kararlarıyla Kürdistan devrimine ve ulusal kurtuluş mücadelesine yeni güç ve dinamik katmanın, devrimimizin yolunu açmanın yeterli imkan ve olanaklarını sunmuştur. Bu kongresiyle börtüsel birlik ve bütünlüğünü daha üst düzeyde gerçekleştiren KAWA şimdi doğru perspektifi ışığında, bu kararları yaşama geçirmenin, bunları etkili maddi bir güce dönüştürme pratik çabası ve adımları içerisinde. KAWA Kürdistan devriminin yegane güvencesinin, marksist-leninist bir parti önderliğinin gerçeğinde yatığının derin bilincindedir. Hareketimiz önüne koyduğu somut görevlerle ve bizzat mücadelenin ateşi içinde bu gerçeğe kavuşmanın kesin kararlılığındadır. KAWA gibi ihtilalci marksist-leninist bir örgüte ve bunun daha üst bir ifadesi olan parti önderliğine Kürdistan'ın büyük bir ihtiyacı vardır. Devrimimizi yeniden mayalamak, ulusal kurtuluş mücadelemize proleter ve sosyalist bir çehre kazandırmak, onu daha ileriye taşımak, Bağımsız-Birleşik-Demokratik bir Kürdistan'ı yaratmak ve giderek Sosyalizme varmak, ancak KAWA gibi bir örgüt ve bu örgütün geliştirilmiş şekli olan bir partinin önderliğiyle mümkün olacaktır. KAWA önümüzdeki kongreyle partiyi kurmak için başta kendi özgücüne güven duygusuyla

hareket ederken, öte yandan dışındaki diğer sosyalist güçleri parti- nin kuruluş çalışmalarına katmak içinde samimi ve ciddi adımlar atmaktadır. Kürdistan'da mücadelenin tıkanıp kalmaması ya da devrim potansiyelimizin oportünist, otonomcu ve reformist kanallar içinde eriyip boğulmaması için marksist-leninist bir partinin önderliği, mutlaka gerekli ve vazgeçilmezdir. KAWA buna ulaşmanın birikimine, özüne ve dinamizmine yeterince sahiptir.

KAWA'nın Kürdistan'a ilişkin somut tahlilleri ve siyasi dü- şüncelerinin doğruluğu, bugünkü gelişmeler içinde giderek kanıt- lanıyor. Birleşik Kürdistan stratejisi ve mücadeleyi sosyalist bir perspektifle ele almanın gerekliliği kendisini her geçen gün daha bir ortaya koyuyor. KAWA Kürdistan devriminde sosyalizm bay- rağını dalgalandırmanın, sosyalist perspektifi ulusal kurtuluş mü- cadelemizin içinde etkili kılmanın kararını ve temel anlayışını bu kongreyle bir kez daha ilan etmiştir. KAWA Kürdistan'da devri- min kapılarını dar milliyetçi anlayışlara kapatmanın, ulusal kurtu- luş mücadelemizin Kürdistan işçi ve emekçi halk kitlelerinin temel çıkarları yönünde çözüme kavuşturmanın belirleyici önemini ken- disini için bir sınıf tavrı olarak bilmiş ve mücadeleyi böyle kavramış- tır.

Yerküre üzerinde "sosyalizm öldü" çığırtkanlığının yük- seldiği, marksist-leninist bilime saldırıların yoğunlaştığı bu dö- nemde KAWA marksist-leninist dünya görüşüne ve bilimsel sos- yalizme sarılmanın, dünya işçi ve emekçilerinin, ezilen, sömürge ve bağımlı ulusların kurtuluşunun sosyalist seçenekte olduğunu kuvvetlice dile getirmiştir.

KAWA Kürdistan devrimini aynı zamanda bir Ortadoğu devrimi olarak görmektedir. Kürdistan devrimi Ortadoğu dengesini sar- sacak, onu alt-üst edecek bir karaktere de sahiptir. KAWA ülke devrimini ve halkımızın bağımsız gücünü kendisine temel alarak hareket ederken, dünya halklarının, özellikle Ortadoğu halklarının desteğini almaya, onları devrimimizin temel müttefikleri olarak görmeye, onlarla kardeşçe ve enternasyonalist ilişkileri geliştirmeye özel bir önem vermektedir. Yine Kürdistan halkının Türkiye ve Ortadoğu halklarıyla ilerde ve koşulların oluşmasıyla federasyon ya da konfederasyon biçiminde bir birliğe gitmesi de ana hedefleri- miz arasındadır. Bizim bölgenin sömürgeci faşist, ırkçı devlet yö- netimleriyle, İran, Irak, Türkiye ve Suriye'deki mevcut rejimlerle hiçbir zaman temel bir ittifak ve birliğimiz olmayacaktır. Bu eşya- nın tabiatına aykırı bir olaydır. Geçici anlaşma ve uzlaşmalar bu tem- mel olguyu değiştirmez.

Bugün Kürdistan'da birlik ve federasyon sorunu tartışılır- ken, belirttiğimiz bu temel gerçeğin ışığı altında davranacağımızı özellikle vurgulamak istiyoruz. Halklar ve uluslar arasında özgür ve eşit bir birlik faşist sömürgeci bir yapı altında ve bunun uygula- yıcılarıyla asla gerçekleşemeyecektir. Mevcut durumda katil Sad- dam Baas rejimiyle, İran gerici mollalarıyla, Suriye ve Türkiye gibi gerici ırkçı faşist bir devlet yapısıyla bizim birlik kurmamız, eşit ve özgür ilişkiyi tesis etmemiz kesinlikle mümkün değildir. O neden- le ve mücadelemizin gelişip yükseldiği bu koşullarda bu yönde hal- kımız içerisinde boş hayaller yaymak bizim görevimiz olmadığı gi- bi, geliştirilmeye çalışılan bu eğilimlere karşı mücadele edeceğimiz de burada açıkça belirtiyoruz.

Kürdistan'da birlik fikri, halkımızın, devrimci proleter dev- rimci ve ulusal güçlerimizin her parçada ve tüm parçaların kendi aralarında birliği gerçekleştirme fikri, KAWA'nın temel şiarların- dan biridir. Bunu kuruluşundan beri savunup gelmiş, kendi güç ve olanakları dahilinde bu doğrultuda da adım atmıştır.

Ulusal güçler arasında devrimci, proleter devrimci ve en tu- tarsız ulusal siyasal güçlerimize kadar, evet sömürgeciliğe ve em- peryalizme karşı tavır alan ve tavır alındığı ölçüde, tüm güçlerle birlikte hareket etmeye aynı cephe içerisinde yer almaya hazır ol- duğumuzu belirtiyoruz.

Hemen Newroz öncesinde PKK ile PSK arasında bu yönde atılan adımları olumlu ve memnuniyetle karşılıyor. Hatta Kuzey Kürdistan açısından bunun geç kalmış bir adım olduğunu da belir- tiyoruz. Bu işin bir yönüdür. Öteki yönüyle, bu birlik ve ittifakın ya da oluşturulacak cephenin hangi perspektife ve nasıl bir içeriğe sa- hip olduğudur. İçeriği boşaltılmış, ülkemizin ve halkımızın temel gerçekleri üzerine oturmayan, halkımızın temel çıkarlarına yanıt vermeyen, kısacası devrim perspektifinden sapmış, kısmi reform taleplerinin bir aracı haline getirilmiş bir cephe anlayışı bizim anla- yışımız olamaz. Biz kısmi talepler üzerinde de bazı güçlerle anla- şabiliriz. Nevarki, temel anlayışlarımızı, Kürdistan devrimi ve ulu- sal mücadelemizin temel çıkarlarını buna feda etmeyecek, bundan vazgeçmeyecek şekilde davranırız. Bununla birlikte birliğin ya da cephenin işlerliği de bizim için oldukça önemli bir ilke sorunudur. Birlik ve cephe içerisinde demokratik işlerlik ve farklı yapıların kendi farklılıklarını ifade edebilmeleri ve bağımsız faaliyetlerini de yürütebilmeleri bizim için ön koşuldur.

Ayrıca cephe ve birlik faaliyetinin sağlıklı yürüyebilmesi için ulusal güçler arasında öteden beri süregelen olumsuzlukların giderilmesi, samimi ve dostane ilişkilerin yerleştirilmesi bizim tem- mel arzumuz ve halkımızın da beklentisidir. Böyle bir ortam ve yapının yaratılması, geliştirilmesi de geçmişte düşülen düşmanlık ve çatışmalara kadar varılan hatalı tutumların sağlıklı bir muhasebesi ve özeleştirisini de gerekli kılmaktadır. Umarız ki bu yönde de adımlar atılacaktır.

Değerli dostlar, yoldaşlar!

Kürdistan devrimi önemli ve zor bir evreden geçmektedir. Devrimimiz bizden büyük fedakarlıklar yapmamızı emrediyor. Tarihsel süreç ve toplumumuzun uyanışı, devrimci dalga bugün, Kürdistan'ın en yiğit ve en bilinçli evlatlarının mücadelesinin önüne atılarak bir organizasyon halinde rollerini oynamaya davet ediyor. Devrimimizin başarısı, mücadelemizin zaferle taçlanması ancak bu şekilde olabilir. Ve hareketimiz KAWA bugün bu rolünü oyna- maya hazırdır. Bunu halkına karşı bir onur ve şeref sözü olarak bil- mektedir. Karamsarlığa ve kötümserliğe yer yoktur. Öyleyse derin bir inanç ve coşkuyla devrim davamıza sarılalım ve devrimimize yol göstermede temel bir araç olan KAWA'nın bütün faaliyetlerine en etkin bir şekilde katılalım, destekleyelim. Gelecek Newrozları daha güçlü kutlamanın, özgürlüğümüze ve bağımsızlığımıza ka- vuşmanın yegane yolu budur.

*** KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK VE EMPERYALİZM !**

*** YIKILSIN ZULÜM VE ZORBALIK DÜZENLERİ !**

*** YAŞASIN BAĞIMSIZ BİRLEŞİK DEMOKRATİK KÜRDİSTAN VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ !**

*** YAŞASIN ENTERNASYONALİZM !**

*** YAŞASIN NEWROZ !**

1 MAYIS'TA; BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELEYE GÜÇ VER!

Dünyanın dört bir yanında emekçi insanlık her yıl olduğu gibi, bu yıl da birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanıyor. Barbar emperyalist güçlerin Ortadoğu'yu, Balkan'ları, Afrika'yı, Latin Amerika'yı yerel savaşlarla kan çanağına çevirip insanlığı adım adım üçüncü dünya savaşının girdabına soktuğu bir dönemden geçiyoruz. Geline aşamada, bir dönemin sosyalist güçleri teslim alınmış, yollarından saptırılmıştır. Emekçi insanlık, mazlum halklar her zaman olduğundan daha fazla birlik ve beraberlik içerisinde hareket etmek zorundadır. Dün olduğu gibi gezeğimiz üzerinde iki farklı dünya mevcuttur. Birinci dünya; dünya nüfusunun %95'den fazlasını kapsayan emekçi-mazlum insanlığın dünyasıdır. İkinci dünya; dünya nüfusunun çok az bir kesimi olan sömürücülerin, despotların, eli-kanlı cellatların dünyasıdır.

Geçmişte uluslararası burjuva güçler müteakip defalar işçi sınıfına asker üniforması giydirip "yurtseverlik", "anavatan savunması" maskesi altında cepheye sürdüler, halkları birinci ve ikinci dünya savaşlarında olduğu gibi birbirlerine kırdırtılar, ezilen halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin önüne dikildiler.

Aynı güçler, birinci dünya savaşından bu yana Kürdistan halkına sömürgeci statükoculuğu dayatan güçlerdir. Bu güçler henüz tekniğin ve modern teknolojinin çok sınırlı geliştiği bir dönemde dahi uzun bir dönem emekçi yığınları kendi politikalarına alet edebildiler. Günümüzde ulaşım araçları, modern teknoloji dünyamızı ikinci dünya savaşı dönemi ile mukayese edilemeyecek tarzda küçülmüştür.

Bugün maalesef teknolojinin sunduğu tüm modern olanakları, emekçi kitlelerin sömürüsü, mazlum ulusların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin önüne geçilmesi ve aldatılması için ustaca kullanılmaktadır. Bir tarafta anti-savaş sloganları atılıp, barış çığırıklığı yapılırken; diğer tarafta, hummalı bir şekilde silah üretimine devam edilmektedir. Her burjuva devletin bütçesinin önemli bir kesimi, asalak bir aparat olan askeri mekanizma ve onun silahlanmasına harcanmaktadır. Bir atom denizaltısı veya bir atom uçak gemisi için harcanan para gezegenimizin tüm nüfusunu 1,5-2 yıl doyurabilecek boyuttadır. Bir tarafta, sorumsuz bir şekilde insanlığa düşman bir tarzda bu harcamalar yapılırken; diğer tarafta en gelişmiş ülkeler durumunda olan ABD, Almanya, Fransa, İngiltere ve Japonya gibi ülkelerde yüzbinlerce insan açlık ve sefalet içerisinde. ABD'de milyonlarca insan sokakta yatıp kalkmaktadır. Japonya'da yaşlılar adeta ölüme zorlanmaktadır. Afrika ve dünyanın bir çok ülkesinde açlık insanlar üzerinde kapkara bir kabus gibi çökmekte, yüzbinlerce insanın telef olmasına neden olmaktadır. Tüm bunlar niye?! İnsanlık sorunlarını çözemeyecek düzeyde ilkel midir?! Yoksa insanlığın geleceğini düşünmeyen bir avuç insan mı bu haksızlığı yapmaktadır.?!

Yurtsever Kürdistan Halkı!

Kürdistan ulusal kurtuluş güçleri bu 1 Mayıs'ta ulusal birlik ve demokrasi platformunun zemininde güçlerini birleştirmenin, ortak politikalar yapmanın hesap ve kitabını yapmalıdırlar. Bugün başta Kürdistan'ı işgalleri altında tutan sömürgeci güçler olmak üzere tüm emperyalistler Kürt ulusuna kendi çözümlerini, "Yeni Dünya Düzeni" çerçevesi dahilinde dayatmak istemektedirler. Bu pasifizmdir, eski statükoculuğun başka maskeler altında devam ettirilmesidir, Kürdistan halkını ulusal ve sosyal kurtulustan vazgeçirme tavrıdır. KUKM'in garantisi olan Kürdistan halkının silahlı güçlerini dağıtıp sömürgeci güçlere teslim etme tavrıdır. KUKM kendi birliğini devrimci militan bir temelde gerçekleştirmek zorundadır. Bu dönem başta Kuzey'de olmak üzere, tüm askeri güçleri tek ulusal komutanlığın çatısı altında birleştirirken; ulusal politikamızın menfaati ve geleceğinin garantilenmesi gereği, Ulusal Birlik ve Demokrasi Platformu bayrağının her alanda dalgalandırıldığı bir dönem olmalıdır.

Sömürgeci ordular, sömürgeci burjuva devletlerinin "garantisidir". Kürdistan'da peşmerge ordusu KUKM'in garantisi olmak zorundadır. Şüphesiz tüm uzun vadeli halk savaşları nihai olarak masa başında yapılan barış antlaşmalarıyla noktalanır. Fakat buraya varmanın biricik yolu devrimci savaştır.

KUKM bölgemizde doğru bir zemindedir. Fakat komşu halklar ve onların ilerici devrimci-demokratik hareketleri KUKM'in meşruluğunu yeterince kavrayamamıştır. 1 Mayıs komşu halkların emekçi sınıflarıyla dayanışma ruhunu gündeme getirirken; bu vesileyle kendisini anlatabilmenin de aracı olmalıdır.

Newroz ayı ile beraber Kuzey'de KUKM güçleri arasında bir yakınlaşma başladı. Halkımızın uzun dönemden beri özlem duyduğu bu yakınlaşma ve sıcak diyalog bağımsızlıkçı bir çizgide noktalanmak zorundadır. Hareketimiz KAWA'nın bağımsızlıkçı Kürdistan çizgisini, ülkeyi birleştirmeyi hedefleyen çizgisinin ufkunu Ulusal Birlik ve Demokrasi Platformu zemininde dışımızdaki diğer güçlere de kavratılmalı, onların malı haline getirilmelidir. Kuzeyde oluşturulacak birliğin ufkunu parçacılık içerisinde asla ve asla hapsedilmemelidir. KAWA özellikle üç sorunda diğer birçok hareketten farklıdır. Birinci fark; bağımsızlık davasının sonuna kadar takipçisi olmasıdır. İkinci fark; bağımsızlıkçı ufkunu ve örgütlülüğünü yalnızca Kürdistan'ın bir parçasıyla sınırlı olmaması noktasındadır. Üçüncü fark; demokrasi, insan hakları ve komünarca sosyalist anlayışındadır.

KAWA sahip olduğu bu değerlerini KUKM'in diğer güçleriyle paylaşmak için ulusal birlik ve demokrasi çerçevesinde azimle mücadele verecektir.

Yasakçı TC'nin 70 yıllık sömürgeci geleneği, Kürdistan-Anadolu halklarına düşman bir gelenektir. Onun temel harcında, insan haklarına, barış ve demokrasiye düşmanlık vardır. "Yurtta sulh, cihanda sulh!" şiarı, TC'nin yasakçı ve halk düşmanı yüzünü saklamak için sarıldığı bir şiarıdır. TC, o kadar demokrasi düşmanıdır ki, bırakalım Kürdistan Ulusal Kurtuluş güçlerini bir yana, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'a dahi tahammül edemeyecek kadar ilkelidir.

T.C.'nin halka rağmen, halk adına hareket etme politikası; yalnızca ona ait politik bir davranış biçimi değildir. Despotlar, burjuva partiler, proletarya ve diğer emekçi katmanların iktidarını kendi parti diktatörlüğüyle eşit gören revizyonistler, halka rağmen, halkın çıkarlarının karşısında, halk adına hareket etme tavrını sürdürmüşlerdir. T.C.'nin bu politikası kaçınılmaz olarak onu adım adım dinazorlaştırırken; bu durumdan kurtulmanın bir aracı olarak sömürgeci Türk burjuvazisi tarafından bir ulusal mutabakat hükümeti olan Demirel-İnönü hükümeti kuruldu. Bu hükümet Kürdistan ve Anadolu halklarının ihtiyaçlarına cevap verecek, onların sorunlarını demokratik bir ortamda çözecek durumda değildir. Dün olduğu gibi bugün de Türkiye'de "Kutsal İlahlar" işbaşındadır. Son tahlilde tüm kararlar, MGK'nin, Özel Harp Dairesinin onayıyla alınmaktadır. T.C.'nin geleneğinde öyle bir gelenek yerleştirilmiş ki, bırakalım devrimci-demokrat güçleri bir yana, burjuva politikacılar dahi özgürce politika yapma serbestisinden yoksundur.

T.C.'nin diğer sorunlarda olduğu gibi Özalvari düzeyde dahi olsa bırakalım Kürdistan sorununun çözümü bir yana, onların dillerine son yıllarda doladıkları "Kürt sorunu" çözüme doğrultusunda bir takım adımlar atması dahi zordur. Kimsenin KUKM saflarında hayal yarma hakkı yoktur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Güçleri safında kimsenin silahları bırakalım mı, bırakmayalım mı tartışması yapmaya hakkı yoktur? T.C.'nin gerçek yüzünü kamuoyuna tanıtmak için bizim PKK'nin başlattığı ateşkesi şimdilik desteklememiz bunun sürekli olacağı anlamına gelmez. Tek taraflı süresiz bir ateşkes KUKM'un tasfiyesidir. KAWA bu gerçeklikten hareketle hem Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin kuruluşunda üstüne düşen görevi layıkıyla yapacak, hem de Kürdistan silahlı birliklerinin tasfiyesine müsaade etmeyecektir. Birlik olacaktır; Ulusal Birlik ve Demokrasi Platformunda bağımsızlıktan, ülkenin birleştirilmesinden asla vazgeçmemek kaydıyla olmalıdır. KAWA Ulusal Cephenin kuruluşunda, ulusumuzun menfaati gereği gerekli esnekliği gösterecektir. Ama kimsenin Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan sevdasından, sosyalizm ülküsünden bizi vazgeçirmeye hakkı yoktur. Kürdistan halkı gerçekte kurtuluşunu, Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan'la, sosyalizmle sağlayacaktır. 1 Mayıs'ta bu ruh işlenmelidir! Güçler bu temelde birleştirilmelidir.!

*** BİJİ YEK GULAN!**

*** YAŞASIN 1 MAYIS!**

*** YAŞASIN BAĞIMSIZ-BİRLEŞİK-DEMOKRATİK KÜRDİSTAN VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ!**

KAWA Merkez Komitesi

24.04.1993

93'DE 1 MAYIS COŞKUSU YAŞANDI

İşçi Sınıfının Birlik, Mücadele Ve Dayanışma günü 1 Mayıs, bu yıl dünyanın hemen her tarafında büyük bir coşkuyla kutlandı. Sınıfın kendi sorunlarını dile getirdiği, mücadeleyi ileriye taşıma bilincinin geliştiği ve dış düş süren kavgada yerinin önemini gözler önüne serdiği bir 1 Mayıs yaşadı işçi ve emekçiler.

Burjuvaziye karşı verilen savaşta, sınıfın kendi emeğine sahip çıkma mücadelesi, geleceği kurmada üzerine düşen yükümlülüklerin yerine getirilmesinin büyük önemi bir kez daha netleşti.

Burjuvazinin "demokrasi" pehlivanı keşildiği bir dünyada, işçi sınıfına ve O'nun mücadeleye günü 1 Mayıs'a nasıl saldırdığı ayyuka çıktı.

Bu yıl pek çok ülkede burjuvazi 1 Mayıs kutlamalarına saldırdı. Yeni Rus Çarları, Rusya işçi sınıfının 1 Mayıs kutlamalarına vahşice saldırdı. Yine eski "Doğu Bloku" ülkelerinin pek çoğunda işçi sınıfı bu günü kararlı bir mücadele ile karşıladı.

Emperyalist metropollerde çalışanların mücadelelerini 1 Mayıs alanlarına taşıdığı, bu günü grevlerle karşıladığı ve burjuvazinin uzun süre 'uyutma' çabalarının ne denli boş bir hayal olduğunu gösterdi.

Türkiye ve Kürdistan'da da T.C.'nin 1 Mayıs'ta saldırıları durmadı. Kutlamalara vahşice saldıran T.C., onlarca insanı gözaltına aldı. 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltmaya, düzen içine çekme faaliyetini T.C. bu yıl da sürdürdü.

Hareketimiz bu yıl 1 Mayıs'ta da, ülke içinde ve dışında pek çok etkinliklere katıldı, güçlerini seferber etti. Hareketimizin MK'sının çıkardığı 1 Mayıs bildirisi binlerce adet dağıtıldı.

***Yaşasın İşçi Sınıfının Birlik,
Mücadele ve Dayanışma
Günü 1 Mayıs!***

DEVİRİMCİ ÖRGÜTLER ARASI İLİŞKİLER ÜZERİNE ZORUNLU BİR AÇIKLAMA

Karşı-devrimin saldırılarını gün geçtikçe arttırdığı, devrimci hareket üzerinde baskının her türünün yaygınca uygulandığı, açık sokak infazlarının, geniş tutuklama ve gözaltında "kayıpların" yoğunlaştığı bir süreçte; devrimci örgüt ve çevrelere çok önemli görev ve sorumluluklar düşmektedir.

T.C.'nin devrimci hareketi toptan imhayı önüne görev olarak koyduğu, faşist devletin hükümeti ve muhalefetiyle işçi sınıfına, emekçi halk kitlelerine ve öncülerine karşı dizginsiz bir saldırı kampanyası örgütleyip-geliştirdiği bugünkü koşullarda, devrimci örgüt ve grupların da bu karşı-devrim saldırılarını boşa çıkarma, etkisini zayıflatma vb. faaliyetlerini daha da üst düzeye çıkarmaları kendisini bir zorunluluk olarak da atmaktadır.

Devrimin dinamik güçlerinin safdışı edilmesi noktasında bir hayli deney ve tecrübeye sahip T.C.'nin, bütün fırsatlarda çıkan-çıkabilen boşluklardan ve kimi olumsuzluklardan ne denli yararlandığı ve buna ne kadar hazırlıklı olduğu bilinmektedir. Bu iş için yürüttüğü hummalı ve çok yönlü çabasını, daha da geliştirmek bakımından yine T.C.'nin emperyalist akıl hocalarından aldığı deney ve bilgiler de sır değildir.

Burjuvazinin devrim saflarında karışıklıklar çıkarma hevesi her zaman için canlı ve tetikte dururken, yanısıra ortaya çıkan kimi olumsuzluklardan da ne denli büyük bir yarar sağladığı bilinmektedir. Devrimci hareketin saflarında ortaya çıkan olumsuzlukları, burjuvazi körüklemeye koyulmuş, güçten düşürme ve halk kitlelerinin nezdinde devrimci hareketlerin prestijini zayıflatmak için usta manevralara başvurmuş ve bu işte epeyce kazançlı çıkmıştır.

Devrimci saflarda her şeyin dört-dörtlük/mükemmel olduğunu, ve "sorunsuz" bir yürüyüşün devam etmekte olduğunu söyleyebilmek gerçekten de güçtür. Bu durum bir yönüyle anlaşılabilir da. Çünkü sınıfın gerçek tensilcisi olamamak, sınıfla kaynaşamamak, proleter ideoloji ve yaşam biçimindeki uzaklık, keza küçük-burjuvazinin olanca kusurlarıyla toplumda ve yansıması olarak örgütlerde bir hayli güç olduğu bir toplumsal gerçeklik de benimsenmeyen, devrimin çıkarlarını değişik dozajlarda olumsuz etkileyen davranış biçimleri olacaktır. Bugüne kadarki pratik bunun olduğunu göstermektedir. Ancak bu durum değişmez değildir. Devrimci hareketin geçmiş hata ve eksikliklerinden dersler çıkarmaları oranında, günün devrimci görevlerine her yönüyle bir bütün angaje olabilmeleri ölçüsünde, olumsuzlukların azalabilmesi ve giderek nötr noktaya varabilmesinin koşulları vardır. Eğer adı geçen koşullar yoksa bile, koşulların yaratılmaya çalışılması, devrimci sorumluluğun halk kitleleri nezdinde gerçekten de hayata geçirilmesi yönünde bizzat sürdürülecek yeni faaliyetin eskiyi, olumsuzu geride bırakma pratiğinin bütün boyutlarıyla devrimci tarzda geliştirilmesinin ortamına doğru yol almak elzem olanıdır.

Yaşanan onca acı deney ve tecrübeye rağmen, bugün de ne yazık ki devrimci hareket içinde zaman za-

man devrimci olmayan pratiklere rastlanabilmektedir. Düşmanın sevinmesine, halk kitlelerinin büyük üzüntü ve hayal kırıklığına uğramasına neden olan olaylar kimi zaman cereyan edebilmektedir. Hiç şüphesiz en genel anlamıyla da olsa; bu tür olumsuz pratiklerden, kazanan devrim cephesi değil, aksine burjuvazi, somut olarak ta T.C. olmuştur.

Hareketimiz bugüne kadar, devrimci saflarda ortaya çıkan pratik olumsuzluklar karşısında örnek alınması gereken bir tutum izleyerek, sürekli bir şekilde devrimi sekteye uğratan tutum ve davranışlardan kendini ayırabilmesini bilmiş, devrimci dostluğun önemine her zaman için özel bir vurgu yapmıştır. Devrimci Hareketimiz, ortaya çıkan olumsuz pratiklere tavır almış, giderilmesi yönünde çabada bulunmuştur. Bu çabasını; pratik davranışlarının yanısıra, kendi basınında da işlemeye, perspektif sunmaya özel bir önem vermiştir.

Devrimci mücadeleye, halkların özgürlük savaşımına zarar veren örgütlerarası olumsuzluklara ve örgüt içi devrimci olmayan yöntemlere karşı olduğumuzu her defasında belirttik. Sorunların devrimci yöntem ve araçlarla çözülmesinden sürekli yana olduk ve bu tavrımızın genele mal olması için bundan sonra da aynı tutumumuzu sürdürdüğümüzü bir kez daha ilan ediyoruz.

Son dönemlerde Devrimci Sol arasında cereyan eden olaylar gün geçtikçe yeni boyutlar kazanıyor. DS'un iki kanadı arasında devam etmekte olan olaylar oldukça vahim bir noktaya gelmiştir. Önce yayınlar-bildiriler üzerinde devam eden karşılıklı yaklaşımlar giderek pratikte çok olumsuz bir noktaya ulaşmış bulunuyor. Artık işin içerisine "şiddet" ve "ölüm" olayları da eklenmiş ve olayların gidişatı devrimci saflarda ve kitlelerde büyük bir rahatsızlık yaratmış durumdadır.

DS'un hangi kanadının haklı olduğuna bakmaksızın, ortaya çıkan şiddet ve ölüm tablolarının karşısındayız. Ayrılık neticesinde sorunlara şiddet ve ölüm mantığı ile yaklaşan anlayışın mahkum edilmesi tarafıyız. Düne kadar birlikte mücadele ettiği arkadaşını öldürme tavrını ve bunu gerekçelendirmesini red ediyoruz. Özellikle DS 'nin bir kanadının İstanbul'da iki devrimciyi ve Almanya'nın Berlin kentinde yine bir devrimciyi öldürmeleri biçiminde ortaya çıkan pratiklerini şiddetle mahkum ediyoruz.

Sorunların konuşularak, tartışılarak çözümünden yanayız. DS'un iki kanadının yapması gereken de bu olmalıdır. Bugüne kadar başvurulan şiddet yönteminin derhal terkedilmesini öneriyoruz. Hiç kimsenin bu metodlarla devrimci mücadeleyi sekteye uğratmaya hakkı yoktur. Görev; devrimci örgüt ve grupların dostluğu ve kardeşliğini daha da geliştirmek ve güçlendirmektir.

5 Mayıs '93

DEVRİMCİ ÖRGÜTLER ARASINDAKİ ŞİDDETİ REDDEDELİM!

Türkiye Devrimci Hareketinin olumsuz bir yönünü teşkil eden sol içi çatışmalara dönem dönem de olsa gündeme geldiğine tanık olduk, olmayada devam ediyoruz. Devrimci örgütler arasındaki dostluğu ve güveni zedeleyen bu tür tutumların devrimci harekete hiç bir faydasının olmadığı açık bir gerçektir. Mücadeleyi zayıflatan halk kitleleri üzerinde olumsuz bir etki bırakan, bu tür tutumlardan çıkarılması gereken çokça derslere sahibiz.

Genel mücadeleye zarar veren böylesi tutum ve davranışlardan kaçınılmadığında bundan yararlanacak olan hakim sınıflardır.

İşte bu olumsuzluklardan biri de *Devrimci Sol*'un iki kanadı arasında yaşanmaktadır. *Devrimci Sol* arasındaki bölünmenin kamuoyuna yansımından bu yana yaşanan olumsuz durum bugün giderek farklı bir boyut almış durumdadır.

Belirtelimki, dost örgüt ve partiler olarak, *Devrimci Sol*'da yaşanan bu bölünmeden üzüntü duymaktayız.

Sorunumuz burda ayrılık üzerinde durarak kimin haklı kimin haksız olduğunu irdelemek değildir. Çok farklı bir boyutu olan bu sorunun tartışılacağı platformlar ayrıdır. Ancak bizi yakından ilgilendiren bu ayrılıkla birlikte, yer yer kullanılan ve kullanılmaya devam edileceği söylenen şiddet olayıdır. Yapılan görüşmelerde, kamuoyunda DK'nin önderliğinde yapılmasını devam ettiren Devrimci Sol'un şiddet olayını savunması ve devam ettireceğini ilan etmesidir.

Sınıf mücadelesinde ayrılıklar ve bölünmeler kaçınılmaz değildir. İstemekte sınıf mücadelesi yürüten bir hareketin içinde ayrılıklar ve bölünmeler yaşanabilir. Bu irademizin dışındaki bir olgudur. Güçlenen, gelişen ve sınıf mücadelesinde daha aktif rol oynamak isteyen bir hareket elbette bölünmek ve ayrılmak istemez. Ancak böylesi bir durumun yaşanması halinde, yapılması gereken tek bir doğru yöntem vardır o da siyasi ve ideolojik mücadelenin yürütülmesidir. Eleştiri ve dönüştürme yolu budur. Bunun dışında sorunu şiddetle çözmeye kalkışmak ise sorunu çözümsüzleştirecektir.

Devrimci Sol arasında meydana gelen ayrılıktan bu yana şiddet unsurunun gündeme gelmesi ve bunun yer yer uygulanmasıyla olumsuz bir durum yaşanmaktadır.

Bugün hakim sınıflar devrimci örgütler arasındaki yaşanan böylesi olaylardan yararlanmak için pusuda beklemektedir. Devrimci Hareketi zayıflatmanın, halk kitleleri nezdinde devrimcileri farklı göstermeye çalışan girişimlerine kendi ellerimizle zemin hazırlanmamalıdır. Bilmeliyiz ki; faşist T.C.'nin, MIT ve Kontr-Gerillası açık provakasyonlar hazırlamak için her fırsatı kullanıyorlar.

Hiç uzağa gitmeden Devrimci Sol ve Bolşevik Partizan arasında yaşanan olumsuzluğun ardından örgütler adına MIT'in dağıttığı bildiriler ve yine kısa bir süre önce TKP/ML ve PKK arasında yayın bültenlerindeki karşılıklı eleştiriler üzerine MIT'in TKP/ML'nin ismini kullanarak çıkardığı bildiriye hepimiz okuduk. Bundanda anlaşıldığı gibi hakim sınıflar bir tek şeyi amaçlıyor. Provakasyon yaratarak devrimci örgütleri bir birine düşürmek, böylesi ortamlardan yararlanarak kendisinde fiili saldırılara girişmek istemektedir. Bununda kimlerin işine yarıyacağı açıktır.

Bizler aşağıda imzası bulunan örgüt ve partiler olarak, hakim sınıfların bu tür oyunlarını bozmanın yolunun devrimci örgütler arasında şiddetin reddedilmesinden geçtiğini belirtiyoruz.

Devrimci Sol'un her iki kanadından Devrimciler, Arkadaşlar;

Bugüne kadar olduğu gibi, şiddeti düşman güçlerine karşı kullanın! Dost örgüt, kişi ve kurumlar arasındaki şiddet meşru değildir. Devrim mücadelemize zarar vermektedir. Düşmanı ise sevindirmektedir. Aranızdaki çelişkiler halk içindeki çelişkilerdir, uzlaşır çelişkilerdir. Bunları çözmenin yöntemi, eleştiri-ikna ve dönüştürmedir. Tek ilke ve doğru olan yöntem budur. Bu yöntemi benimseyin. Devrim ve halkın çıkarları bunu emretmektedir.

Devrimci Sol arasında meydana gelen bölünmeden bu yana yer yer karşılıklı yaşana gelen şiddet olayına son verilmesini istiyor ve hangi kesimden gelirse gelsin, uygulanacak şiddetin karşısında olduğumuzu açık bir şekilde belirtiyoruz. Şiddetin devam ettirilmesi ve hangi gerekçeyle olursa olsun bunun teorisinin yapılmasını doğru görmüyoruz. Tüm bunlara rağmen şiddet ve fiili saldırıları hangi kesim devam ettirirse bizler, aşağıda imzası bulunan örgüt ve partiler olarak şiddeti uygulayanlarla ilişkilerimizi yeniden gözden geçireceğimizi ve tutum alacağımızı açık bir dille belirtiyoruz.

* YAŞASIN DEVRİMCİ ÖRGÜTLER VE DEVRİMCİLER ARASINDAKİ DOSTÇA BİRLİKLER !

TKP/ML (YDB), TKP/ML Hareketi (YDK), TİKB Taraftarları, MLSPB Taraftarları, Devrimci Partizan (YDK), EKİM (YDK), KAWA (Avrupa), Devrimci İşçi (Ruhr), TKİH Taraftarları

ÖNCE DAVAYA İNANÇ COŞKU VE KARARLILIKLA İLERİYE ATILMA RUHU

Yoldaşlar, haddim olmayarak burada kimseye ahlak dersi verme niyetinde değilim. Fakat örgütümüz içinde sağcı eğilimleri, coşku ve şevkten yoksun tutumları dikkate aldığımızda bu konuda sadece tek tek bireyler değil ama daha çok örgütümüzün üstten alta doğru çeşitli organları mutlaka bir şeyler söylemeli ve hangi hatalı eğilimlere karşı öncelikle mücadele edilmesi gerektiğini tespit edip bunların ideolojik ve siyasi temellerine yönelmelidir.

Marksist-Leninist bir örgüt saflarına muzdarip olmuş sağ ya da "sol" eğilimlere ve bunların tahrip edici etkilerine karşı mücadele etmediği müddetçe rolünü istediği gibi oynamaz, oynayamaz.

Hiç kuşku yok ki örgütümüz KAWA Kürdistan'da komünist özlü ve ihtilalci bir ruhla ortaya çıktı. O sadece doğru ideolojik ve politik görüşleriyle değil, aynı zamanda bu temelden aldığı güç ve inançla pratik militan, ihtilalci bir çalışma sergiledi. Bu nedenle ve haklı olarak Kürdistan topraklarında kök saldı ve halkımızın büyük saygınlığını kazandı.

Halkların ve toplumların ileriye doğru tarihi hamlelerinde badiireli dönemler daima olmuş, çeşitli yenilgiler yaşanmıştır. Bunların nesnel ya da öznel değişik nedenleri olabilir. Bu konuda bizim tarihimiz büyük deneylerle ama daha çok olumsuz deneylerle doludur. Biz öncelikle kendi tarihimizin gerek olumlu gerekse de olumsuz deneylerinden doğru sonuçları çıkarmak zorundayız. Bu öncelikle bugünkü mücadele ve mücadelenin başarısı için gereklidir. KAWA Kürdistan halkının ve ulusumuzun haklı tarihi mücadelesinin bir devamı, takipçisi ve mirasçısıdır. Fakat bu mücadeleyi Marksist-materyalist tarih süzgecinden geçirip yorumlayan, ona bilimsel sosyalizmin ışığı al-

tında yaklaşan ve yön vermek isteyen bir harekettir aynı zamanda. Ne varki hareketimiz KAWA yürüttüğü mücadele sürecinde ve 1980 döneminden sonra geçicide olsa bir yenilgiye uğramaktan kendini alamamıştır. Bu yenilgi ve dağınıklığın etkisini bir an önce aşarak kendini ülke zemininde mücadele hattına sokmadı, sokamadı. Bu ortam içinde tasfiyecı sağcı eğilimler küçümsemeyecek boyutta gelişti. Ve bunlar örgütümüzün yeniden toparlanıp bir an önce atılım yapmasını engelleyen önemli ideolojik etmenler oldu. Bunda daha başka nedenler olsada ancak esas olarak yukarıda belirttiğim nedendir. Tabii bu olumsuz duruma rağmen örgütümüz ve onun önemli kadroları her zaman kendini toparlama ve sözkonusu bu olumsuz ortamdaki çıkma çabası ve isteğinde olmuştur. Ne varki bu istek ve çaba daha etkin ve kısa zamanda sonuca ulaşmada yetersiz kalmıştır. Deyim uygunsu bu olumsuzluklardan çıkış reformistçe bir gelişme seyri izlemiştir.

Öte yandan bu küçümsemeyecek zaman diliminde Kürdistan önemli gelişme ve hareketliliğe sahne oldu. Durum ciddiyetini çok daha açık ve kesin olarak kendisini dayattı. Bu mücadelede KAWA mutlaka olmalıydı, olacaktı. KAWA gibi bir örgüte Kürdistan'ın büyük ihtiyacı vardı. Bütün olumsuzluk ve atıl durumuna rağmen KAWA kendine gelerek atılım yapmanın temel dinamiğini her zaman taşımıştır. Nitekim KAWA bir yandan gelişmelerden kopmamaya çalışırken, öte yandan köklü ve kalıcı bir atılım için ciddi hazırlıklar yapmaktan da geri durmamıştır. Ve son kongre bütün bu hazırlıkların sonucu olarak vücuda getirilmiştir.

Amacım burada geçmiş olumsuzlukların üzerinde uzun boylu durmak değil ve bunları salt

bir eleştiri olarak yapmak ise hiç değil...

Kongremiz bu alanda durumun muhakemesini yapmış, hareketimizin temel zaaf ve eksikliklerine parmak basmış, bunları aşmanın somut yol ve yöntemlerini önümüze koymuştur.

Bir hareketin kendi hatalarına karşı tutumu, onun proletaryaya, halka ve devrime karşı ciddiyetinin önemli kriterlerinden biri olarak görülür. Bu tamamen doğrudur. Hareketimiz kongresinde bazı yüzeysellikler ve yetersizlikler taşısada, ancak kendi hatalarına öz olarak doğru yaklaşmış, bunları samimiyet ve içtenlikle ortaya koymuş, böylece halkına, ulusuna ve onun devrimci davasına karşı ciddi olduğunun örneğini sunmuştur.

Sadece ciddi örneğini değil, yanısıra en temel zaaflarımızdan olan, yani Kürdistan'da özellikle onun Kuzey-Batı parçasında devam etmekte olan savaş karşısında atıl ve edilgen durumumuza son veren kararıyla, evet aldığı savaş kararıyla ve bunun somut pratik hazırlıklarıyla da ne kadar kararlı olduğunu göstermiştir.

Kongremizin kararı şudur;

KARAR:

- 26 - Kongre savaş kararı alır.
- 27 - Mücadele biçimleri, taktikleri dört parçada ayrı ayrı incelenip belirlenmelidir.
- 28 - Askeri Konsey oluşturulmalıdır.
 - a. MK'ya bağlı çalışmalı.
 - b. Tüzük ve programı çıkarılmalı.
 - c. Dört parçayı kapsamalı.
 - d. Askeri Konsey'e bağlı askeri birlikler oluşturulmalı.

29 - Kırdada ve şehirde direniş ve halk komiteleri kurulmalıdır. Halk savunma birlikleri oluşturulmalıdır.

30 - Savaş bütçesi oluşturulmalıdır.

31 - Hareketimizin savaş stratejisi halk savaşıdır. **(KAWA SAVAŞ ve PARTİ İNŞA KONGRESİ KARARLARINDAN S.6)**

Herhangi bir sorunda özellikle toplumsal bir davada başarıya ulaşmanın belkide ilk ve en önemli adımı savaşıma ve kazanma azmini, inancını taşımak, bu şevkle ileriye atılmaktır.

Çok mutlu ve sevinçliyiz ki kongremiz ilk elden bu ruh halini yakalamış, savaşmanın, atılımın pratik hazırlık ve adımlarını atmıştır.

Öyleyse şimdiden şunu söyleyebiliriz; artık hareketimizin yıllardan beri taşıdığı olumsuz ruh hali ve psikolojik ortam giderek değişiyor, tersine dönüşüyor. Artık yeni bir ruh, yeni bir ortam, savaşma ve kazanma ruhu, KAWA'nın ihtilalci ruhu tekrar canlanarak mücadeleye sahnesine çıkıyor. Bu giderek gelişen, güçlenen ve daha bir ağırlığını hissettiren yön olacaktır. Hiçbir engelleyici çaba bu gelişme ve ilerlemeyi durduramayacaktır. Bu olguya derinden inanmalı, her türlü kaygı ve kuşkudan uzak olmalıyız.

Bu bizim gerçeğimizin, örgüt gerçeğimizin esası ve gelişen yönü, diğer yönü ise, bugün tarihi atılımımızı yavaşlatmak ve geriye çekmek isteyen, ona kuşku ve kayguları sokmaya çalışan öteden beri süregelen ve henüz köklü bir şekilde aşılmayan sağ oportünist eğilimlerin saflarımızda küçümsenmeyecek boyutlarda var olduğu gerçeğidir.

Bugün henüz kendine yeterince güvenmeyen, sorunlarımıza sarılmada ve ileri atılmada tereddüt duyan ruh halinden tutalım, Leninist örgütlenmenin temel prensiplerine uygun davranmama ve pratikte plansız, programsız kör ve şekilsiz bir çalışmaya kadar varan olumsuzluklar, saflarımızda hala ciddi ölçülerde devam etmekte-

tedir. Eğer bugün tarihi atılımımızı frenlemeye çalışan en büyük engel nedir, diye sorulursa, hiç tereddütsüz en büyük engelimiz iç zaaflarımız ve saflarımızda özellikle örgütsel ve pratik alanda var olan bu hatalı eğilimlerdir, diye yanıtlamak gerekir.

Atılımımızın başarılı bir şekilde giderek güçlenmesini ve kesintiye uğramamasını istiyorsak, iç zaaflarımıza özellikle bunların örgütsel ve pratik alandaki yansımalarına karşı sürekli, sistemli ve köklü bir şekilde yönelmek zorundayız.

Kürdistan devrimi ve ulusal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşmemizin ve bunun temel aracı olan proletarya partisini önümüzdeki kongreyle bir özlemin ötesinde gerçeğe dönüştürmemizin de ana itici gücü kendi çabamıza dayanmak ve var olan hatalarımıza karşı mücadele etmekten geçer.

Bunun anlamı; doğru bir perspektif ışığında, örgütsel, pratik alanda eskiye oranla çok ama daha çok yoğunlaşmamız ve enerjik davranmamızdır. Nerde olursak olalım, ister savaş hattında ister cephe gerisinde, ister en üst orgnada isterse de en alt birim ve sempatizan gurubunda olalım, ama yorulmak ve durmak bilmeyen bir enerjiyle çalışmalara sarılalım.

İçinde bulunduğumuz zorlukların bilinciyle saflarımızda var olan hata ve eksikliklerimize karşı kararlı, sabırlı bir mücadele temelinde daha güçlü, geliştirici ve bütünleştirici bir faaliyet sergileyelim.

Kürdistan zaten alev alev yanıyor, bir savaştır devam edip gidiyor. Kürdistan'da mücadele ateşinin sönmemesi, aksine daha gür yanması için yangını körüklemeliyiz. Kongremiz aldığı savaş kararıyla hareketimiz bu yangını körükleyecektir. Savaşı yeni bir ivme kazandırıp onu giderek boyutlandıracağız. Bütün beklentiler birazda savaş birliklerimizin eylemine ve gerillanın düşmana vuruş kabiliyetine yönelmiştir. İnanıyoruz ki, gerilla yakın bir gelecekte adım adım da olsa rolünü oynamaya ve kendisini hissettirmeye başlayacaktır. Bu, hareketimizin hamle yapma-

sında tutuşturucu bir kıvılcımı olacaktır. Aynı şekilde ülke gerçeğimizi yakalamada ve parti dediğimiz aygıtta ulaşmada bu, en önemli pratik bir çıkış olacaktır.

Bununla beraber gerilla eylemliliğiyle öteden beri süregelen sağcı-ruhsuz eğilimlerin aşılmasında ve bunların üstüne gitmede oldukça elverişli bir ortam yaratacaktır.

Ancak, gerilla eylemliliğiyle her şeyin hemen yoluna gireceği, hata ve eksikliklerimizin aşıldığı ve aşılabacağı anlamına gelmez ve gelmemelidir. Hele bu nedenle, nerde olursa olsun, herhangi bir örgüt birimi ya da bireyi bir nevi yerinde oturup bekle-gör tutumu içine giriyorsa, o zaman bu cins birimlerimizin ve kadrolarımızın, büyük bir sorumluluğun hatta gafletin içine düştüklerini belirtmek gerekiyor.

Örgütsel mekanizma, birçok uzuvdan oluşan ama bir birini bütünleyen canlı bir organizma gibidir. Örgütün herhangi bir birimi ya da alanı diğer alan ve birimleri şu ya da bu yönde etkilemeden duramaz. Eğer askeri birliklerimizin ve gerillamızın çıkış yapmasını, rolünü oynamasını istiyorsak ve bunu yüreğimizin derinliğinde hissediyorsak o zaman örgütümüzün diğer alan ve birimleri herhangi bir beklentiye kapılmadan, bizzat kendi alanlarında yürüttükleri ve yürütmeleri gerektiği canlı ve etkin faaliyetleriyle ve aynı zamanda askeri örgütlülüğümüze sundukları büyük olanak ve müthiş destekleriyle ancak görevlerini yerine getirebilirler.

Öyleyse bir kez daha "ve bundan dolayı, iş başına yoldaşlar!"

A. BIRA
23 Şubat 1993

ALMANYA VE FRANSA'DA NEWROZ COŞKUYLA KUTLANDI

KAWA Avrupa Örgütü olarak bu yıl Newroz'u daha etkili kutlama kararıyla hareket ettik. Hazırlık çalışmalarımız özellikle Almanya, Fransa ve İsviçre'de yoğunlaştı. Kutlamayı bir kampanya halinde yürüttük ve düzenlediğimiz gecelerle sonuçlandırdık.

İsviçre'de uygun salon bulamadığımızdan ve bu alanda çıkan bazı aksaklıklardan ötürü gece düzenleme olanağımız olmadı. Fransa'nın Paris kentinde, Almanya'nın München, Dortmund ve Stutt-

500 kişinin katıldığı gecede, Newroz'u kutlamada ve ulusal kurtuluş mücadelemize destek olmada önemli bir gün oldu.

Hareketimizin, Dortmund, Paris ve Stuttgart'ta gerçekleştirdiği geceler ise, daha büyük bir öneme ve anlama sahipti. Bu, Newroz'u adına yaradır bir şekilde kutlama ve Kürdistan'daki mücadelemize omuz verme açısından olduğu gibi, özel olarakta KAWA'nın Avrupa'daki çalışmalarının bir atılım

gart kentlerinde düzenlediğimiz etkili ve coşkulu gecelerle Newroz'u kutladık.

İlk Newroz'u karşılama gecesini 16 Mart'ta München'de yaptık. Gece hazırlık çalışmalarını bu şehirde güç ve olanaklarımız ölçüsünde olumlu bir tarzda sürdürdük. Bu çalışmalarını Güney ve Doğu Kürdistan'lı güçlerle birlikte yerine getirdik. München'deki Newroz'u karşılama ve kutlama gecemiz oldukça coşkulu geçti. Soranice, Kurmancı ve Zazaca yapılan konuşmalar, Kürdistan'daki kültürel zenginliğin bir simgesi haline geldi. Ozanlarımız Nûzan, Şervan, Bawer ile diğer müzik gruplarının Kürdistan halkının içinden süzüp derledikleri ve sundukları güzel ezgileriyle, türküleriyle ilgi topladılar. Koma Kamışlı tiyatro gösterisi, gecenin en ilgi çekici ve etkileyici bölümlerinden biri oldu. Ayrıca HEYDER adlı arkadaş siyasi içerikli mizah ve fıkralarıyla geceye değişik bir hava verdi.

kazanması bakımından da böyleydi.

Dortmund gecesi beklediğimizde de üzerinde bir katılımı gerçekleştirdi. Geceye 100'in üzerinde insan katıldı.

Kürdistan ve dünya devrim şehitleri adına saygı duruşuyla başlayan gece Ozan Nûzan'ın kitleye sunduğu etkileyici halk ve mücadele türküleriyle devam etti. HEYDER, Zazaca siyasi fıkra ve güldürüleriyle Dortmund'daki geceye renk kattı.

KAWA adına günün önem ve anlamını ifade eden ve son gelişmeler üzerinde duran Türkçe konuşmadan sonra, Dia gösterisi, Ozan Bawer'in Kurmanca, Ozan Şahin'in ise Zazaca sundukları parçalarla devam eden gece ve arkasından Koma KAMIŞLI adlı tiyatro gurubumuzun hazırladığı oyun sahnelendi.

Tiyatro oyununda günümüz Kürdistan'ndaki mücadelenin devrim ve karşı devrim arasındaki ilişki ve çatışmaların ve bunun halk saflarındaki yansımaları canlandırıldı. Tiyatro oyunu canlı ve etkileyici oldu. Kürtçe konuşmadan sonra Nilüfer AKBAL'ın Kürtçe ve Türkçe olarak sunduğu, devrimci ve halk türkülerıyla gecenin coşkusunu daha arttırdı. Sahneye en son çıkan ozan Fırat BAŞKALE ise, Kürtçe sunduğu çok yönlü ve özellikle hareketli halk türkülerimizle coşku havasını daha yükseltti. Halaylar duruldu.

Bu arada gerek hareketimizin ülke ve ülke dışı örgüt birimlerinden, gerekse de Kuzeyli, Güneyli ve Güney-Batılı Kürdistan'lı örgütlerden gecemize gönderilen mesajlar okundu.

Dortmund gecesi, Dortmund'da ilk Newroz gecesi olmanın taşıdığı olumluluğun yanısıra, genel açıdan ve özellikle KAWA'nın bundan sonraki faaliyetleri açısından olumlu bir etki yaratan ve başarılı olan bir gece oldu. Programın yoğunluğu, uzunluğu ve organizeedeki bazı aksaklıklar gecenin göze çarpan eksikliklerinden oldu. Özellikle Şıwan PERVER'in geceye katılmayışı en belirgin olumsuzluk oldu. Bu kitlenin bir kesiminde tepkiyle karşılandı. Ne var ki bu durum gece tartip komitesinin iradesi dışında gerçekleşen bir şeydi. Şıwan tercihinin bizim geceye katılma yönünde değil, Güneyli güçlerin Londra'da düzenlediği geceye katılma yönünde kullandı. Gecemize yetişip katılacağını söylemesine karşın, gelip katilemedi.

4 Nisan'da Stuttgart'ta gerçekleştirdiğimiz gecede, Dortmund'ta sunduğumuz programlar sunuldu. Tek farkla Şıwan Perver bu kez gecemize katıldı. Geceye Şıwan Perver kendi özgünlüğüyle renk katarken, ayrıca Fırat Başkale ve Nilüfer Ekbal'ın oluşturduğu ikili, sundukları Kurmanca ve Zazaca parçalarla programımızın en başarılı unsurları olduğu gibi, uyumlu ve başarılı ikili olduğunu da sergilediler. Kürdistan'daki son gelişmeler üzerinde özellikle duran Kürtçe ve Türkçe konuşmalar geceyi siyasi bir havaya büründürdü. Ozan Nüzan, Bawjer, Şerwan, Şahin'in yer aldığı gecede, yine tiyatro gurubunun sunduğu oyun, gecenin ilgi alanından biri oldu. Ozan Şıwan diğer ozanlarla koro halinde söyledikleri Ey Raqip marşıyla gecemiz coşku ve alkışlar arasında son buldu.

28 Mart'taki Paris gecemiz de başarılı bir şekilde gerçekleşti. Almanya'da sunulan program bazı ek ve farklılıklarla Paris'te de sunuldu. Aynı özlü Türkçe ve Kürtçe konuşmalar bu gecede de yapıldı. Ozan Nüzan, Fırat Başkale, Nilüfer Akbal, Şahin, Bawer ve Şerwan bu gecemizde de yer aldılar. Değişik müzik grupları Ozan Şilan'da programımızda yer almışlardı. Paris'te, değişik bir tiyatro grubu-

muz, değişik bir oyunla sahneye çıktı. Dersim ayaklanması ve sonuçlarını canlandıran tiyatro grubu geceye katılanlar tarafından ilgiyle izlendi.

Heyder, yine Zazaca skeç ve güldürüleriyle programımızda yer aldı.

1000 kişinin katıldığı gecemiz, bütün eksikliklerine rağmen başarılı geçti. Türkiye Solundan TKP/ML(Partizan) dışında diğer grupların gecemize katılmayışları, ayrıca Kürt solundan grupların da belirgin bir şekilde gecemize katılmayışları bir olumsuzluktu. Türkiye ve Kürdistan solundan bazı gruplar gecemiz aleyhine yürüttükleri ve yarattıkları olumsuz hava da, katılımı zayıflatan bir etken oldu. Programımızın yoğunluğu ve zamanın darlığı gecemizin etkisini azaltan programımızın daha düzenli sunulmasını engelleyen faktörlerden biri oldu.

Sonuç olarak henüz önemli eksikliklerimize rağmen, ama Avrupa'da bu yılki Newroz kutlamalarımız, Kürdistan'daki genel mücadele ve bu genel mücadelede, hareketimizin gelişmeleri yakalaması, giderek söz etki ve güç sahibi olması ve ileriye atılım yapması açısından önemli bir adımın ifadesi oldu. Bu adımı, sekteye uğratmamak, giderek kalıcı ve istikrarlı kılmak, daha güçlü ve etkili Newroz'ları kutlamak inancıyla davaranacağımızı bildiriyor ve tüm yoldaşları bu bilinç ve inançla hareket etmeye çağırıyoruz.

Geceleri Düzenleme Komitesinden Bir Yoldaş

ALA YEKİTÎ'Yİ

OKU

OKUT

ABONE OL

DAHA İYİ, DAHA GÜÇLÜ BİR ALA YEKÎTÎ İÇİN

TÜM YOLDAŞLAR ÇABA SARFETMELİDİR!

Hareketimizin PARTİ İNŞA VE SAVAŞ KONGRESİ'nin sonuçlanması ile birlikte yeni bir döneme girdiğini iyice bilinçlere çıkarmak gerekiyor. Aksi halde, kongrenin önümüze koyduğu, PARTİ İNŞASI ve SAVAŞ kararını istenilen düzeyde yerine getiremeyiz.

Yeni ve farklı kararlar, tüm hareket organlarının, tek tek yoldaşların, hareketimizin militan ve fedakar taraftarlarının üzerine yeni görevlerin düştüğü anlamına gelir. Biz eski çalışma tempomuzu, alışkanlıklarımızı, ortalama görev yapma anlayışımızı sürdürerek yeni dönemin görevlerini yerine getiremeyiz. O halde anlaşılması gerekiyor, tüm organlar, tüm yoldaşlar, daha atak, üretken, müdahaleci bir mücadele tarzını yaşam biçimi haline getirmeleri gerekiyor.

ALA YEKÎTÎ de yeni dönemde, geçmiş eksiklik ve hatalarından arındırılarak daha yetkin, ihtiyaca cevap veren, yeni dönemin ideolojik-siyasi yönlendiricisi konumuna gelmesi gerekiyor. Önümüzdeki dönemde yayın hayatını, dönemin yüklediği görevler doğrultusunda sürdürmeye çalışacaktır.

ALA YEKÎTÎ yeni dönemde esas olarak örgütün ve mücadelenin sesi olma, yönlendiricisi olma görevini önüne koymuştur. Geçmişte olduğu gibi teorik-siyasi-örgütsel görevlerin hepsini bir anda yürütmeye çalışmayacaktır. Teorik görevler, temel siyasal tezler bugün yaratılan farklı araçlarla yerine getirilmeye çalışılmaktadır. ALA YEKÎTÎ'nin esas görevi, örgütün sesi olmak, mücadelenin merkezi haline gelmek, dönemin gerektirdiği örgütsel-siyasal taktiğin yol göstericisi olmaktır. Bu tabiki öteki konularda faaliyet yürütmeyeceği anlamına gelmiyor. Belirtmek istenen, faaliyetinin ağırlıklı yönünün içeriğidir.

Bu görevi yerine getirmek elbette esas olarak Yazı Kurulu'nun işidir. Ama, bunu yapabilmesi için tüm örgüt birimlerinden, tek tek yoldaşlardan, geniş sempatizan çevremizden, başta mücadele haberleri olmak üzere her türlü bilgi, belge ve yazınsal ürünün düzenli olarak ALA YEKÎTÎ'ye akması gerekiyor. Dönemin, mücadelenin nabzının yakalanması, sağlıklı bir taktiğin, başarılı siyasal kampanyaların oluşturulması için bu mutlak gereklidir. Tüm yoldaşlar, her konuda düşüncelerini, eleştirilerini, önerilerini, gelişmeleri, haberleri yayına ulaştırmalıdır. larki, tecrübeler birleştirilebilsin, yerel olan ge-

nel haline getirilebilsin, dergi yalnızca kollektif bir ajitatör-propogandacı değil, kollektif bir örgütleyici de olsun.

Kürdistan ve Türkiye'nin ağır illegalite koşulları, yayının dağıtımını, incelenmesini, haberleşmesini zorlaştırıyor. Bunun bilincindeyiz. Ama tamda bu zorluk, illegalite kuralları, eğer sağlıklı bir çalışma, iş bölümü ve planlı faaliyetle yürütülürse, bunun kendisi örgüt faaliyetlerinin düzenlenmesinde, denetlenmesinde, dahası yeni kitle ilişkilerinin kazanılması ve örgütlenmesinde iyi bir rol oynayacaktır.

Örgüt birimlerinin ve tüm yoldaşların görevi sadece yayını incelemek, tartışmak değildir. İnceleme-tartışmanın yanında, daha da yetkinleşmesi için katkıda bulunulmalı, eleştirel bir gözle incelenmeli, aşağıdan denetimin, kitle inisiyatifinin gereği olarak müdahalede bulunulmalıdır.

Yoldaşlarımız sömürgeciliğe karşı can bedeli bir mücadelenin içerisindeyler. Ama bu mücadelenin sorunları, başarıları, ihtiyaçları, kitlelerin siyasal durumları, düşmanın saldırıları, kısacası örgütsel faaliyetin boyutları ve bizim dışımızdaki devrimci hareketlerin eylemlilikleri, düşman saldırıları mutlaka faaliyet yürütülen her bölgeden dergiye düzenli olarak aktarılmalıdır. Bu aynı zamanda örgütsel bir görevdir. Bu görevin bilincinde olmamak, örgüt üyeliği, disiplinli çalışmak ilkesinde aykırı hareket etmektir. Tüzüğün ihlal edilmesidir.

ALA YEKÎTÎ'nin kollektif bir yayın haline getirilmesi, mücadelenin ve örgütün sesi olması için tüm yoldaşların çabalarını, ürünlerini bekliyoruz. Aynı zamanda, ALA YEKÎTÎ'nin dağıtım sorunları, biçimi, periyodu gibi konularda da yoldaşlarımız düşüncelerini yazmalıdırlar.

Bizimle ilişki halinde olan, örgütümüz ve mücadelemizle bağlantılı olan geniş yurtsever kesimlerde bu çabaya ortak haline getirilmelidir. Dergi ne kadar yaygın kitleye ulaşabilirse, ne kadar geniş kitle tarafından desteklenirse o kadar başarılı olacaktır. Ya da, üstlendiği rolü ölçüde yerine getirebilecektir.

Bu anlayışla, hareket organlarını, yoldaşları sorumlu davranmaya çağırıyor, ürünlerini, katkılarını ve eleştirilerini-önerilerini sürekli hale getirmelerini bekliyoruz.